

ସାଧାରଣବେ ପ୍ରଗତି କରିବା ପରେ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷ-
ମାନେ ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ । କାରଣ ମଦ୍ବା-
ମାସ ନ ଅଶ୍ଵା ନାନା ପ୍ରକାର ବସ୍ତୁରେ ଲୋକ-
କ୍ଷର ରକ୍ଷଣା ଶାତରୁଥି ।

ଅଜ ତୁନନୀୟାତ୍ମାର ଶେଷଦିକ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବର୍ଷ ଯାହା ଭଣା ଅଧିକ ସମାବେହ ଦେଖାଯାଉ-
ଥିଲା ଏକର୍ଷ ରାତ୍ରା ପ୍ରତି ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ
କନିକାର୍ଗଳବାଟିରେ ଗତ କେତେକ ବର୍ଷରୁ
ହଦୁଲେକମାନକୁ ଅମନ୍ତର ହୋଇ ନୃତ୍ୟ ଗତ
ଭ୍ରମନାଦିର ହିଂସାର ସମାବେହ ହେଉଥିଲା ।
ଏବର୍ଷ ରାତ୍ରି ଓ ନାବାଲକର୍ମଜୀ ମୂଳ ଗ୍ରୀଢାକ
କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ କନିକାଠାରୁ ଯାଇଥିବାରୁ ତାହା
ବନ ହୋଇଥାଏ । ଗା ଶା ବିନୋଦବିହାରଠାରୁ
ରକର ବନ୍ଦୁକାଳରୁ ଯାହା ପାଇଦିନ ଯାତ୍ରା ହେ-
ଉଥିଲା ଏଥର ତାହା ଦିଲ୍ ନ ହୋଇଥାଏ ।
ଗତ କେତେକବର୍ଷରୁ ନବଦୂର୍ଗାଧିପତି ମୃତ୍ୟ-
ହାୟା ସଜା ରମନାଥସ୍ଵାମୀନାଥାତା ଏ ଠାରୁ
ରଙ୍ଗ ଶିନ୍ଦେତ୍ର କିଛି ଝଞ୍ଜାକର ଟଙ୍କା ପଠାଉଥିବାରୁ
ତହିଁମେ ଠାରୁରଙ୍କର ଗର ଛପରବନ ଓ
ତନନୀୟାତ୍ମା ଚଳିଯାଉଥିଲା । ମହାମାତ୍ରର କାଳ
ହେବା ହେତୁ ସେଠା ଖଣ୍ଡା ଟଙ୍କା ଅବଧି ମେଳ ନ
ଥିବା କାରଣରୁ ଠାରୁରଙ୍କ ସେବକ ହରାଗ-
ହୋଇ ତନନୀୟାତ୍ମା ଏକାବେଳରେ ବନ ବର-
ଗାରୁ ବେଥିଲେ ମାତ୍ର କେତେକ ହଦୁଲେକ ସହ
କରିବାରୁ ଦିଲ୍ ନ ହୁଅଥେ କଷ୍ଟେ ଯାତ୍ରା ହେଲା
ମୁକ୍ତିଲିପାର୍କର ଯାତ୍ରାର ପ୍ରଥାନ ଉଦ୍‌ଦେଶ କାହା-
ବାର ଅନ୍ୟକୁମାର ଦୋଷ ଗଢ଼ିଲାରରେ ଗୁରୁତର
ପାଇବାରୁ ଯାତ୍ରାରେ କେତେ ସମାବେହ ଦେଖା-
ଯାଉ ନାହିଁ । ବକଷିବିଜାରର ଯାତ୍ରାମାନ ଲାଗ-
ଇଥିଲେହେତେ ପୃଷ୍ଠାପୃଷ୍ଠ ସମକ ଦେଖାଯାଇ
ନାହିଁ । ତନନୀୟାତ୍ମା ବାହାରର ଯାତ୍ରାଥେ ।
ଲେକ ସାଧାରଣ ଭୁଷ୍ଯ କ ନ ହେଲେ ଏ ଯା-
ତ୍ରାରେ ସମକ ହୁଅଥାର ନାହିଁ । ଗହିଁରେ ପୁଣି
ଗୁରୁତର ଦର ତେଜ ହୋଇ ରହିଥିବାରୁ
ନେବେତ ପେଟପୁସ୍ତ ଖାଇବାରୁ ପାତ୍ରନାହାନ୍ତି
ଯାତ୍ରା ସମକଳ ପରିବର୍ତ୍ତ କିଏ । ତାହାରିପରେ
ମେଘର ଧରମ । ପ୍ରତିଦିନ ଭଣା ଅଧିକରେ
ଯୋଗିଥି ପବନହରେ ଯୋଗପାଠ ହୋଇ ଦୂର
ବୁଝିବିଦୁ ପକାଇ ଥର କଣ୍ଠରବର ଯାଇଥାଏ ।

ମହାମାଘ ବା ମହାମାରୁ

ଦେଖା ପୁଜାର ସଙ୍ଗ ମନ୍ଦିରରେ ସେ ପୁଜା ହୁଏ
ତାହାକୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମହାମାରୁ କହନ୍ତି ।

ସେ ଦୂଳା ଭୟକ୍ଷର ଥିଲା । ମହାମାତ୍ରା ମଧ୍ୟ
ସେହିପର ବା ତତ୍ତ୍ଵ ବଳ ଭୟକ୍ଷର । ମହା-
ମାତ୍ରାରେ ଦେଖିବ ଦୁଷ୍ଟ ଯାହା ଭ୍ରମରେ ପଞ୍ଚବ
ସେ ଆର୍ଦ୍ର ବହୁବ ନାହିଁ ଏବଂ ମହାମାତ୍ରାର ଦୁଷ୍ଟିରୁ
ମଧ୍ୟ ବହୁବ କଠିନ । ତେବେ ଏହିଭୂତପୁ-
ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଏତିବ ସେ ମହାମାତ୍ରାରେ
ବଳଦାନ ହୋଇ ପ୍ଲାନଟି ମାରୁ କରିଯାଏ ମାତ୍ର
ନିଜାନ୍ତ ମରିଲା ଅର୍ଥାତ୍ ମହାମାତ୍ରା ପ୍ଲାନଟି ମହା-
ମାତ୍ରାର ଦ୍ଵାରା ହୁଏ । ଫଳକଥା ଏହି ସେ
ମରିଲାରୁ ସମସ୍ତ ସେଗର ଭିଷଣି । ପରିଶର
ତେଜିକ, ପରିଷ୍ଵତ୍ତ ପ୍ଲାନରେ ବାସ ଏବଂ ବିଶ୍ଵକ
ଜଳପାନ କଲେ ସହଜରେ କୌଣସି ସେଗ
ଆକମଣ କରିପାରେ ନାହିଁ । ବୋମାର ପ୍ରତିକ
ପ୍ଲାନରେ ଗର ଦୂର ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ମହାମାତ୍ରା
ସେଗରେ ପ୍ରାୟ ୩୫୦୦୦ ଲୋକେ କାଳକବ-
ଳରେ ପଢ଼ିବ ହୋଇ ଥିଲା ମାତ୍ର ତହିଁ ମଧ୍ୟରେ
ଇଂରାଜଙ୍କ ମୂର ସଜ୍ଜା ନିଜାନ୍ତ ଉଣା । ଏଥିରୁ
ଧର୍ମ ଜଣା ଯାଉଥିଲୁ ସେ ଇଂରାଜମାନେ ପରି-
ଦ୍ୱାରା ଭାବରେ ରହିବାରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସେଗ
ଆକମଣ କରି ପାରି ନାହିଁ । ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ
ସେହିରୁ ବିଧ ଥିଲୁ ତାହା ଯାଳନ କରି ଗଲିଲେ
ଅମ୍ବାନଙ୍କ ମଧ୍ୟସେ ସେଗାକମଣି କରି ପାରିବ
ନାହିଁ କାରଣ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଧେରୀ ଅନ୍ୟ
କୌଣସି ଧର୍ମରେ ଏତେ ପରିଚାରକ ବିଧ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଅମ୍ବାନେ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଧ ଲାଭନ କରି
ଆପଣା ବେଳରେ ଅଧେ ଛାଇ ମାରୁଥିଲୁ । ଅମ୍ବ-
ାନଙ୍କର ଏତେ କଥା କହିବାର ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି
୨ କଳିକତାରେ ବର୍ତ୍ତମାନ ତାକୁରମାନେ ମତ
ଦେଇଥିଲୁ ସେ ମାଟିଦରମାନ ଦୂରମୁଣ୍ଡେ
ଗାବର ହାସ ଲିପା ଘୋଷା କଲେ ଏବଂ ପକ୍ଷ-
ମରମାନ ନିଜ୍ୟ ଗୋବର ଜଳରେ ଖୋଲ
ଦିଲେ ଏବଂ ତତ୍ତ୍ଵଦିକରେ ଗୋବରପଣୀ ପକ
ରେ ମହାମାତ୍ରା ପୂର୍ଣ୍ଣ କାଟମାନେ ବିନଞ୍ଜ ହୁଅଛି ।
ଏ ସହି କାଳରେ ପଦାରେ ଗଦାଏ କିଥା
କାଳ ଭାଗିଲେ ସେହି କାଟମାନେ ବିନଞ୍ଜ
ଅଛି । ୫୦ବେ ଦେଖନ୍ତୁ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଶାସ୍ତ୍ରରେ
ତ୍ୟ ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ଦୂର ଦୂର ବ୍ରାହ୍ମିତ୍ତେ
ପାଣି ପକାଇବାର ବିଧ ଥିଲୁ । ଅମ୍ବାନେ
ମେ ପାଶୁକ୍ୟ ଶାର ଅବଲମ୍ବନ କରି ଗୋବର
ଦଖିଲେ ନାବରେ ଲୁଗା ଦେଉ ଅଥବା ପକ୍ଷ-
ର କରି ଗୋବର ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ ନ କରୁ ।

ମାନେ କହୁଥିଲୁ ପକ୍ଷା ସ୍ଥାନରେ ମହାମାସିଙ୍ଗାଟ ।
ଅଦୃଶ୍ୟ ଭାବରେ ଥାଇଁ ଏବଂ ଯୁଦ୍ଧ ନ ମାତ୍ର
ଜୀବ ଗୋଟରେ ଗୁଲିଲେ ସେହି ଝାଟମାନେ
ଶଶବରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ବାଟ ପାଆଇଁ ।
ଏଥରେ ଅମୁମାନଙ୍କର ଅନୁକରଣ ଦୋଷ ବିନା
ଆହୁ କି ଅଛି ? କେବଳ ବିଲାହିତା ଥିଲେ
ମାନେ ଅନୁକରଣ କରୁଥିବୁଁ ମାତ୍ର ପାଶୁଧ୍ୟ
ଲୋକଙ୍କର ଶୁଣିମାନ ଆମେମାନେ ବେଳିବାକୁ
ଅପର୍ଟ ହୋଇ ନିଦା ଏବଂ ସ୍ଵାପ୍ନରଙ୍ଗ ତୁର୍ବୟ
ରୋଗ କରୁଥିବୁଁ । ଏ ବିଷୟରେ ଅସ୍ଵକ ଥାହ
ଦେଖିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତି ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଅମୁ-
ମାନଙ୍କର ଦେଶର ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶରେ ଉପରବନ୍ଦର
ସମୟ । ଉପରବନ୍ଦୀ ଫ୍ରାଙ୍କ ଘର ହଜା ହୋଇ
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶର ଲୋପିତା ପରିପରା ହେଲା ଏବଂ
ସମସ୍ତ ପରିପୁର୍ବ ହୋଇଯାଏ । ଆମେମାନେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିବୁଁ
ଯେ ଯାହାଙ୍କ ଘର ଉପରବନ୍ଦୀ ଅଥବା ଲିପି
ପୋଶ ହୋଇ ନାହିଁ ସେମାନେ ଶାଶ୍ଵତ ତାହା
କରିନ୍ତି ଏବଂ ମୂସିଲମାନ ପ୍ରଭାତ ଯେଉଁମାନେ
ଶେବରହାର ଘର ଲିପିକୁ ନାହିଁ ସେମାନେ
ମଧ୍ୟ ଗୋବର ବିଦହାର କର ଘର ଲିପିକୁ
ତଢାସ ସେମାନଙ୍କର ନିଜର ଏବଂ ପ୍ରତିବାଦିକର
ପ୍ରାଣ ରହିବାର ଭୟମ୍ଭୁ ବିଧାନ ହେବ । ଯେଉଁ
ମାନଙ୍କର ପକ୍ଷାଦର ଥାହୁ ଆମେମାନେ ସାହସ
କର କହିପାରୁଁ ସେ ଅନ୍ତରଃ ଦଶକ ର୍ତ୍ତରେ ସୁନ୍ଦର
ସେମାନେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶକ ଭଲ କର ହାତନ୍ତି ନାହିଁ
ସଫେଦ କରିବା କଥା ଥିବା କି ବୋଲିବୁଁ ।
ମାତ୍ର ଉପରବନ୍ଦୀଙ୍କର ପକ୍ଷାଦର ଦେଖିବ ପ୍ରତି
ବର୍ଷ ମରମତା ଓ ସଫେଦ ହୋଇ ପରିସାର ଥାଏ
ଏବଂ ଅସ୍ଵକ କ ହେଲେ ପ୍ରତି ସପ୍ରାଦରେ ଅନ୍ତରଃ
ପରେ ହଜାହତି ଦ୍ଵାରା । ସେ ଯାହାହେଉଁ ଏ
ଯାହାମାତ୍ର ସମୟରେ ପକ୍ଷା ଘରବାଲମାନେ
ପଶାର ଘର ଉତ୍ତମବୁଧେ ସଫେଦ କର
ତାହାତ କରିନ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁହପୁ କିନ୍ତି
ର ଯାହାର ବିଦହାର କରିନ୍ତି । ତାହା ହେଲେ
ମୂସାନଙ୍କ ଥାହୁ ମହିମାମୂର୍ତ୍ତର ଦାହରେ ପତିବାକୁ
ହବ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ ଏକାନ୍ତ ଦିବରୀ
ରୁଥିବୁଁ ଅମୁମାନଙ୍କର କଥାଗୁଡ଼ାକ ଯେପରି
ଥିଲ ହୁଏ ।

କଲିକତାରେ ମହାପାତ୍ର ।

କଲିକତାରେ ମହାମାସ୍ୟ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ-
ଦୀର୍ଘ ବିସ୍ତାରିତ ବିବରଣ ଅମ୍ବେଳାନେ ଗତ
ସପ୍ତାବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଷେଷଟିଙ୍କ

ସାହେବ ବାହାରୁ ବିବସ୍ତ୍ରାଧକସଙ୍ଗରେ ଯେଉଁ
ଆଶାପୂର୍ଣ୍ଣ ସାହସପ୍ରଦ ବନ୍ଦୁଗା କରିଥିଲେ ତଣ୍ଡରେ
ବଳିକଟା ଏତାବେଳକେ ପ୍ରେଟିଲଙ୍କ ସାହେ-
ବକୁ ଜୟଧୂନିରେ ବଜୀର ହେଲା । ଲୋକେ
ତଣ୍ଡରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଅଷ୍ଟପ୍ରତ୍ୟ ହୋଇ ବହିବା ଉଚିତ
ଥିଲା ମାତ୍ର ଫଳରେ କେତେଷ୍ଵରକ ଦେଖନ ନ
ଯିବାର ସମ୍ପଦ ଦିଲା । ଅନେକଲୋକେ ଦିଲ
ବନ୍ଦୁଗାପରେ ବଳିକଟାରୁ ଘେରିଥିଥିଲେଦେଇ
ଅଦ୍ୟାତ୍ମି ଲୋକେ ବରିବଟା ଶତି ପଲାଇବାର
ବନ କୋର ଜାହିଁ ଏବଂ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକବୃଣ୍ଣାଂଶ
ଲୋକେ ବଳିକଟା ଶତି ପଲାପୁଣ କରିଅଛନ୍ତି
ଏବେଶୀୟ ପ୍ରାୟ ସମ୍ପ୍ରତ୍ୟ ଲୋକେ କଲିବଟାରୁ
ପଳାଇଅଛି ଅଛନ୍ତି । କଲିବଟାରୁ ଗୁନ୍ଦବାଲି
ଆଶବା ଜାହାଜରେ ବାତେଜୋତ ଅସିବାରୁ କୁଣ୍ଡ
ଦେଇଥିଲୁ ଯେ ଘେମାନଙ୍କୁ ଜାହାଜ ଆଜି ନ
ପାରିବାରୁ ଅନେକ ତେଜୀୟ ଅପରାଧ ମଧ୍ୟରେ
ନେଇ ଦୂରରେ ଗୁଲିଆମୁଅଛନ୍ତି । ବିପୁର ତେଜୀୟ
କଲିବଟାରେ ଘାନ୍ଧର କେତେବେଳେ ତ କୁଳିଗେରୁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି ସେମାନେ ବାହାରାଧିପିବା ହେବୁ
ଥେବା ଲୋକର କିମ୍ବର ଅସିଥିମା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
କିମ୍ବାନେ ମେଳ ଲଗିବାରୁ ଜେବେ ଜଳ
ନିମନ୍ତେ ବିଶେଷ କଷ୍ଟରେ ପଡ଼ିଥିଲୁ । ନଥ୍ୟର
ହେଠ ଜଣେ ତୁମ୍ଭ ଶିତ୍ତର ହୋଇ ଦଠାତୁ
ମଧ୍ୟବିବାରୁ ବାହାର ସମୀମାନେ କହିଲେ ଯେ
ମିଶରିଯାଲିଟି ତାକୁକ ତାରୁ ବ ଗୋଟାଏ
ଗୋଟି ଖାଇବାରୁ ଦେଇ ଏବଂ ସେ ବାହାରାକ
ଦେଇ ମୁହଁ ମୁଖରେ ପଢ଼ିଅଛନ୍ତି । ଏହି ଜଳଇବ
ପ୍ରତିକରି ହେବାରୁ କିମ୍ବାନେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରୁ
ନାମୁକଲେ । ମିଶରିଯାଲିଟିର କର୍ମଗୁରୁମାନେ
ଏହିର ସରବାର ପରିବାର କରିବାରେ
ଯଥେତୁ କୁଣ୍ଡ ବିଷ୍ଟ ଅଛନ୍ତି । ମିଶରିଯାଲି-
ଟିର ଆତମାନମାନକ ମଧ୍ୟ ଦେଇବାର ଗାନ୍ଧି
ବୋହୁ କାହାନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ମୋହନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହି ପଳାଇ ଯାଦି ଅଛନ୍ତି । ସମାଜକୁ ପ୍ରବାଧ
ଦେଇ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ପରିବାରାଞ୍ଜିତାର ସଥେତୁତି
ଦେଖା ହେଉଥିଲେଦେଇ ସେ ଯୋଗ୍ୟ ମିଶରିଯା-
ଲିଟିର କାର୍ଯ୍ୟରେ ବନ୍ଦ ଅସିଥିମା ବିଷ୍ଟରେ ଏବଂ
ଅନେକ ପାନିରେ ନିମ୍ନ ଗୁପ୍ତେ ମାତ୍ର ନ ପଢ଼-
ଦିବାରୁ ମନେଳା ଗମା ହୋଇ ରହିଅଛନ୍ତି । ତରିକା
ମୟ ଅବସ୍ଥା ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବାକ ତ ତ ର
ଦେଇକେ ମହାମାସରେ ଅନ୍ତର୍ମାତ୍ର ରହିଅଛନ୍ତି । ଏମାନକମ୍ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ର
ପିରିଜି ଅଟେ ଓ ଅର୍ଥ ଜଣେ ମୋର ସାହେବ

ବାହାରୁ ପ୍ରେସ ଦସ୍ତଖାତକୁ ନିଆୟାଇଥିଲୁ ଏ
ସୋରେ ବାହାର ମୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିରୁ
ଅଞ୍ଚଳ ଦେଖାଯାଏ ସେ ସେଗର ପ୍ରାଦୂର୍ଭବ ବୃଦ୍ଧି
ପାଇଁ ଜାହାନ୍ ମାତ୍ର ଉଠିର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଛୁପାଇମାନ
ରହୁଥିଲ ହୋଇଥିଲା । ରଜନ ମାସ ଶାକରାଖରେ
ବଳିକାର ଦ୍ଵାରା ସଂପର୍କରେ କୁର୍ବା ବଜାଦିଗମା
ହୋଇଥିଲା । ଧାରାକାନେ ଜାଗାଟୁ ସେ କୁର୍ବା
ସଙ୍ଗେ ଲାହୁ କଷ, ଗଲଦେଶ ପ୍ରଦୂତର ସମ୍ମା
ପୁରୁଷଠିବା ମହାମାରୀବେଳର ପ୍ରଧାନ ଜୀବର
କଣେ ହାଲୁର ବଜାରରେ ହାଲୁଆ ବନ୍ଦପୁ ରହ
ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଏକପ୍ରକଳିତ ଲୁହକା
କିରେ ବାହାର ଗଲଦେଶରେ କୁବଟିଏବାଟି
ଦେଇ କହିଲ ସେ ବାହାର ବେହୁତ୍ତାକ ପୁରୁଷ
ହାଲୁର ସେ ବାରେ ବିଜ୍ଞାନ୍ ପ୍ରକଟମୁ କି କିମ୍ବା
ସବଲୁପ୍ତାର ଅପଣା ସଙ୍ଗେମନଙ୍କୁ ବନ୍ଦକ୍ରେ ସେ-
ମାନେ କୋଧାବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଏଥିର ବହିର ପୁରୁଷ
କାର କରିବା କରିବ ବୋଲି ଦଙ୍ଗମଣ୍ଡଳରେ ।
ଏଥୁମୋଳେ ସେ ଅଛଳରେ ଟ୍ରାମବାତି ଘରାୟାଇ
ଦେବା କିମ୍ବା ହୋଇ ଯାଇଥିଲା । ଏଣେ ଦୂରକାଶ
ବଦମାସ ଶୋଟି ଏ ବାଲକା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପୂର୍ବକ ସର୍ବ
କୁଳ ଧଂଗାତମେ କୁବା ଥବାପୁ କରୁଥିବା
ଅପସାଧରେ ପୁଲାବ କରୁକି ଧୂର୍ଦ୍ଧାର ଅଛି ।
ସେଇଁମାନଙ୍କ ନାମ ସେ ବାଲକାରେ ନାହିଁ
ସମାନେ ଝାବା ଘେନବା ବାସରୁ ମୁକ୍ତ ଲ
କୁଳକାର କହୁ ଏହି ବଦମାସମାନେ ପ୍ରତିକୋଳି-
ଗୁରୁ ଦୂରମାରୁ ବନିକା ଯର୍ଣ୍ଣକୁ ଠକନେହୁ-
ବେ । ସେ ରାରକା ଝାବା ପୁଲାବ ଦୂରତ
ଦିଅଛି । ଏଥିରୁତ୍ତା ପୁଲାବ ଏବଂ ମେଲିନିର୍ମାଣ-
କିପକ୍ଷର ରହୁଥିଲମେଳେ ଖେଣୁସ ଦାରୀର
ଲକ୍ଷମାନଙ୍କ ଜାଗାଦିଅନ୍ତରେଥିଲୁ ଯେ ବାହା-
ର ବଳପୂର୍ବକ ଝାବା ବିଅରୀକ ଜାହାନ୍ ଏବଂ
କୀମେ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ପନ୍ଥିତ ହେଲେ
ଅବେ ତଥା ବନ୍ଦକର କରୁଥିଲକୁ ଜାଗାଦିଲେ
ବିଶଳାତୁ ଉଠିବ ପ୍ରକାର ହେବ । ଗାତରିଲ
ବ କୁଳ ଓ ତୁମ୍ଭବାଲାମାନେ ମେଲ ବାରାହ-
ମୁ ବିଦରାପୁରେ ବୟାନକ କ୍ଷତି ଦୂଷିତ
କରିଥିଲା । ଯାବଜ୍ଞାନରେ ଅକେକ କୁମ୍ଭାବ
କାରିକାନାର ଶାରୀଷ ପ୍ରକାର ମେଲ ବାର ଲାଗି
ବନ୍ଦଦ୍ୱାର ଘେନ ଦେବାମ ଅବାଳର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମାତ୍ରବନ୍ଦର ଯାଇଥିଲେ । କାଟିବେ ଜାମ ଏବଂ
ଦଶାଯ ଦିଲେ ଓ ଜଣେ ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ-
ବାରୁ ଥାବ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ । ସେମାନେ
ବବାମା ଅବାର ସରଥାଏ ଯାଇ ସେ ବର୍ଦ୍ଧ

ଦସ୍ତର ଶତ କରିଥିଲାନ୍ତିରୁ । ବାରବପୁର ମେଉଳିଏ-
ଯାଲଟିର ବୁଦ୍ଧିମୁଖ ତେଣୁଗାନ ବାରୁ ଶୀଘ୍ର
ତତ୍ତ୍ଵ ସବବାର ଗତ ପୂର୍ବ ପଞ୍ଜିବାରୁ ଦିନ ଅପାଣୀ
ଗା ମାତ୍ରରେ ଚଢ଼ିବା ସମୟରେ ଛଞ୍ଚ ଗୋପନୀ-
ଯାମୀ ପଞ୍ଜିବ ସେ ଗାତା ଗାନ୍ଧୁ ଚଢ଼ିବାରୁ
ଦେବା କାରଣ ମାଗିଲେ । ବାରୁ ନାସ୍ତିକରଣେ
ସେମାନେ ଉଦୟ ବାରୁ ତ ସହସରୁ ଅମୃତଳି-
ବୁଝେ ପ୍ରହାର କଲେ ଏହି ସେହି ଅଦ୍ୟାତରେ
ବାହୁଦର ଜାହିଁ ଅରଦଳ ମୂଳ ଦଟନା ଦେଲା
ଏହିବୁଝେ ନାନାପ୍ରକାର ଉଦୟାତ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ-
ଥିଲୁ ଏବି ହେତୁଠାରେ ଯାଇ ଶେଷ ହେବ
ଗାହା ଏକା ରଜତାନନ୍ଦ ଗୋଚର । ବୋମାର-
ଠାରେ ଏହି ଫେର ଦୂରବର୍ଷ କାଳ ରହି କେବେ
ଉଦୟାତ ଉଥରନାଲେ ଏବି କଲିକଠାଠାରେ
ଦେବତି ଅବା ବରେଖକ ଉଦୟାତ ସହିବ କାହିଁ
କିଏ ବହିପାରେ ? ସେହି ବୈଗରୁ କରୁଥେ
ପ୍ରକାର ଦିନକ ଏଥର ବିପ୍ରରବୁଝେ ତର୍ଣ୍ଣ
ଲୁଗିଥିଲୁ । ପୁଅକ କରଣ ପ୍ରଥା ଏ ଦେଶୀୟ
ଲୋକମାନଙ୍କୁ ବିଶେଷ ଅବୁଚିତରଥାଟେ । ସେହି
ପ୍ରଥା ବଳିଦୂଷକ ଚଲାଇବାରୁ ତୋମାର ତେ
ଧନାତାରେ କେବେ ମହାପାଣୀ ନଷ୍ଟ ନ ହେଲେ
ମାତ୍ର ବୈଗ ଦମଳପଞ୍ଜେ ଗାହା ଯେ କିଶେଷ
ଉପକାର ଦେଖାଇଲା ଏମନ୍ତ ବୋଲିଯାଇ ନ
ପାରେ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବଙ୍କ ସେହେଠିରୁ
ମାନ୍ୟବର ଉସିରାଦେବ ପ୍ରକାଶ କହିଥିଲୁ,
ସେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବ ବୋଧକୁ ଏୟଥିରଥାର
ପ୍ରଥା ଚଲାଇବେ କାହିଁ । ଆମେମାନେ ଉଦୟରୁ
ରୂପ ଆଶା କରୁ “ ଏହା ଧର୍ଯ୍ୟ ହେବ । ପୁଅକ
କରଣ ପ୍ରଥା କତ କଞ୍ଚକର କଥିପାର ପଟେ ।
ଏବି ଏବେଶୀୟ ଲୋକେ ପ୍ରାଣ କରିଲେ, ମାତ୍ରଥା
ଉପର୍ଦ୍ଧୀ ଉପାଦି ଦେବ ଏବି ଯୀବେବମାନେ
ପକରେବ ପ୍ରଥା ଦେବ ବନ୍ଦମହାସୁଲେ କାହିଁ
ଯେ ଏକାକୁ ଅରୁଚିକର ହେବ ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ
ନାହିଁ । ତେବେ ନିଃନ୍ତର ନ ଜଳଖା ପୁରିରେ
କରଣ୍ତ ଗାହା ମାନକାରୁ ଦେବ । ଅବେଶିର
ଦେଇଲାକ ନର୍ତ୍ତ ତାତ୍କରି ଅଦ୍ୟାତ୍ମ କହିଥିଲୁ
ସେ କାହାକଳିଯାତହବଳ ମର ଠିକ୍ ନିତେ ଏବି
ଶାହାରୁ ମହାମାସ ଦୋର ବନ୍ଦମହାସୁଲେ ପାହା
କୁହରେ ମହାମାସ ନୁହଇ । ଏ ମର କେବେ-
କୁ ଠିକ ଗାହା କୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ ମାତ୍ର
ମୁଦ୍ରା ଲୋକବର ଉସୁ ବନ୍ଦମହାସ ହୋଇ ନାହିଁ
କର୍ମମେଧକ ହକ୍କମର୍ଦ୍ଦୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ରହାମାରୀ
କା ସେଇବାର ଧରି ଲାଗାଇଥିଲୁ । ବୋମାର

ତରେ ଟୀକା ସେନିବାର ଫଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇ
ଅଛି । ସକ ୧୮୯୭ ମସିହା ପିରୋଲ୍‌ମାସରେ
ଏକଶୁନରେ ଜ ୨୨୬୭ ଖ ଟୀକା ସେନିଥୁଲେ
ଏବଂ ସେହିଶୁନରେ ଟୀକା ନ ସେନିବା ଲୋକ-
ର ସଙ୍ଗ୍ୟା ଜ ୨୦୩୩ ଖ ଥିଲା । ତତ୍ପରବର୍ତ୍ତୀ
ମେଲାମାସରେ ଦେଖାଗଲ ସେ ଟୀକା ଦେନିବା
ଲୋକଙ୍କମଧ୍ୟ ହେବଳ ଜ ୨୨ ଖ ସେହିରେ-
ନରେ ମହାରାଜୀ ମାତ୍ର ଟୀକା ନ ସେନିବା
ଲୋକଙ୍କମଧ୍ୟ ନହାମାରାରେ ଜ ୧୯୦୨ ଖ
ଶୁଭମୁଖରେ ପଢିବାର ଆରାଧନୀ ପ୍ରତିରଂ ବହ-
ନେବେଗ ପ୍ରାୟ ଟୀକା ଦ୍ଵାରା ମହାମାରା ସେବକୁ
ନିମାରଣ କରିବାର ହିପାଯ ଫଳପ୍ରଦ ଅଟଇ ।
ଟୀକାଦେନିବା ଉଠି କୁବ ଦୁଇ ଜିନିଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୃଦୟ ମାଦ ଜାହା ବିଶେଷ ପାଞ୍ଚ ଦାୟକ
ନହେ । ବୋମାଗରାରେ ପ୍ରାୟ ଜ ୧୦୦୦୦ ଖ
ଲୋକ ଟୀକା ସେକ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ବଲିବିତାରେ
ମଧ୍ୟ ଅନେକେ ଘେନିଅଛନ୍ତି । ପରିମାତ୍ରାରୁ
ଦେଖା ଯାଇଥିଛି ୨୫୫୮ ସବଳ ଥିଲେ ଟୀକ
ପରେ ଜୁବ ଅଛିମାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ହୃଦ ଅଥବା
ଅର୍ପୀ ହୃଦ ନାହିଁ ।

ସାଧ୍ୟାହିକ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ

କଲିକତା ଗେଜେଟ୍

ପରିଷେଷ୍ଟାଙ୍କ ଦୀପାଳୀ ମେଲେକର ତ ଦୀପାଳୀ
କାନ୍ଦିବିତର ବାହୁ ଦୂର୍ଗାମ ମୁଖେ ମାତ୍ରମାତ୍ର ତା ଏହି
ତାଙ୍କ ଅଭିନ୍ଵତ୍ତର ଦୂର୍ଗାମର ଜୀବି ହେଲେ ।

ପଦିବ ମୁଖ୍ୟା ସୁନ୍ଦରୀଙ୍କୁ ମିଳ ଅଛି, ଏହି, ଏହି
ହାତେବେଳେ ଥାହାକୁ କି ଅନ୍ଧାଳୁ କୃତିକିଳ ଗୋଲମର ଭାର୍ତ୍ତ
ଦେବାର ଅବେଳେ ଥିଲ ସେ ଜିନିଗତେଣ ପରିଷ୍ଠା କୈପିଲ
କୁଞ୍ଚିତ ଯୋଗସର ପରିଷ୍ଠା ରହିଲେ ମାର୍ଗମାସ ଯାଏ
ଦେବାର ଗାଲେଣର ଜିହାର ବ୍ୟକ୍ତିବିଷୟ ପରିଚି
ମନୋହର ପ୍ରୟେ ମରିଛି ଅଶ୍ଵରୁ ସର୍ଜନ ଉତ୍ତରିଲି ଏ
ଜାଗରିଯିପିଲ ବ୍ୟାହରେ କାହାର ଦେଖିଅବରା ।

କୁ ମୋତ୍ରାଙ୍ଗ ପସାରେ ଏଠା ପସାରୀମାନଙ୍କ
ମୟକ ପାଶ ବରିଥିବା ବଂଟିଲେଇ ନାମ ।

୨୫୮	ପିରୀ ମହିମାନ ଲାଇସେନ୍ସ
୨୫୯	ମହୁଳକେତ୍ରାର ଦର
୨୬୦	ବେଳାଥ ଜ୍ଞାନାଶ୍ରମ
୨୬୧	କିଚନାରୂପୀଙ୍କ ଜ୍ଞାନାଶ୍ରମ

ଗାଁ ରିକ୍ର ମନ୍ଦିର ଏଣ୍ଡରେଜ୍

ମେଳେଟିବୁ ଉର୍ବତ୍ତ ।
କ୍ଷେତ୍ରର ସିଲାନୀପାରାଶ ପରାମେ ତାତ୍ତ୍ଵର ଗାନ୍ଧୀଜି
ପ୍ରେସ ଅକ୍ଷମରୁ ଲକ୍ଷା ପାତହାର ଦୂରମୋଟ ଲୁପଦେଶ
ଦେଖାଯାଇଛି ।

ମୁଖ ମୁଣ୍ଡା ଉଠିବ କାହିଁ ଝାରୁଛିଲାଏବା
ଯେତାରେ ଜାତାର ଦେଇ ଲବ୍ଧିଲ ଦେଇ ପୋରେ
ଯେତାର ପଥର ।

ସାହାର ପ୍ରେମ ଦୋଷତ୍ୱକାର ସନ୍ଦେ
ହେଲେ ତାହା ଘର ଧରି ପରିଚାଳନ କାହିଁ ଓ ଜୀ
ଥୁଣ ଯେତର କି ଲାଗେ ପରିହିସବାରେ ଜଳସ୍ଵାକ୍ଷାବା ଉଚିତ
ପ୍ରେମ ଅନୁଭୂତିକଣଙ୍କ ଦୂରିସ୍ଥିତିରେ ଆଏ “ମସରେ
ନିଜବାଲ” ଜୀମକ ପଢିବାରୁ ପ୍ରକାଶ କଲଇର ଜୀମକ
ଏବଂ ପ୍ରାମାଣିକ କହୁଗ ମୂର୍ଖ ମନ୍ଦିରର ଏସରାହୀର ଜଣା
ଗଲା ସେ ବେମାନଙ୍କର ଦେବ ପ୍ରେମ ଅନଳର ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ବୋଲିବ ଘରେ କହୁଗ ମୂର୍ଖ ମନ୍ଦିରର ସ ଘରକୁ ଏକ ପ୍ରାଣ
ମୋହ ଓ ତାହାର ବିନାଶକୁହେ ପଦିରିସବାରୁ ଦୂରିଦକ
ରାଗର ମା ଓ ଶୀଘ୍ର ବହିବାରେ ପ୍ରେମର ଲକ୍ଷ୍ମୀ
ଦେଖାଗଲା ।

କର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଜଗତର ପ୍ରେବାନ୍ତ ସମ୍ବନ୍ଧ କର ଥିଲୁ
ଏ ଧଳରେ ତତ୍ତ୍ଵବାଦ ସଂତୋଷ କାହିଁ କର ଥାଏ ।
ତରଂ କର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରେବାନ୍ତ ନିମିତ୍ତ ଜାତ ହେବା ଅମେରିକା
ହେବେ ।
ଶିଳା ଖେଳର ସ୍ଵର୍ଗଟିର ଅସବ (B.A) ମାନ୍ୟ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରେବାନ୍ତ ଆରେ ବିଶ୍ୱାସ
ମାନ୍ୟ କର୍ତ୍ତମାନ ନିର୍ମିତ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗଟିର ଦେଖି ପରିବେ ।
ତାଙ୍କ ଅସବର ସଙ୍ଗୋତ୍ତମନ୍ୟ ଟ ୫୦୦୦ ଡା ଅଟେ ।
କାଠାଏ ସ୍ଵର୍ଗଟିରେ ଏବେ କଣା ଦିଇ ଅମୋଦ ଉପ
ପ୍ରେବାନ୍ତ କର୍ତ୍ତମାନ କୌକ ମଧ୍ୟ ଅଛଦି ।

ପ୍ରଶାନ୍ତ ମହାସାଗରରେ ମାକିଆଠାରେ ସୁଷ ହେଲୁ
ଲିବରୁ ଖେଳ ଥାଇ ମାର୍କିନ ମୟରେ ଅନ୍ଧ କୌଣସି ସୁଭର
ସମାଜ ଅସି ଲାଇ । ମାର୍କିନ କହିଲା କିମାନଙ୍କ ଆଟିଲୁକୁକିମାନ
ମହାସାଗରରେ ହେଲନ ଜାହାଜ ଖୋଲି ଦୂରାଚାରୀ ମାନ
ଖାତିଏ ସୁଦା ରେକ ମିଳ ନାହିଁ । ଗୋପ ଲାହାକମାନ
ପଳାୟକ ବନ୍ଦହାତୁ ଯଥ ?

ପୁମ ଅଷ୍ଟିକା ବିଶ୍ୱାସିତ ଥାରେ ଘ୍ୟାନକ ଜୟାତ
ଜୟତିତ ହୋଇଥିଲା । ଦିଗ୍ବିଶ୍ୱାସିତ ଅଧିକାଂଶ ଦାର
ଗାନ୍ଧା ବରମାନ ଯୋଗୀ ପଦବୀ ଦେଖିଲୁଁ ମେନେଇବୁ ଏହି
ପାରିମାନକୁ ହତ୍ଥି ଦର୍ଶାଇଲା । କିମ୍ବା ଏହି ହୋଇମାନ
ବେଳେ ଅଛନ୍ତି ଏଠା ଧିନର ବିନୋଦିତ ପରିଦିନ ।

ମୋଟାରେ ଘେରୁ ମୌଳିକ ନାମରେ ବୁଦ୍ଧିଗ୍ରହିତ ପାଇଲା ।
ମୋହବତୀ ଅବଶ ହେଉଥିବ ରହିରେ ମୌଳିକ ପ୍ରତି
୧୯୦୩ ସାର ଜମିର ମୁଦ୍ରଣକାରୀ ଉତ୍ତର ହୋଇଥିଲା,
ମୌଳିକ ଠାଢା ଦେଇ ବ ପାଦିବାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟକୁ ବାରେ
ଲାଖାକୁ ପାଇଥାଏ ।

କେନ୍ଦ୍ରସାମାଜିକ ।

ଅସବୁଦ୍ଧ ଶ୍ରୀଙ୍କ ପଢ଼ିଲା । ଗତମନ୍ଦଳକାର ଓ ଉତ୍କଳକାର
ବିଷମାକ୍ଷରରେ ଏକ, ଅଗ୍ରା ଜୀବନ ହରେ ହୋଇଥିଲା ।

ସ ସପ୍ତାହରେ ହଜମାନଙ୍କର ଦିକାତ୍-ଲାଗୁ ପଢ଼ି ସବାର
ଶାକମାଳ ପାପୀ ସମୟ ପ୍ରାମଳେ ଖୁଲୁ ଏହି ଦିକାତ୍ ହୋଇ
ଥିବାର ଦେଖା ପାଇପଣ ।

ଗଜ ସ୍ତରୀୟରେ ମହାଶୂନ୍ୟ ପ୍ରକଟା ଅନୁରତ ବିଲାସମ୍ମ
ସ୍ଵର ଶ୍ରୀମଦେଶ୍ଵର ଦୟାରେ କଷାୟପ ବିଦ୍ୟାରେ ବିଦ୍ୟାରେ
ଶାରୀରକ ସମ୍ମାନ ପାଇଥାଏ ଆମେ କଷାୟପ ବିଦ୍ୟାରେ ବୈଦିକ
ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମାନ ଶରୀର ଅଗ୍ରମ୍ କରି ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ଧ୍ୟାନ ହୋଇ
ଯଦେହି !

ଦେବ ମାସ ତା ୨ ରାଶରେ ଏଠା ସହିତୁଳଙ୍କ
କେବିର ହମରେ ସହିତୁଳଙ୍କ ଗଣ୍ଡରକଳ ଘରାଜ ମରେ
ଏହି ସହି ହୋଇଥିଲୁ ସା ୩୫ ଅପ୍ରସର ମହାମାସ ଦଶୟୁଦ
ସ୍ଵାମୀକଳମାନ ଶରୀରାଧାରଣାରୁ ଦୂରାଂଶ ବିଦୟୁତ୍ତମେ ଓ
କୁରେବେ ସକାରେକି ସରକାରମାନ କେବଳକୁଳକିରଣ ଆହୁ
ଏହି ଭାବା କହ ଦେଇଥିଲେ ସତ୍ୟ ଦୟା କୁ ପରିପ୍ରକାଶ
ମନ୍ତ୍ରିଗାନ୍ତ ହୋଇଥିଲୁ ଓ ପ୍ରେରଣକ କମଣ୍ଡିମେ କି ୨ ଏ

ଲେଖିଏ ମେମର ତ ଏକ ଜଣ ମୋହରର କଷ୍ଟକୁ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି । ସୂଚନା କବର ଶାନିରେ ମଧ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତିର ସମ୍ପଦ୍ୟ ।
କରନାଥେ ଏକମ ଜଣ ମୋହରର କଷ୍ଟକୁ କିମ୍ବା ସରଗାନ୍ତି
ଏକଶତ ପାଷପାଳାଳ କର୍ମୀଙ୍କ ସକାରେ ମିଶରିଷ୍ଟପାଳାଙ୍କ
ଟ ୧୫୯୯ ବା ମଧ୍ୟର କରିଥିଲା । ଏ ବହିର କାହିଁ
ଅର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଉପଲବ୍ଧ ଏଠା ହାଜିରୁଲୁ ବନ୍ଦିମାନ
କାହା ଉପାଦାନ କର ହେଉଥିଲା । ଅରମାଣ ତା ଏହି
ବିଷରେ ଖୋଲିଛି ।

ଏଠାକାର ଅନେକ ଶୈଳୀ ଓ ମୁସଲମାନ କଣିକାଙ୍ଗରେ
ମୂର୍ଖ କରିଥିଲେ ହୋଇରେ ଯୁଗ୍ମର ଅଶ୍ଵା ହେବାର
ଅଧିକାଂଶ ଘେବ ପଲାଇ ଥିଲୁ ।

ପ୍ରେରବପତ୍ର
ପଦ୍ମପ୍ରେରକଳ ମହାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେ
ମାନେ ଦାୟୀ ନୋହଁ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତଳ ପାଇକା ସମ୍ମାନକ ମହାଦୟ
ମହାଶ୍ରୀ ।

ପରି ସମ୍ବାଦର ଶ୍ଵାସ

ଏହାରେ ପାପକା”ରେ ଥାପଣ କଲି-
କବାର ମୁକ-ବଧର ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
କହିଛି ଅଲୋଚନା କରିଥିବାର ଦେଖି ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀ
ସ୍ଥାନୀ ହେଲି । ଭିକ୍ଷୁ ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମୋର ନିଜର ସହିତିର ଅଭିଭାବ ଏଠାରେ
ବିଦ୍ୟାର କରୁଥିଲା । ତଥାର ଉକ୍ତ ମହିନେପକାଳୀ
ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ ଏବଂ “ଜପିବାର” ମହିନେ ଯା
ଇମ୍ବେଗୀର କହିନାହିଁ ଉପକାର ହେତାର
ଯୁବାବନା ସ୍ଥଳେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ତାହା ପଢ଼ିବୁ
କରି ବାଧକ କରିବେ ।

ଅନେକ ଦିନରୁ ସମାଜ ପଢାଦିରେ ପାଞ୍ଚଟି
ଦ୍ୱୟ ଦେଶମଙ୍କଳରେ ମୁକ ଓ କଷର ଏବଂ
ନିମାଙ୍କଳ ଅନେକ ବଡ଼ ବିଦ୍ୟାଲୟପ୍ରମାନ
ବାର ଶୁଣି ଅସ୍ଥିର । ବୋଯାଇ ନଗରରେ
କଳେକ ବର୍ଷ ହେଲ ଏହିପରି ଗୋଟିଏ ହିଁ
ର ବିଦ୍ୟାଲୟ ପରିଷିର ହୋଇଥିବା ସମାଜ
ପାଠ କରିଥିଲ । ସେତେବେଳେ ବଳିକଳ
ଗରେ କଥିତ ବିଦ୍ୟାଲୟଟି ସ୍ଥାପିତ
କଲା; ସେତେବେଳେ ଥର ଗନ୍ଧୀ ଦେଖି
କାର ଆକାଶୀ ହିଦୟରେ ଅବ୍ୟକ୍ତ କଳବଜ୍ର
ଉଥିଲ । ମାତ୍ର ସମୟ ଓ ଶକ୍ତିର ଅଭିଭବ
ଆକାଶୀ କରିବାର କରିଥାର କ ଥିଲ ।

ରେ ମୁଁ ଉପସ୍ଥିତ କଲାକାରୀ ଅବସ୍ଥା
ଗାଲପୁଣି ପରିଦର୍ଶନ କରି ବାସ୍ତବକ “ବଙ୍ଗ
” ସମ୍ବାଦକ ପରି ମୁଖ ହୋଇଥିଲା । ଏହି
କଲପୁଣି ବର୍ତ୍ତମାନ College Square
ରେ “ସଞ୍ଜିବନୀ” ପଡ଼ିବା କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର

ଶାର୍ଦ୍ଦିର୍ବଳୀ ଗୋଟିଏ ଦ୍ଵିତୀୟ ଗୃହରେ ଅବସ୍ଥା
ଛିଲ ଅଛି । ମୁଁ ଯେବେବେଳେ ଏହା ଦେଖି-
ବାକୁ ଯାଇଥିଲି ସେବେବେଳେ ଏଥିରେ ୨୨ଟି
ବାଲକ ଏବଂ ଗୋଟିଏ ବାଲକ ଅଧୟାତ୍ମ କରୁ-
ଥିଲେ । ଏମାନେ ଜିନୋଡ଼ି ଶ୍ରେଣୀରେ ବିହଳ
ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟର ଅଧ୍ୟେ ଦିଲ୍ଲିତ
ପେରତ ଶ୍ରୀମତୀ ଯାମିମାନାଥ ବିଜେନ୍ଦ୍ରାଧାରୀ ସେ
ତଥା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଶାନ୍ତି ପ୍ରକଳିତ ଲେବ । ସେ
ସବୁପ୍ରଥମେ ଶେଷ ଠିଲମାନଙ୍କ ଡକାଇ ମରେ
ସେମାନଙ୍କ ସବେ ଇତ୍ତାନ୍ତୀମାୟୀ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଚରି-
ବାକୁ ଅନ୍ତରେଥ କଲେ । ସାମାଦିକ ମହାଶୟୁ
ଆପଣ କିମ୍ବା କରିବେ କି ? ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ
ସହି ଯେତେ ପ୍ରକାରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିଲ
ସେମାନେ ଆଶ୍ରମ୍ୟଜଳକ ବୁଝେ ମୋର ଓଷ୍ଠ
ଗୁଲନାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟକର ମୋର ସମସ୍ତ କଥା ବୁଝି
ପାରି କହିର ସମ୍ମାନଥ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନ କରି-
ଥିଲେ । ଏ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଖି ବାସ୍ତବକ ମୁଁ ମହାଶୟୁ
ବହୁ ହୋଇଯାଇ ଥିଲା । ପରେ ପର୍ବତ ହୁଇ
ଶ୍ରେଣୀର ବାଲକମାନଙ୍କ ହେବେଳକ ଅଛି ପରିଶ୍ରମ
ବାକୁ ସେମାନେ ସହରବୁଝେ କହିର ଉତ୍ତର
ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଲାଞ୍ଚାଳୀ ଅକ୍ଷର ମଧ୍ୟ ଏଗା-
ନେ ଉତ୍ତମରୁଷେ ଲେଖି ପାରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ
ସହି ଏହିପ୍ରକାରେ ନାଳା ବିଶ୍ୱାସେ କଥା-
ବାର୍ତ୍ତା କରିବାରେ ବ୍ୟାପତ ଥିବା ସମୟରେ
ସମିନାବାଦ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଦକ୍ଷତାର ସହି କି ପ୍ରଶା-
ନ୍ଗରେ ଏମାନଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଦାହାର ସ୍ଥଳ,
କି ସ୍ଵର୍ଗ ବୁଝିବ ମରେ କିମ୍ବାକୁପେ ଦୂରୀର ଦେଇ,
ଥିଲେ । ସେ ଗୁରୁତ ଅଧିକାରୀ ଦୁକୁଳ ପ୍ରବନ୍ଧରେ
ଶ୍ରୀ ଜିଲ୍ଲାକରେ ଲେଖା ଥିବାକୁ ଆଜି ଏଠାରେ
ଭାବେ ଖ କଲ ନାହିଁ । ମୁଁ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଲାଇ-
ବ୍ରେସ ଗୃହରେ ବିହି ମାଟେମାବାତୁଳ ସହି
କଥ୍ୟାଳ୍ୟ ସମଜୀମ୍ବ ନାଳା କଥୋପକଥିତରେ
ବ୍ୟାପତ ଥିବା ସମୟରେ ମୋର ସମ୍ମନକାରୀ
ବାକୁରେ କିମ୍ବା ହୋଇଥିବା ହେବେଳକ ବିଲ୍ଲାଙ୍ଘ
ପଟୋଗ୍ରାମ ପ୍ରକାର ବୁଝି ମୋର ଦୂରୀ ଆକ୍ଷମ ଦେଲା ।
ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟବାରୀ କେଇ ଜିଲ୍ଲାକ
ଧୂମକ ଦେଖିବା ସମୟରେ ଯାନିମାବାଦ ପରିଶ୍ରମ
ରେ “ କଣ ଦେଖୁ ଅଛନ୍ତି ? ” ମୁଁ — “ ଏହି
ବିଦ୍ୟାଲୟ ପଟୋଗ୍ରାମ ବୁଝିବ ଦେଖିଅଛନ୍ତି । ” ଏହା ଶାନ୍ତି
ସାମାନ୍ୟ ନିମିତ୍ତ ସେ ବୁଝିବ ଦେଖିବାକୁ
ମୁଁ ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଆଶ୍ରମ୍ୟାନ୍ତିତ ହେଉଥିଲି । ଏହା
କିମ୍ବା ନିମିତ୍ତ ସେ ବୁଝିବ ଦେଖିବାକୁ

ପଟ୍ଟେଗ୍ରାମ ତିବି ନୁହେ ଜାହା ଅକଥାରଣ କରି
ପାର ନ ସୁଲା । ବିଦୁତକ ଏ ପ୍ରକାର ନେଷ୍ଟୁଳା
ସହକାରେ ଥିଲେ ! ତତ୍ତ୍ଵରେ ଯାମିମାନାର
ଆମ୍ବାଗ୍ରା ମଧ୍ୟରୁ କେତେକ ଖଣ୍ଡ୍ୟେ engraving
ଗତ ଅଣି ମତେ ଦେଖାଇଲେ ଏବି ଜାହା
ଗୋଟିଏ ମୂଳ ବାଲକହାଶ ଖୋଦିବ ଦେଖଇ
କହିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ବାଲକର ଅସାଧାରଣ
ହୃଦୀମରାଜ ଧରିଯୁ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲା ।
ମୁଁ ସେବନ ପ୍ରାଚୀକାଳ ୧୯୩୦ ସମୟରେ କିମ୍ବା
ଲମ୍ବକୁ ଯାଇଥିଲା ଏବି ବିଦ୍ୟାଲୟର କାର୍ଯ୍ୟ
ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖି ଏପରି ମୁଣ୍ଡ ଦେଇଥିଲା ଯେ
ଲୋକ ଶୋଷ କରି ପ୍ରାୟ ଅଧିକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେଠୀରେ ଥିଲା । ବିଦ୍ୟାୟ ହୋଇ ଅଧିକାବେଳେ
ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଅନାହାରରେ ଥିବା ଜାଗିଯାଇ
ବାରୁ ଯାମିମା ବାରୁ କହିଥିଲେ “ଅନାହାରରେ
ଏହେବେଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନ ରହ ଆଜି ଦିନେ ପଣ୍ଡ
ଥାଏ ସୁଲେ ମଧ୍ୟ ଗଲନ୍ତା” । ଏଥୁବେଳେ ଭାବର
କରିଥିଲା “ବାସ୍ତୁଦିକ ଅଧ୍ୟ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ସ୍ଵପ୍ନ
ଦେଖିଥିଲା । ଆଜି ଦିନେ କାହିଁବ ଯେତେଥର
ଯାଇବି ନିଲାଗତା କ୍ଷାମ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରୁ ସେବେଥର
ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀ ଦେଖି ମୁଣ୍ଡ
ଦେବାରୁ ଚେଷ୍ଟା କରନ୍ତା” । ବାସ୍ତୁଦିକ ମୁଁ ଆହୁର
ଦୂରଥର ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟଟି ପରିଦର୍ଶନ କରିଥିଲା
ଯାମିମା ବାହୁକୁ ନିକଟରୁ ଅବଗତ ହେଲା ବିଜ୍ଞାନ
ଶିକ୍ଷା ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ମାନ୍ୟବର ମଧ୍ୟସ୍ଥଦିନ ଦାସ ମହୋ-
ଦୟ ଥରେ ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟଟି ପରିଦର୍ଶନ କର
ଅଛୁଟ, ପ୍ରୀତ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅଛୁ ଏବ ଅଧିନ ଯାହା କହାଥରୁ “ଏହି
ନିଷ୍ଠାର୍ଥ ଦାନଦାସ ବାଗାଦର ଅଶ୍ଵ ଜାତି
ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେବ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ” । ବହଁରେ ମୁଁ
ପଞ୍ଚଶିର୍ମୁଁ ଏକମତ ହେଉଅଛି ।

ମଧ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଲୋକମାନଙ୍କର ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟଟିକ
ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ବିର୍ତ୍ତି ସହଜ ଉପାୟ ଅଛି ।
କଲ୍ପନାକାର ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରଣିତ ଆସ୍ତିର ଗାସକୁମାର
କରିବାରୁ ନମ୍ବାରୀ ଅଧିନାର ସ୍କୁଲର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଓ
ବିଜ୍ଞାନ ଭାଷାରେ ରଚିତ “ତାର-ମା,, ନାମକ
ନୂତନ ବୋନ୍ୟ ଜଣ୍ଠିକ ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟର ଭାଷକାରୀରେ
ଜୟାମୁଁ ବରାଅଛନ୍ତି । ତାର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦ ୧
ଅଣା ମାତ୍ର । ଏଥରୁ ଏକ ୫ ଲାଖ ଟଙ୍କା
କଲେ ହେତୁ ଅଧିନାର ଅଧିକାରୀ କରିବାର ସାଧନ କରି
ପାରିବେ ଏବ ତହିଁ ସର୍ବେ ବିଦ୍ୟାଲୟଟିର ମଧ୍ୟ
ତ୍ରପକାର ସାଧକ ହେବ । ଲଙ୍ଘଣ୍ଡ ଓ ଅମେରିକା
କାରୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗତ ହୋଇ ସ୍ବୟଂ ଯାମେଲା ବାବୁ
ବିଦେଶମାନଙ୍କର ନୂତନ, ବନ୍ଧୁ ଓ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର
ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିନିବିଭାବରୀମାନଙ୍କ
ନିବନ୍ଧରେ ଯେଉଁ ବିବରଣୀଧାତ୍ର ବରଖଳେ ଭାବୁ
“A visit to the institutions for
the Deaf and dumb (and the
Blind) ” ନାମରେ ପ୍ରସ୍ତୁତା କାରରେ ପ୍ରକାଶିତ
ହେଇଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତିଶତ ଟ ୦ ୫ ଅଣା
ମାତ୍ର । ଯାମେଲା କାରୁ ସରଳ ଲଙ୍ଘଣ୍ଡ ଭାଷାରେ
ଲଙ୍ଘଣ୍ଡ ଓ ଅମେରିକାର ସମସ୍ତ ନୂତନ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ମାନଙ୍କର ଅଧିର୍ଦ୍ଦ୍ୟାଧାଦଳ ବିବରଣୀମାନ
ଏଥରେ ସବୁବେଶିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି । ଏଥରେ
ଜଣ୍ଠେ କିମ୍ବା କର ପାଠକ ଏବ ଅଟେ ଯେ
ପ୍ରକାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଶମାନଙ୍କରେ ମୁକ୍ତ ମାନ
କର ଅଧିର୍ଦ୍ଦ୍ୟ ଲଜକ ତମକ ତେଣେ ବିଷ୍ଟିତ
ହେବେ ଅନ୍ୟ ଅଟେ ଧେନ୍ଦ୍ରପର ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟଟିକ
ଭ୍ରମାର ମଧ୍ୟ କରି କରା ପାରିବେ । ଅନ୍ୟ
ଏ ସମସ୍ତର ଅଣି ମଧ୍ୟ କରି ବିଦ୍ୟାଲୟର ଉତ୍ସ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ଜୟାମୁଁ । ଏହା ପ୍ରତି ଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ
ତୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାର ଅର ଗୋଟିଏ ଭାଷାର
ଅଛି । ତାହା ଏହି ବିଦ୍ୟାଲୟକୁ ମୁକ୍ତ ପରିବାର
ମୁକ୍ତର ଭାବରେ ଅଛେ । ମତ Censuସ ରେ
ଜଣା ଯାଇ ଅଛି ସମସ୍ତ ଭାବରେ ବର୍ଣ୍ଣନା
କରିବାର ମୁକ୍ତ ବାଲକ ବାଲକୀ ଅଛନ୍ତି ଏବ ଏହା
ବିଦ୍ୟାଲୟରେ ଦେଶମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ୨୭ ହଜାର
ଅଟେ । ପୂର୍ବେ ଦେଶରେ ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଭାଗ ପ୍ରକାର ବିଦ୍ୟାଲୟ ନ ଥିବାର
କାରଣେ ଦେଶମାନଙ୍କ ଦୂର୍ଧଵ ବୋଲି କାହିଁ
ବରଖଳେ । ମାତ୍ର ବିର୍ତ୍ତମାନ ଏ ପାଇବ ନେବା

ସାହୁହିକ ସମାଦିପତ୍ରିକା ।

ବା ୨୯ ଦିନ ମାତ୍ରା ମାତ୍ରା ୧୯୫୩ ମର୍ଚ୍ଚା । ମୁଖ୍ୟ ଲେଖୁ ସହ ବିବରଣ୍ୟ ମାତ୍ରା ଶବ୍ଦିକା ।

ଅନୁଷ୍ଠାନିକ

ମୂଲ୍ୟଦେଶ୍ୱର

ବିଜ୍ଞାନି

ସନ ୧୯୫୩ ମର୍ଚ୍ଚା
ଏବଂ

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସନ ୧୯୫୩ ମର୍ଚ୍ଚା
ନୂତନ ପଞ୍ଜିକା ।

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଟିଂକ୍ରାମାଳ ସମ୍ବଲପୁରେ ଅନ୍ୟା-
ନ୍ୟା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପାତ୍ର କୋର ନିର୍ମଳତାର ମୂଲ୍ୟରେ
ବିଜ୍ଞାନ ହେଉଥିଲା ।

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ୧୦ । ଭାବମାୟର ୧୦/
ଗୋଟିଏଟି ୧୦ ୨୦ ୨୦ ୨୦
ମୋପରିଲର ବିନେତାମାଳକୁ ଅଧିକପରିମାଣ
କରେଇଲା ଦେବାର ବନୋଦସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।
ଭାବମାଳକୁ ସାବଧାନ କରି ଦେଇଥିଲେ ଯେ
ସେମାନେ ଅନ୍ୟ ସମ୍ବଲପୁର ଅତ୍ମମର୍ପଣୀ
ହୋଇଲା ନ କୁଳ ଉପରିଚିତକାନ୍ତାଳୟର
ସରକା ବ୍ୟକ୍ତିବାର କରିବେ ।

୧୯୫୩ } ଶାଶ୍ଵତ ପାତ୍ର
ସମାଦିକ

ଏବଂ ଏକିମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ପାତ୍ରପରିଲ ଏବେ ଅନ୍ୟକ
ହୋଇଥିଲେ ଯେ ପୁଣେ ଆର କେବେ ଏମନ୍ତ
କୋର ଦୂରତା ହେଉ ନାହିଁ । ବାସୁଦେବ
ମୋପରିଲର ଏବଂ ପ୍ରାନ ରେ ଲୋକ ଅମ୍ବ
କୋତିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ପାତ୍ରମାତ୍ରା
ଗୋରୁଚର ଯାଇଥିଲା ।

ବିଜ୍ଞାନୀ ରେଲବେର ମୃଦୁ ପ୍ରେଟିର
ସାଥୀ ଭତ୍ତା କିଶୋର ମାରଲ ପ୍ରତି ଦୂରପାତ୍ରର
କରିବାର ବା ଟାରିଗତାର ଦୂରପାତ୍ରର ବା
ପାହିଲୁଣେ ଅନ୍ତରିମାନ୍ତର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲା ।
ରେଲବେଟ ଠିକ ହୋଇ ଯିବାରୁ ଭତ୍ତା ଅଧିକାର
କରିବାର କାହା ଯାଏ ।

ଏଥର ବିଜ୍ଞାନୀରେ ସମ୍ବଲପୁର ବାନ୍ଧବଶକ
କିମ୍ବା ମୁକ୍ତାଶା ପରିମାଣ ଦେଇଥିଲେ ପ୍ରେମିକା
ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଜୀ ୧୦ ଏ ଅର୍ଥାତ୍ ପରିକରଣ
କୀ ୧୦ ଶରୀ କାହା ଧାର କରିଥିଲା । ଏହି
ଧାରର ଅନୁଯାତ ସଙ୍ଗେ ବିଶ୍ୱର କଲେ ଟାରି-
ଗାର ଜୀ ୧୦ ଏ ମଧ୍ୟରୁ ଜୀ ୫ ଏ ଧାର କରିବା
କରୁଥିଲୁ ଫଳ ବେଳିବାରୁ ହେବ ।

ନାହିଁ ତୁମା ଦୟକୁ ପ୍ରତି ବିମେଇ ଗବହୀ-
ରକର ବିଶବ ସଦୟା ହୋଇଥିଲା । ବିକାନ୍ତା
ଅଧିମଦାବାଦଜେଲରେ ଥାର ବିଜ୍ଞାନୀରା
ଦିବଶୀଳ ଦେବାରୁ ବିଶ୍ୱର ଗାହାକୁ ଅନ୍ୟ
ଏକଶ୍ଵାନରେ ବିଲଗର ଝଞ୍ଜାଇବେଳେ ସେବାରୁ
ଧାରବାରକୁ ପ୍ରାନାନ୍ତରକ କରିଥିଲା । ଉତ୍ସେନେ
ରେଲଗାନ୍ତିର ପ୍ରଥମଶେଷରେ ପଠା ଯାଇଥିଲେ
ମାତ୍ର ସଙ୍ଗରେ ପୁଲାବ ପଦବ ଥିଲା । ଦରସା-
ଦୁର୍ଥର ଏକିବ ସେମାନକୁ ପ୍ରେମନକର ଅବସ୍ଥା

ଓ ଅଭିନାସ ଅନ୍ୟରେ ଛଞ୍ଚିନ ଘରେ ରଖାଇ
ବାର ବନୋଦସ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ଏହିରୁର
ଅନ୍ୟ ସହିତ ଅବଗତ ହେଲୁ ଯେ ସେମାନଙ୍କ
କେବେକ କିମ୍ବା ଧାରିବାରେ ବିଲାବ ଦୟା
ସାଇଥିଲା ।

ଏହି ଶବ୍ଦିକାର ବନ୍ଦନ ଯାଦା ଶେଷ ହେଲେ
ପୁଣେ ଏହି ଯାଦା କିମ୍ବା ଏ ନିମରରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ସବ ବାଜା ବଜାଇବାର ପାଇ କଥା ଯାଇଥିଲା ।
ଏଥର ପୁଲାବ ସାହେବ ରାତ ଘୀ ୧୦ କ୍ଷା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଧାର ଦେବାରୁ ପାହାର ବଜା ବିଦ୍ୟ ଦିଇଥିଲା ।
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପରିଲ ପୁଲାବ କିମ୍ବା କରିବାରକୁ ହୁକୁମ
ଅତ୍ୱର କରା । ଫେର ଯାଦା ବଜା କିମ୍ବା
କହାର ପାକୁର ଯାଦ ଘୀ ୧୦ କ୍ଷା ସମ୍ବଲରେ
ଗୋରୁ ବଜାରରେ ପହିଲବା ଦେଲେ ଗୋରୁ
ଦାର ବାଜା ବଜା କରିଦେଲୁ । ଗାହାକୁ ଯାତି
ଦେଖିବ ପରିବକରେ ସେ କହିଲୁ କ ଧେ
ଦତି ଦୟା ଲାଗେ କା କିମାଦାରକ ହୁକୁମମତି
ବାଜାଦନ କରିଦେଲେ ଜମାଦାରକୁ ଜୋଜିବାରେ
ଧାରୀ ଲାଗେ ନାହିଁ । ପୁଣ୍ୟ ଗାହାକୁ ମନ୍ତର
ଅଜଣା ରହିଗଲା । ଏବେ ରାତ ଘୀ ୧୦ କ୍ଷା
ମଧ୍ୟରେ ଯାଦା ସମ୍ବଲ ଦେବା ଅପରିବ । ଯେଉଁ
କାଟେବାଜା ବାଜିବାର ଧାର ଲୋକା ଦେଇଲାରେ
ଲୋକଙ୍କ ଅପରି ନ ଥିବା ସ୍ଥଳେ ଏବେ ଅଳ୍ପ
ସମ୍ବଲ ନିମନ୍ତେ ଧାର ଦେବା ଅକୁର କଷ୍ଟକର

ଏବଂ ସହେଯର ଦ୍ୱାରା ଲିମ୍ କର୍ତ୍ତୃବାନ୍ ହେଲା-
ଗୁରୁତ୍ୱା ଦୋର ଅଚ୍ୟାନ୍ ଥିଲେ । ପୁଲାର ସାହେବ
ଏଥର କିମ୍ବା ଫିର୍ମର କରିବେ କ ?

କଲ୍ପିତାରେ ମହାମାରୀ

ଗର ପ୍ରାହପର ଏ ସ୍ମୃତିରେ ମଧ୍ୟ କଲି-
କାରେ ମହାମାସ ଶୋଭାନ୍ତ ଅଥବା ଉଛିରେ
ମୁଣ୍ଡ ଦେଇ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସଜ୍ଜା ଅବ୍ୟକ୍ତ ଉଠା
ଆଲେହେତେ ଲୋକଦର ଅତିର ଦିଶେଷ ଉଠା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାହିଁ । କଲିକାର ଲୋକମଙ୍ଗଳ ପ୍ରାୟ
ଟ ଲୁକ୍ଷ ଦାହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରାୟ ତିନି ସ୍ମୃତିରେ
କ ୫୦ ଲେଖ ସେଇ ଅର୍ଥବା ମା ଲିଖଣ ନାହିଁ
ପଢିଥିବା ଥିବୌ ଧର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନୁହେ ମାତ୍ର କହୁପା-
ରମାଚନ୍ଦ୍ରର ଦୟା ଏହି ତ ଶ୍ରୀକାଳ, ଉତ୍ତର
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ଅନ୍ତରୁ କଥା ପରିଚୟ ଯେ
ପ୍ରାଚୀର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବାହା ବନ୍ଦୟ ହୋଇଥିଲା
ସେ ପ୍ରାଚୀ କାହା ମଠେରେ ରହ ଶୀତକାଳରେ
ମାହୁତି ଥାରେ ଏହି ବାରିଏତୁ ସେମାନେ
ସେମାନ ନମାଞ୍ଜଳିର ବିଶୁଦ୍ଧ ଉତ୍ସବମାନ ଅଭ୍ୟବ୍ରୁ
ଅଭିମନ୍ନ କରିବା ତଥିବ ବୋଧ କରିଥିଲା ।
ଦେହ ଉତ୍ସବମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ (ପ୍ରାଚୀରେ)
ପୃଥିକ ଦରଶ ଏହି ଶୀକା ଦାନ ବିଦେଶରେ
ଶୀକାର ବସୁରେ ନଳିକାର ଶତ ଅନେକ
ପଳାଇ ଗଲାର ପରେ ସବୁ ଲୋକେ ହୁଅଲେ
ସେ ଦୂରବ କରିବା ଶିଶୁମ ପ୍ରତିକର ହେବ
ନାହିଁ ଏବଂ ଦାନାରକୁ କଳ ପୂର୍ବକ ଶୀକା ହିସା
ସିବ ନାହିଁ ପଢ଼ି ଲୋକଦର ସକଳ ଅନେକର
ପରମାର୍ଥରେ ଅତ୍ୟ ଧର୍ମମୂଳ । କହି ଦରବୁ
ଦରକୁ ଦର ଶୋକ ରୋଗୀ ବାହାର କରିବୁ
ଶିଶୁମ ପ୍ରଭୃତି ବିଷବ୍ରତେ ଉତ୍ସବ ଗବର୍ମେନ୍ଟଙ୍କ
ଅବେଳା ବାନ୍ଦାରିକାରୁ ଲୋକଦର ମନ ପଣ୍ଡ
ଅଟ୍ଟିର ହେଲା ଏହି କଲିକାରାର ପଳାଇବାର
ପୁଣି ଅରମ୍ଭ ହେଲା । ପୃଥିମେ ଉତ୍ସବ ବିଶୀ-
କିମାନେ ପଳାଇ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଏଥର ମାର୍କବାଜାନେ
ଅଫକାଂଶ ପଳାଇଲେ । ବଢ଼ି କୋଠିର ମାର୍କ-
କ ମାର୍କବାଜାନେ ଦୂର ଘରକଣ କୁକର
ହାତରେ ସବୁ କାରିବାର ପକ୍ଷାଲଦେଇ ପାଇଁ
କୁଟୁମ୍ବ ଦେଇ କନ୍ଦୁଷର ଯୋଧ୍ୟଦୁ ଦେଇ ପା-
ନକୁ କାହାର ଯାଇଥିଲା ଏବଂ କଲିକାର
କିମନ୍ଦଶୟ ଦରିଦ୍ରେ କାନ୍ତି ଜାଗା ପରାପରା ।
ଦ୍ୱାତର କୁଥର ବଜାରଜାର କୁନ୍ଦନଗୋଟିଏ
ଦୁଇବ ଦ୍ୱାରମୟ ପ୍ରାଚୀରେ ଏହି ପ୍ରକାର ଜଳ
ଶୁଦ୍ଧ ହେଲା ପରି ଦେଖା ଯାଏ ଅବ୍ୟ ଦେଇ
ଅଭିମନ୍ନ ବିଷମ ଲାଗି ।

ଶୀଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକଙ୍କ ଦୟର ଗୋଟିଏ
ଅର୍ଥାତ୍ କାହାର କଲିକଟାର ଷ୍ଟୁଡ଼ିଓମାନ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଛି । କଲିକ-
ଟାର ନୂହନ ସରଫର ବୋଚମାନ ଓ ସରସ-
ମାନେ ଏକଟେ ତାହାର ନିକଟକୁ ଯାଇ ବିଦୟୁ-
ତ୍ରୀଥିନା କଲେ ଏବଂ ସେ ସେବେ ପ୍ରକାର ରୁଖୀ-
ଲାରେ ଶୁଭଭାଗମାନେ ଅବୋ ମାନିଲେ ନାହିଁ ।
କାରଣ ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେମାନଙ୍କ ମୟରୁ ଜଗେ
ମୁଖ୍ୟପାତ୍ର ସର୍ବପ୍ରକାଶ କଲେ କି ସେମାନେ
ଶୁଣି ଅଛନ୍ତି ଯେ ରୁହିଯା ଜୀବକୁ
ଆସୁଥିଲୁ ରୁହସ୍ୟ ରୁହିଯାର ବନ୍ଦ ଥିଲେ । ସତ୍ୟ-
ରୁହିଯା ଭାବରକୁ ଅଛିଲେ ନେଇମାନମାନେ
ଭୁବନେଶ୍ୱର ବନ୍ଦିଗୀ ଯୋଗୁ ରୁହିଯା ଭାବାଦିମଳକ
କଥିବେ । ଉଂଘିକ ଏହା ଶୁଣି ଗୋପନରେ
ନେଇମାନମାନକୁ ଘର୍ଷି ପହାରନ ଅଛୁଟାୟିବେ
କଥାକୁ ଶୀଳା ପ୍ରସ୍ତୁତର ଲାଗୁ ବାଜିବ
କରିଅଛନ୍ତି । ଅଛିବକ ସେବେ କହିଲେ
ସେମାନେ କଲିବହାରେ ରହିବେ ହାହିଁ । ଏ
ପ୍ରକାର ଅସମ୍ଭବ କଥା ବାହାର କରିବା ହୁଏ
ଲୋକର କଲାଣା ଶକ୍ତି ଅଥବା ତାହା କରାଇ
କରିବା ଲୋକଙ୍କ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷା ଏ ଦୂର ମଧ୍ୟରୁ କା-
ହାକୁ ଅଧିକ ବୋଲିବାକୁ ହେବ ଆମେମାନେ
ହୁଏ କର ପାରୁ ନାହିଁ । ଫରଟଃ ଭରଚୁ ଆର୍ଥିକ
ବାଧାର । ଶୀଳା ବଳପଦ୍ମକ କାହାକୁ ଦୟାପିବ
ନାହିଁ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁ ମୁଲମାନ କା ଅପର ଶ୍ରେଣୀର
ସେହି ଲୋକ ରହି କହିବ ସେ ଶୀଳା ଯେବେକ
ଏହାକୁ କିମ୍ବା କୋରଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇବ
ଥିଲୁ କିମ୍ବା କୋରଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଦେଇବ
ହେଉ ଏହି ମଧ୍ୟରେ କଲିବହାର ହୁଏ ସମ୍ଭବ
ଅନୁର୍ଣ୍ଣତ ପ୍ରାୟ ଲ ୧୦ ଲ ଶୋଇ ବଜାରର
ବଜାର ବିନ୍ଦୁମୁଖୀ ବାହାଦୁର ସପରିବାର ଭାବରେ
ମହିତ ଏବଂ ଅପର କେତେ କବୁ ଲୋକ ଶୀଳା
ଦେଇ ହୁଏଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନେକ ଲୋକ ଶୀଳା
ଦେଇ ହୁଏଇଛନ୍ତି ଯେ ଶୀଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯେ
ହୁଏ ଜଳରକ ଛଠିଥିଲୁ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇ ଏ
ଅନ୍ତରୀକ୍ଷା ଥିଲେ । ଅଛିବକ ଆହା ହୁଅର ଶୀଳା
ଏକାନ୍ତର କୁଷାର ଶୀଥୁ ଦୟା ଯେବା । ଏବେ କିମ୍ବା
ବର୍ଷମୁର ଓ ପୁନାରେ ହେପର ଗୋର ସିଥାମାଦ ବ୍ୟାପକ
ଦୁଃଖ ହୋଇଥିଲା କଲିବହାରେ ସେହି ନ
ହୋଇ ବିଶେଷ କମେଡ଼ୀଏ ହେବ ଏବଂ ଦେଖି-
ଯୁ ଦ୍ୱାରା ଲୋକର ମହିତ ଲୋକର ମହିତ

ହାତର ଗେତେ ଦୟାର କାରଣ ନାହିଁ । ତୀର
ଯେତିବା ଘରବାର କର୍ତ୍ତୁଳ ଧର୍ଥରେ
ଦୟମ କହିବ ନାହିଁ ଜବର୍ତ୍ତନେଷ ଏପର ମଧ୍ୟ
ଆଶାସ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ଥାଏବ ଦେଖାଯାଏ
ଯେ ଶେଷର ନିମ୍ନମ ଦେଖିଯୁ ଲୋକବର ଅଚାନ୍ତ
ଅରୁଦ୍ଧବର ସେ ମମସୁର କଥାରତା ଦ୍ରାବ
କରିବା ପ୍ରତି ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ବିଶେଷ ମନୋଯୋଗୀ
ସୁରକ୍ଷା ଦୟା ଓ ଅନ୍ଧାସର ଜାବର କିଛି ନାହିଁ ।
ଲୋକେ ଶାନ୍ତ ଭବରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରର ପ୍ରା-
ଦୟା କଲେ ମହାମାସ ନିବାରଣର ନିଯମାବଳୀ
ସୂଚନବୁଧେ ଗୁଲିବ ଏବ ତହିଁ ର ସ୍କାନ୍ଦରିଙ୍ଗାର
ଫର୍ମବାର୍ତ୍ତି ମଧ୍ୟ ଦିଇବ ।

ମହାମାତ୍ର ଶକ୍ତି

କଲ୍ପିତରେ ହୃଦୟ ମହାମାସ ପଢ଼ିଥି
ଶୁଣି ଅବର ଶୁଣାଯିବା ଦିନୁ ଏ କମଳରେ
ଯେତେ ଜନ୍ମବ ଛଠିଅଛି, ଦୂରକ୍ଷେତ୍ରମାନେ
କହିବୁ ସେମାନଙ୍କ କାଳୀବିଶ୍ଵାସ ଅଳ୍ପପରିପ୍ରକାଶ
କେବେ ତେବେ ଜନନକ ଘରେ ନ ଦୂର;
ପେଉଠାର ପାଇଜଗ ଫେର କୁଣ୍ଡ ହେଉଥି
ଦୂର, ସେଠାରେ କେବଳ ଫେରର ଗମ ।
କମେ ଏତେ ତିଥିକ କଥା ରଖିନା ହୋଇଥିବୁ
ଯେ ଅନେକ ଲୋକବୁ ଦରେ ପ୍ରାଣିକ

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଇଁ ଦେଇଲେ
କୁଳ ବିନିର୍ମାଣ କାହାର କାହାର
କୁଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜୀବନ ମନ୍ତ୍ରରେ ମୁଖ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର-
ଦିକ । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେଇଲୁଙ୍କରେ କଣ୍ଠା କରି
ଶୀଳା ଚେତନା । ତଳେ ଶ୍ଵରାମାନ ଡୀଜା କରିଥିଲୁ
ଛମନ୍ତ୍ର କରିଲେ ତାକୁ ମୋଟାଏ ମୂର୍ଖର
ଯେତାକି ବଳିକରାକୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟକୁ । କେତେକରେ
ଅନ୍ୟରେ ଦେଖିବା ପରି କହିଲେ ସେ ମୁହଁରୁକୁ
ପେରାନ୍ତି ମାତ୍ରମନ୍ତର କୋଠିଲେ ଅଛି ।

ହେଉଥି ଅନେକ ଜୀବବ ଶରୀ ଲୋକ
ମୁଁ ଦେଉଥିବାକୁ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକଟ କଥା
ଦୂର୍ଧ୍ୱାଳ ଦେଖା କମଣ୍ଡୁ ମାତ୍ର ରହିଗାର ଉପକ-
ରେ ଏଠା ଜଳେଟେ କରେଶ ଦ୍ଵାରେ ଦାରୁ
ଦ୍ୱୟାକର ଦାରୁ ଛଦ୍ମୟମରେ ମୋଟିଏ ସର୍ବ
ଦୋଷପୂର୍ବ । ସଙ୍ଗରେ କେବେକ ଜୀବ ଦୂର୍ଧ୍ୱ
ଲୋକ ଏହି ସହଦ୍ୱାଳ ସାଥୀରଣ ଲୋକ
ଉପକର ହୋଇଥିଲେ । ଗଲା ଲେବିଶନାଏ ପଣ୍ଡିତ
ବାହାଦୁର, ସବୁପଢ଼ି ପଦରେ ଅନ୍ତର ଦେବ
ଉଦ୍‌ଘରେ ମରିଲବ ମାନ୍ୟମୁଦ୍ରକରେ ଜେମ୍ବା

କରେବିବ ଲେକମାକଳୁ ପୂର୍ଣ୍ଣାବଲେ ଯେ
ଫ୍ଲେଗ ଦୂରବର୍ଷ ହେବ ବୋମାବରେ ଲୁଣିଆନ୍ତି,
କର୍ତ୍ତାନ କଲିବତାରେ ପଦ୍ମଜଳଣି । କଟକକୁ
ଆସିବା ଥସମୃଦ୍ଧ ନୁହେଁ ଏଥୁଯୋଗୁ ପୂର୍ବରୁ
ସାବଧାନ ହେବି ଦୂରତା । ଉତ୍ତରର କିନ୍ତୁ ଆଉ
କେହି ସେବ ନିଜାରଣ କରି ପାରବ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଉତ୍ତର ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଅକଳ ଦେଇଥିଲୁ
ମନୁଷ୍ୟ କିମ୍ବା ଉଦ୍‌ଦିତ କରିବା ଦୂରତା । ଯେଉଁ
ମାନେ ମନ୍ତ୍ରାବେ ହଜାର କରିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି
ସେମାନେ ଜାଣନ୍ତି ଯେ କୌଣସି ଜାହାଜରେ
ଜରେଢ଼େଇବ ସନ୍ଧାନକ ସେମହେଲେ ଜାହାଜ
ଓ ସମ୍ପଦ ଯାଇମାନେ ଅଟକରେ ରହନ୍ତି । ସେହି-
ପର କୌଣସି ଧେଇବରେ କୌଣସି ଲେକକୁ
ଫ୍ଲେଗ ଧେଇଲେ ଭାବୁ ପୁଅକ୍ ରଖିବାର ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟା
ଦୋରାନ୍ତି । ଏ ବ୍ୟକ୍ତ୍ୟା ବନ୍ଦିମେଘ ଥପଣା
ମନ୍ଦରୁ ପାହାର କରିବାହାନ୍ତି । ଭାବସ ନଗରରେ
ଜାନା ଦେଖିବ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଲେକମାନେ ଅଛିଲୁଚନା
କରି ଏହା ସ୍ତର କରିଥିଲୁ । କଲିବତାରେ
ଜାନା ଦେଶର ଶାସନକର୍ତ୍ତାମାନଙ୍କର ପୁନରନିଧି
ଅର୍ପନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦିଲା ଭୁବନାବ । ଏ
ଦେଶରେ ବନ୍ଦିମେଘ ଫ୍ଲେଗ ସମ୍ବନ୍ଧେ ତିନ୍ତି
ନିସ୍ପମ ପାଇଁଅଛିଲୁ ତାହା ସେମାନେ ନିଜି
ଦେଶରୁ ଲେଖି ପଠାଇବେ । ସହ ଜଣାଯିବ
ଯେ ବନ୍ଦିମେଘ ହରୁ କିମ୍ବୁମ ପାଇଁ ନାହାନ୍ତି,
ତେବେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେଶ ସହି ଏ ଦେଶର
ବାଟିଥ୍ ଦନ ହୋଇଥିବ । ଏଠାରେ ସେଉଁ
ହରୁ ଜନରବ ଦ୍ୱିତୀୟ ତାହା ସହ ସତ ନୁହେଁ
ଜାହାରକୁ ଯକରିବସ୍ତି ତୀହା ବିଅଧିକ ଗାହିଁ
ସେଉଁମାନଙ୍କୁ ଘେନ ଧରିବ ସେମାନେ ଯଦି
ନିଜି ସକାଶେ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ହାସପାତାଲର
ବନୋବପ୍ର ବର ନ ଥୁବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ
ସାଧାରଣ ହାସପାତାଲକୁ ନିର୍ମିତ କିନ୍ତୁ ସେମା-
ନଙ୍କ ଦାରର କୌଣସି ଲେକ ଯଦି ସେବା
ସୁଧାଶାନିମନ୍ତ୍ରେ ସେମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ହାସପାତାଲକୁ
ଯିବେ ତେବେ ସେମାନଙ୍କ ରହିବ ସକାଶେ
ନିହବ ବନୋବପ୍ର ହେବ ।

କହିଗୁରେ କାହିଁ ମଧ୍ୟଦିନ ଦାସ କହିଲେ
ସେ କୌରପି ଦେମାର ପଦ୍ମଲେ ଥଗ ଗସାବ-
ମାନେ କଷା ଭୋଗ କରନ୍ତି । ଗସାବମାନଙ୍କ
ଜୀଘଲେ ଦକ୍ଷଲୋକଙ୍କ ଦୂଆ ନିର୍ଭର କରେ
ଏଥୁ ଯୋଗୁ ଗସାବର ଶାଖାପଥ କରିବା ବଡ଼-
ଲୋକଙ୍କର ଉଚିତ । ଗସାବ ଲୋକମାନେ
ଦାରହାର ସଧାରିବିବା ନିମନ୍ତେ କରିବାକୁ

ହେବ । ପ୍ରେମକୁ ଦତ୍ତଲୋକମାନେ
ସାହୀୟ ନ ବିଲେ ସେମାନେ ତାହା କିମ୍ବାକ
କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ଗୁରୀମନ୍ଦ୍ରଶକ୍ତ ପୃଥିବୀ
ପ୍ରାନରେ ରଖିବା କଥା ଏଦେଶରେ ପୂର୍ବରୁ
ଥିଲା । ଯାହାର କୁଣ୍ଡ ସେବକୁ ଏ ପାହା ସତ୍ରେ
କେହି ବଧାଇତା ଶିଅଧିଅ କରନ୍ତି ନାହିଁ ବାରୁ
ବେହାରିଲା ପଣିକ ପ୍ରସାଦ କଲେ ସେ ପ୍ରେମ
ସମବରେ ସରଜାରଙ୍ଗିତାରୁ ସମସ୍ତ ସକାଳ
ଜାଗିବା ନିମନ୍ତେ, ପ୍ରେମ ସନ୍ଧାନ ନିଷ୍ପତ୍ତିମାନ
ଲୋକମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କଷ୍ଟକର ନ ଦେବା ପାଇଁ
ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବା ନିମନ୍ତେ ଓ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି
କଠୋର ହେଲେ ତାହା ଶୀଘ୍ରକ କରିବା ପାଇଁ
ବରଣ୍ଣିରେଷ୍ଟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ନିମନ୍ତେ, ପ୍ରେମ
ନିବାରଣ ନିମନ୍ତେ ସେଉଁ ଉପାୟ ଆବଶ୍ୟକ
ତାହା କରିବା ନିମନ୍ତେ ଲୋକମାନଙ୍କ ଘର
ହାର ଆହ ସଫା ରଖିବା କଥା ଦୂରାରବା
ନିମନ୍ତେ ଓ ଗର୍ବ କଲେଜାନଙ୍କ ଘର ଦ୍ୱାରା
ସଫା ରଖିବାର ଖରଚ ଦେବା ପାଇଁ ଗୁର୍ଜା
ସପ୍ରତି କରିବା ନିମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ସାଧାରଣ
କମେଟୀ ନିୟମ ହେଉ । କେବେଁ ତାମାନେ ଉଚ୍ଚ
କମେଟୀର ମେମର ହେବେ ସେ ସେମାନଙ୍କର
ନାମ ପଢି ଶୁଣାଇ ଦେଲେ । ବାରୁ ମଧ୍ୟଦିନ
ଦାସ ଏହି ଲିଙ୍ଗ ପଡ଼ି ବାବେଳେ ଜଣେ ସେଇ-
ମାନ ବାହାର ଅବଦୂଷ ସମଦ ଓ କାଙ୍ଗ ନାହିଁ
ମହିମା ମେଲମାନଙ୍କର ପଢିଲି ଦୂରି
ଦେବାର ଅଛାଇ କଲେ । ଅଛା କେତେକ ଲୋକ
କେତେବୁଦ୍ଧି ନାମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । କମେଟୀ
ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ହେବା କଷ୍ଟପୂରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ
କି କି ନା ବାରୁ ମଧ୍ୟସ୍ଵଦନ ଦାସ ପରିଦିବାରେ
ଲୋକମାନେ ଗୋଲମାଲ ଅବମୂ କର “ନା
” । କହି ହାତ ହରିବଲେ । ସାଧାରଣ
ଲୋକଙ୍କୁ ନେଇ ସବୁ କରିବା କଥା ଦୂରାଧାର
ରଣ ସେମାନେ ନିୟମର ବଣ୍ଣାକୁ ଦୂରାନ୍ତା
ପ୍ରସ୍ତରରେ କେବଳ ଗୋଲମାଲ ଲାଗେ
ହିଲା । ମଧ୍ୟବାରୁ ଘଣେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂରାର
ବାରୁ ସମସ୍ତେ କହିଲେ “ଆପଣୀ ଯାହା
ହିଲ ମଞ୍ଚୁର । ” ଜଣାଗଲୁ ସେ ଲୋକେ ଟାଇ
ବା କଥାକୁ ଲକ୍ଷ କରି “ନା ନା”
କଥିଲେ ।

ମର୍ତ୍ତଳବା ଥିବାରେ ସମଦି ପ୍ରସ୍ତାବ କଲେ ହେ
କୌଣସି ଜାଇ ନିମନ୍ତେ ବା କେତେକ ପରିବାର
ଜାଇ ନିମନ୍ତେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ହାସଧାତାଳ
କରିବାରୁ ହେବାକ ଥିଲେ ସେବିଯୁ ଦୂଷିତ

ଜମନେ ସବ ତରିକୀମାତ୍ର ନିସ୍ତର ହେଉ
ସେ କହିଲେ ପ୍ରେମ ସମ୍ମରେ ଶୁଣି ହୃଦୟ
ଅଛି ଯଥା;— ଟୀକା ନେବା : ଅପଣା ଜାତ
ସବାରେ ଅଲଗା ହାସଧାଳାଳ କରିବା, ସରବାସ
ହାସଧାଳାଳାରୁ ଯିବା ମୋ ପୁଅର ରହିବା ।
ଲେବେ ଏହା କି କଲେ ଗୁରୁତ୍ୱ ମରିବେ ।
ଏହି ସମୟରେ ଭାଷା ଶୋକମାଳ ଅରମ୍ଭ ହେଲା
ଏବି ଲୋକ ବିଗରେ ମାରିଛଠି କହିଲେ
“ହଁ ମରିବା, ହଁ ମରିବା” ।

ସମ୍ମା ହୋଇ ଜୀବିବାରୁ ବାରୁ ମଧ୍ୟବଳ
ଦାର ପୁଣ୍ୟର ଦେଲେ ଯେ ଅଙ୍ଗ ଲୋକମାଳକୁ
ଦାର ହାର ପରିଷାର ରଖିବା କଥା ବୁଝାଇ
ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ନିମନ୍ତେ
କେବେଳକଣଗ ଲୋକ ଦରମା ପାଇ ମୁକ୍ତଭର
ଦେବେ ଓ ସେମାତ୍ତର ଦରମା ଦର୍ଶାଇ ଓ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟୟ ନିଷାଟ ନିମନ୍ତେ ସାହାରଣ
କମେଟୀ ଗୁଡ଼ା ସର୍ବଦ କରିବେ । କହୁବୁରେ
ଏହି ଉଚ୍ଚ ହେଲା ଓ ଲେବେ ଫେରି ଗାଇଲେ ।
ପାଠରେ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବାଲୁ
କାହିଁଲ, କଣ ହୁହିଲ ? କେହି କହିଲେ
ଶୋକମାଳରେ ବିଛି ହୁହି ପାରନ୍ତ ନାହିଁ,
କହିଁ କହିଲେ ସରକାବ ସଦିତ ସଙ୍ଗ କର
ଦୂମକେ ଆମୁଳଙ୍କ ଫୁଲର ଥିଲେ ।
କିଛି ଅଙ୍ଗ ଲୋକଙ୍କ ମନରୁ କୁଷମାର ଦୂର
ବିବା ଦଳ କଠିଲ ।

ଉପରେକୁ କବରମାନ ଲେଖିବା ହୀରୁ
ଅବଗତ ହୋଇଥିବୁଁ ସେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଅଛି କୌଣସି ଜନରବ ଉଠୁନାହିଁ ଏବଂ ସେଇଁ
ସବୁ ଜନରବ ଉଠିଥିଲା ତାହା ସବୁ କହେ
ବୋଲି ଘୁମେକ ଲୋକ ରୁହି ପାରି ଅଛନ୍ତି ।
ଏହି ସହାର କାର୍ଯ୍ୟାବଳ ଏବଂ ଏହି ସହା କବିବା
ପଦରୁ ବହୁରୁ ଉତ୍ସମକାରିମାନଙ୍କର ସହାର
କାର୍ଯ୍ୟାବଳମାନ ଉଠୁନା ଭାଷାରେ ଶ୍ଵାନାନ୍ତରେ
ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା । ପାଠକମାନେ ଉଠୁରୁ ସମସ୍ତ
ବିଷୟ ଜାଣି ପାରିବେ । ଉତ୍ସା କରୁ ସେଇଁମା-
ନେ ସଭାସ୍ଥଳେ ଉପସ୍ଥିତ ଥାଏଁ ସୁନ୍ଦର ଗୋଲମାଲ
ଯୋଗୁ ସମସ୍ତ ରୁହି ପାରି ନାହାନ୍ତି ଏହାହାର
ମେମାନଙ୍କର ଆଖା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ ଏବଂ ପ୍ରତିକ
ବିବରଣୀ ଜାଣି ପାରି ସବୁର ଆବଶ୍ୟକତା
ହୃଦୟଗାସ କରି ପାରିବେ । ସହା ପ୍ରତି ସମସ୍ତ-
କର ସହାନୁହୂତ ଦେଖାଇବା ଏକାନ୍ତ ବାଟୁ-
ନାୟ । ସହା ସେପରିମାଣ ଅର୍ଥ ନାହାନ୍ତି ସମ୍ଭବ

କଲୁ ଏହିଏ ତେଣୁଥିଲା ଏହା କୁଳ
ଏ ଏହା ଦୋହାମିନ୍ଦ ।

in the Collectorate Compound. The time, place and object of the meeting should be notified by circulating printed notices in the names of Raja Bodianath Pandit, Rai Hari Ballav Bose Bahadur, Munshi Abdus Samad Hajee Jaffer Perta and Mr M. S. Das.

Proclamation by beat of drum should also be used for the purpose.

It was unanimously resolved that the following resolutions should be laid before the general meeting on the 15th instant for their adoption.

I. That a General Committee entrusted with the following duties be appointed: To get all information regarding the plague from the authorities, to see that the plague Regulations framed by Government and the rules and bye-laws which are in existence or may come into existence hereafter do not in practical working cause unnecessary and unjustifiable hardship to the people, to apply for any modification of the regulations, rules and bye-laws where such modification is called for by the peculiar condition of the country or the social habits of the people, and would not in any way enhance the risk to life from the epidemic; to see that the benevolent intention of the Government in framing the plague regulations and the enforcement of general sanitary measures are not misunderstood by the people; to help the several Sub-Committees representing the various sects of the population in fixing the sites and accommodation of the family and caste hospitals, to do everything which is calculated to check the spread of the disease, to secure to the Government the loyal and sympathetic co-operation of the people generally; to teach the ignorant mass the efficiency of disinfectants and cleanliness as a safeguard against the spread of epidemic, to induce them to improve the sanitary condition of their residence, to raise funds necessary to supply the poor people with disinfectants and other paccantionary measures and generally to do everything necessary toward off or minimise the danger from the epidemic.

The following gentlemen were appointed as members of the General Committee.

Raja Boidyanath Pandit Bahadoor Babu Behary Lall Pandit, Rai Hari Ballov Bose Bahadur, Babus Jankinath Bose, Gopal Ballav Das, Sudam Chandra Naik, Gokulanand Choudhury, Gowri Sanker Roy, Modhu Sudan Rao, Chawdhry Kritibas Das, Mounshis Mahumud Ali, Abdus Samad, Kazi Hazar Mohumud, Moonshi Rafiuddin Mohumud, Moonshi Gazenfer Hosein, Saik Kadar, Hujee Jaffer Perta, Yusif Alemud Mullab, Mohumud Hajee Hashim Molvi Mohumudan Nabi, Hermiah Jee Dinshaw, Sidik Hajee Hoshim, Satiapa Sarang, Babu Khosal Chand, Babu Rakhal Chand Bhught, Babu Balkishna Appa, Adinarayan Appa.

RESOLUTION II.

That the following Sub-Committees be appointed to represent the several sects of the population, that the duties of each Sub-Committee should be to enquire and find out the persons among the sects which they represent who are desirous of having family or cast hospitals, to raise the necessary funds for the purpose and to apply to the General Committee to do the needful in the matter.

That the following gentlemen with powers to add to their number form a Sub-Committee to represent the Bengalee population of the town, Rai Hari Ballov Bose Bahadur, Rai Radhanath Rai Bahadoor, Rai Jogeshwar Chander Chund Baha door, Babu Ram Sanker Roy, Nemai Charn Miter, Jogesh Chander Rai, Koonja Behari Ghoswami, Autal Behary Bose, Priyanath Chaiterji, Jankinath Bose, Dr. Abhinash Chander Ghose.

For Uryia population,

Babus Gopal Ballov Das, Sudam Charan Naik, Gokulanand Choudhury, Mayadhar Das, Sadanand Behara, Durga Charan Das, Modhu Sudan Mahapater,

For Uryia Mohamedans,

Munshis Abdus Sammed, Gozenfer Hoshein, Mohumud Ali, Monivi

Rafiuddin Mohamud, Munshi Mohamud Muzher of Mehendipur, Dr. Zahiruddin Khan, Chowdhree Mohamud Ismail Khan, Moulvi Mahemudin Nabi, Moonshi Nural Huq, Daroga Syed Mohomud Attaher, Moulvi Mohomud Ismail, Kazi Nazar Mohomud, Moonshi Shaikh Asad Ali, Shaikh Golam Kadar, Moonshi Monower Hoshein, Mounshi Shaik Kadar.

For Madrasi Mohamedans, Subadar Major Ahumed Beg, Subadar Mohamed Fakiruddin, Soudagars Moulvi Mohamud Ali, Abdur Rahem and Shaikh Ahmed.

For Hindus of Madras, Satyapa Sarang, Branibah, Kamya.

For Native Christians, Rev. Shem Sahoo, Babus Anam Chander Das, Chakerdhor Das, J. Samson Rout, and M. S. Das.

For the people of Marwar and Bhopur,

Babus Khosal Chand, Hariram, Poran Mal, Krerde Mal, and Rakhal Chand Bhagat.

For the Mohamudans of Bombay, Haji Jaffer Perta, Yarff Ahumed Mullab, Jaffer Tar, Mohamud, Mohamud Haji Hoshim, Sidir Hajee Hosim Visram Ibrahim, and Sadak Ali Hasamali.

RESOLUTION III.

That a paid agency be employed to impress on the ignorant the value of preventive sanitary measures which can be introduced into every house, and to help the poor in improving the sanitary condition of their residence by the free supply of disinfectants or by other means.

RESOLUTION IV.

That the General Committee be authorized to raise funds for the maintenance of the paid agency provided in the third resolution and to meet any other expenditure which may be incurred in giving effect to the preceding resolutions.

RESOLUTION V.

That Mr M. S. Das be appointed the Honorary Secretary and Babu Sudam Chunder Naik be the Joint Secretary and Treasurer of the General Committee.

The Sub Committee was unanimously of opinion that at the General Meeting the Chair should be taken by Raja Boidyanath Pundit Bahadur and that the several resolutions should be moved, seconded and supported by the Gentlemen named here in below.

FIRST RESOLUTION.

Mover—Babu Behary Lal Pandit
Seconder—Yauf Ahamed Mullavi

SECOND RESOLUTION.

Mover—Munshi Abdul Samad
Seconder—Rev. Shem Sahoo

THIRD RESOLUTION.

Mover—Babu Gopal Ballav Das
Seconder—Babu Ram Sankar Roy

FOURTH RESOLUTION.

Mover—Babu Gokulanund Chowdhury
Seconder—Some Marwari gentleman
to be selected.

Open air meeting.

Agreeably to the Sub-Committee's resolutions of 8th May 1895 an open air meeting of the residents of the town was held in the Collectorate compound at 5 p.m. on Sunday the 15th May 1895. The meeting was attended by over three thousand people representing all sects and classes of people.

Babu Nimai Charan Mitter pleader proposed and Reverend Shem Sahu seconded that Raja Boidyanath Pundit Bahadur be the president of the meeting.

Moulvi Mohamedan Nabi addressed the assembly in Urdu. He explained to them that plague segregation rules were a commercial necessity. They were necessary in the interests of India's trade with other countries of the world. It was not desirable that India's trade with other countries should be stopped. The speaker also remarked that the word quarantine was of Arabic origin. The Arabs recognised it as a necessary rule of in-

ternational communication. Segregation was only quarantine on land. The speaker then exhorted the people to have confidence in the benevolent intentions of Government, and not allow themselves to be swayed by the utterly false reports regarding compulsory inoculation.

Mr. M. S. Das next addressed the meeting in Orya.

He said that so far as medical men have hitherto observed the plague is brought about by the presence of a certain bacilli in the human body. These bacilli cannot be seen with the naked eye and therefore it is impossible to prevent infection except by strictest rule of segregation. It is a noteworthy fact that it attacks the poorer classes first, that it is so because they do not live in clean houses and cannot afford the use of disinfectants. So it should be our first duty to see that the houses of the poor people of the town are kept clean. There is no doubt there is a good deal of selfishness among the well-to-do people among us. We have been disregardful of the interests of the poor. This plague is a visitation of God for our selfishness and from the plague we ought to learn a most useful lesson which is that we should care for the lives of the poor. Our security is so intimately interwoven with theirs that we cannot hope to escape death if they die. On the point of segregation he said that it was not a new thing. Segregation is practised amongst us every day. We segregate lepers. The leper is not allowed to mix in society. In cases of cholera we do not allow people to approach the patient. He said he knew an incident in which a coach carrying some men was pursued by a pack of wolves. When the wolves were about to overtake the coach one of the travellers jumped out of the carriage and offered himself to be devoured by the wolves in

order that the rest of the company might escape. The result was that while this man was attacked by the wolves the coach drove away. This was a glorious death because in his death the man saved the lives of others. So it is with the plague stricken man who segregates himself from others. Even if he dies he dies a glorious death. When death is inevitable let us die so that in our death we may not kill others but rather save others. As regards the popular belief in compulsory inoculation he remarked that it was perfectly unfounded, that it is no more worthy of belief than a report that the authorities had directed that every one's nose should be cut. They should not allow themselves to be seized with panic. This was a time of danger we were in a boat in a storm, if we lose our heads we shall all be drowned.

Babu Behari Lal Pandit then moved the first resolution which ran as follows. (vide resolution I) above

The mover explained to the assembly the necessity of a general committee and the duties of the committee. When the names of the General Committee were read out and they were asked whether they approved of it, the assembly signified an emphatic dissent. Thereupon Mr. Das again addressed the assembly and said that seeing that the people were in danger, if being overtaken by this plague he had called a meeting of some respectable men in his house and these gentlemen had thought that the appointment of a general committee to guard the interests of the people at such a time of danger was very advisable, but as the assembly did not approve of it, he would be glad if some of them would make any suggestions, if they had no faith in Mr. Das they should appoint other people. Just at this moment some said to Mr. Das all people have confidence in you.

କ ୧ । ମର ସଂଗ୍ରହକଳନ ଉଦ୍‌ବାଚା ଅର୍ଥାତ୍ କଟକ ସାଲେଯର ଉତ୍ସବରେ ଉର୍ବୋଳ ଥାନା ଅନୁର୍ବତ କଷ୍ଟନୟର ଜମିମାଳ ସତ୍ତ୍ଵ ଏଣ୍ଟମ୍ବାହା ମର ମରମାର ତା ୨୩ ରଖ ସମବାର ବିବାହ ଏ ଆ ସମ୍ମେ ତୁମ୍ଭେ କବେର୍ଜ କମେଟ୍ ମୁହଁରେ କିଲମ ହେବ, ଯେଉଁମାନେ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବି କିଲମରେ ଶରୀର କରିବାକୁ ଲବା ବିଶୁଦ୍ଧବେ ସେମାନେ କିନ୍ତୁ କାରିଗରେ ଥାଇବ ହୋଇ କିଲମ ତାତିକେ, କାଲମ ଗରୁଦବାରମାନେ କିଲମ ସମ୍ବେ କୌଣସି ବିଶ୍ୱ ଲାଣେବାକୁ ମୁହଁରେ ତୁମ୍ଭେ କବେର୍ଜ ଏବଂ ତା ଉତ୍ତିମାଯର ଅଭିଷେବେ ତରି କରେ ରୁହି ପାରିବେ, ମାଲମ ପ୍ରକଳନ ହେବା ମାତ୍ରେ ମାଲମ ଗରୁଦବାରକୁ ବାର୍ଷିକ ଜମାର 'ଆଶ ଉପାଦିତ ଦାରାର କରୁବାର ହେବ ତା ୧୯ ରଖ ମାତ୍ରେ ମର ସନ ଏଣ୍ଟମ୍ବାହା ।

ବସିଲି କଷ୍ଟକିମ୍ବାର କିମି ।

୧. କାନ୍ତିକ ବସା	* କାନ୍ତିକାରୀ ମାନ୍ଦିବ ବସା
୨. ବିବାହ ମାର୍ତ୍ତିମାର୍ତ୍ତ	* ବିବାହ ମାର୍ତ୍ତିମାର୍ତ୍ତ
୩. କରିବ ସମବାର ବସା	* କରିବ ସମବାର ବସା
୪. ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟ	* କରିବ ସମବାର ବସା
J. C. Chunder	Vice Chairman.

ଲାଭକାରୀଧୀନ	କ ୧	ଟ ୦.୫୪
କୁମୁଦାଳ	କ ୧	ଟ ୦/
ମହାଦେବବିହାର ଓ ହାଟବସା		ଟ ୦/
ବିବାହକାରୀଧୀନ		ଟ ୦/

ବସିଲି କଷ୍ଟକିମ୍ବାର ସୁପ୍ରଦମନ ଦୂରନ ଶୁଭ ହୋଇ କଟକ ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାରୀ ସୁପ୍ରଦମନଙ୍କ ପୁରୁଷଦୋଷରେ ବିଷ୍ଣୁ ହେଉଥିଲା ।

ଅନୁର୍ବତ ସମ୍ମେ କଷ୍ଟକିମ୍ବାର କଟକ ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାରୀ ସୁପ୍ରଦମନ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଲା ।

ବୁଧା କେବର ଶେଷର ଖୋତର

ମୁଲ୍ୟ ଟ ୪୦/

" ବାନ୍ଦୁଶୀବାଲର " ଟ ୪୦/

ଶୁନାକେଶବର ପେନପ୍ରେସର୍ବୋର " ଟ ୨୦/

" ପାନ୍ଦୁଶୀବାଲ " ଟ ୨୦/

ପ୍ରାଦିକେ କଲାକାର ଶାର୍କରେ ଏଠାରେ ପାର ପାରିବେ ଏହାତରୀ ନାନାପ୍ରକାର ଖୋତର ଅମ୍ବ ଦୋକାନରେ ବିକ୍ରିପାର୍ ପଛକ ଅଛି । ଶାବାନର ସେ ପ୍ରକାର ପ୍ରୟୋଜନ ସେ ଅମ୍ବ ଦୋକାନରେ ବର କଲେ ସମ୍ପ୍ରଦାସ କଷ୍ଟକ ରୁହି ପାରିବେ ମୋଟପରିକ ପ୍ରାଦିକ ଲଜ୍ଜାକଲେ କେଟିଲ୍ଲମ ଘାର ପାରିବେ ।

ବୈଜ୍ଞାନିକାର । ସେଇ ଅବଧିରେ କଟକ

ଖୋତର ଆମ ମେଦିବ ଉତ୍ସବରେ

କଟକରେ ଖୋତର ଆମ ମେଦିବ

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ

ସାପ୍ତାହିକ ସମାଜପତ୍ରିକା ।

ପ ୧୦ ୯ }

ଜୁଲାଇ ୧୯୫୩ ମାହେ ମର ପତ୍ର ମେଳ୍ପତ୍ର ମେଲା । ମୁଣ୍ଡିର କେନ୍ଦ୍ର ସଙ୍କଟକାରୀ ପତ୍ରବାର ।

ପ ୧୧ ଜୟା

ଅଷ୍ଟାମ

ଟ ୧

ପତ୍ରବେଦ୍ୟ

ଟ ୨

ଦେଶୀସମ୍ବାଦପତ୍ର ସମ୍ବଦର ଶାସନ କମନ୍ୱେ ପୁନାନଗରରେ ସେପର ଗୋଟିଏ କମିଟି ବସିଥାଏ ଥାନା କଲାରେ ମଧ୍ୟ ବେହିପର ଗୋଟିଏ କମିଟି ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥାଏ । ଅନନ୍ତମାନ କୃତର କରିମ ଅନନ୍ତନାନ୍ଦ କଲାରେ ବ୍ୟାପର ଦେବ ଏବଂ ଦେଶୀ ସମାଜପତ୍ରର ସାଥୀନାଥ ଆର୍ଦ୍ର କାହାରେ ।

ଭାରତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାମାଜିକ ସୁଭବ୍ରତରେ କାଳିକର ଅନ୍ତର ବିଶେଷରୂପେ କାନ୍ତପ୍ରେସ୍ କୋରାରିଙ୍କୁ । ଏକା ଶାରଦାର ଘାଟ କଲ ହେବା ଗୋଟେ ଭାବାର ବାଜି ଓ ଭାବର ମଧ୍ୟ କାନ୍ତପ୍ରେସ୍ କାନ୍ତପ୍ରେସ୍ ଯାରାପ୍ରାଚି ଏବାବେଳେ ଅଠମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଗଲା । ସେହି ସମୟମଧ୍ୟରେ କାନ୍ତପ୍ରେସ୍ କାନ୍ତପ୍ରେସ୍ ମାର୍ଗର ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ ଉପରେ ଦେବ ।

କଲକାର ଜଣେ ବିଜ୍ଞାତ କମିଟାର ଓ ମହାନନ ବାବୁ ସାମାଜିକ ସ୍ଵର୍ଗ କଲକାର ସେବପଦରେ ନିୟନ୍ତ୍ରି ହୋଇଥାଏ । ସାମାଜିକ ବାବୁ ଦେଶୀୟ ବିଜ୍ଞାତର ଅବେଳିକର ସଂଖ୍ୟକ ଏବଂ ବୁଝିର ଭାବରେ ଅବେଳିଏବନର ସକବାର ସମ୍ବାଦ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସମ୍ବାଦରେ ସେବପଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ଏବଂ ଭାବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଅନ୍ତର ବିଷୟ ଅଟେ ।

କଲକାରେ ଉତ୍ସୋହମୂଳକବାନୀ ହାତ-ପାହାଳାମର ସ୍ଥାନରେ ପ୍ରାଚୀନ ହେବାର ପ୍ରିର ହୋଇ କରିବ ବୁଦ୍ଧ ନିରମ ଗାନ୍ଧି କମନ୍ୱେ ଜୋଟିଏ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ହୋଇଥାଏ । ବେହି ପାଇଁ ରେ ବାଧିମଙ୍ଗଳ ଭାବାରୀ ବାବୁ ଅଧିକାରୀ ନାଥ ବ୍ୟା ଏକଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦାନ କରିବାକୁ ବନ୍ଦୀୟ ନବର୍ତ୍ତମାନୀ ପ୍ରକାଶକରରେ ଭାବା ଭାବାର କର କାହିଁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଏ ।

ମୋହରମ କୁଟୀମଧ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଅସନ୍ନା ସୋମ ମନ୍ଦିର ଏବଂ ଦୂଷ ଏହି କଲକାର ବଣ-ପ୍ରଦେଶର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକାର ଭାବାନଗରରେ ଦେବ । କଜଳାର ସମସ୍ତ କଲାର ପ୍ରକଳିତମାନେ ସେଠାରେ ଏବରିକ ହେବେ । ଭାବାର ଶିରିତ ଉତ୍ସାହ ଯୋହମାନେ ଅଧିକେଶନ ସମ୍ବଳ ଦେବାର ସମସ୍ତ ଅଧ୍ୟୋଜନ କରୁଥାଏ । ମାତ୍ର ବ୍ୟା ଦେବରୁ ମେ ମହାମାତ୍ର ଅବଦି ହେବୁ ଜନତା ଅନ୍ତରୁପ ଦେବ ନାହିଁ ।

ତନ୍ଦ୍ରଜନ୍ମର ହଂକୋଲିଙ୍ଗରେ ପୁଣି ମହା-ମାତ୍ର ପ୍ରକଳ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଅପ୍ରେଲମାସ ଜା ୧୫ ରାତରେ ଜ ୧୮ ଶ ଦୂର ସେବା-ଜନ୍ମ ଓ ସେବକ ଜ ୧୯ ଶ ମୁଗ୍ଧ ମୁଖରେ ପୁରୁତ ହୋଇଥିଲେ । ସେଠାର ସାପ୍ତାହିକ ସମିତି

ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟ ଉତ୍ସୋହ ମଧ୍ୟରେ ଦୀଶରେ ମରିପଢ଼ିଥିବା ଶବଦାନ ପୋଡ଼ିପକାରଦାର ଅଦେଶ ଦେଇଥାଏ । ଅବଦାନ ତଳ ବାଧିମାନକର ସରତକ ପ୍ରଥାର ବିରକ୍ତ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ହେ ଅପରି ବର୍ଣ୍ଣମାକ ଶୁଣାଯିବ ନାହିଁ ।

ଏହି ପୂର୍ବ ଭାବାର ଅଥବା ଭାବରେ ମାନ୍ୟକର ବଜେଦର କଲକାରାକୁ ଦାରିଦ୍ରିଙ୍କୁ ଯାଦା କରେ । ମହାମାତ୍ରର ଉତ୍ସାହ ସମ୍ବଳରେ କଲକାର ହେଉ ଯାଦା ଭାବାର ଭାବାର ଦାରିଦ୍ରିଙ୍କୁ ଯେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଏକୁ କ ଥିଲା । ତେଣୁ ଅଗରା ପ୍ରାଚି ପରିବର୍ତ୍ତନ କରେ । ପ୍ରାଚୀଯ ସେ ସେ ଦାରିଦ୍ରିଙ୍କରେ ଅଧିକ ଦିନ କ ବହୁ କଲକାରାକୁ ଲେଇଛି ଅଦିଦେ ଏବଂ ବର୍ଣ୍ଣମାକର ନିଯମିତ ନାମ କାଟ ମସରେ ମୁହଁ-ଛଳକୁ ଗମନ ଦରିବେ ।

ସୁନାରେ ଦେଶୀୟ ସମାଜ ପରିମାନକର ବିଜ୍ଞାନ ବିଷୟର ବିଶ୍ୱାସ କମନ୍ୱେ ବିନିଷ୍ଟ କମିଟି ନିୟନ୍ତ୍ର କରିବାର ସମେତ ନବର୍ତ୍ତମାନୀ ପ୍ରାଚୀନ ହୋଇଥାଏ । ସୁନା ସହରର ମାତ୍ରମୁକ୍ତ ଓ ପୁଲାବ ଉତ୍ସାହକଟର ଏବଂ ଦୂରକାର ବିଷୟରେ

ଦେଖୁୟ ଲୋକ ଏହାର ମୁଦ୍ରଣ ଏହା କହିଛିର
ସବୁ ଅଛନ୍ତି । ଦେଖୁୟ ସମାବସ୍ଥାନଙ୍କରେ
ଆହା ପ୍ରକାଶ ଦେବ କହିଗଲା ଏହା
କହିଛି କର ଦୋଷ ଦେଖିଲେ ଜବାଣୀମେଧିକୁ
ଜାଗାଇବେ । ଅଭ୍ୟନ୍ତ କଠିନ ନୂତନ ପ୍ରେସ୍‌ର
ଅଭିନବେ କମେଲ ଜବାଣୀମେଧି ବୁଝ ନ ଦୋଷ
କହିଥିବାରେ ଏହା କମେଲ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ବିଜ୍ଞାନି ।
କହିଥିବାକି ଧରୁ ଝୋଇଥାଏ ।

କଟକ ତ କଲିକତାମୟରେ ଜାହାଜ ସାଥ-
ଆଗର ବାରିମାନ ପ୍ରକଟ ସପ୍ରାଦତେ ଧାଇଥିଲ ପତ୍ର-
ଥିଲ ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍ ସୋମବାର ଓ ଶୁକ୍ଳବାର ଛାତୀ
ଥିଲ ସମସ୍ତ ବାରରେ ଜାହାଜ ଗୁଲୁଥିଲ
କଲିକମୟ ଅବମ୍ବନୁ ସପ୍ରାଦତେ ଧାଇଥିର ପ୍ରକଟ
ଗୁରୁଥିର ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍ ପ୍ରକଟ ସପ୍ରାଦତେ ମଙ୍ଗଳବାର
ହୃଦବାର ଶୁକ୍ଳବାର ଏବଂ କବିବାର ଖର୍ଚ୍ଚିନ୍ ହୋଇ
ଥିଲ । କଲିକତାରେ ମହାମାଣ୍ଡିଲ ଦୟ ହେଲୁ
ଶାତ୍ରୀ ଏବଂ ପ୍ରଦୟନର କାରବାର ଅନ୍ତରେବସନ୍ଧି-
ମାରରେ କଣ୍ଠ ପତ୍ରବାନୁ ମୋଟିବ କାର ଦୂର
ପତ୍ରଥିଲ ଏବଂ କାରବାର ଯେ ପରମାଣୁରେ କଣ୍ଠ
ପତ୍ରଥିଲ କହି କୁ ଅନ୍ତର୍ମାନକ କୁହାଇ ଯେ ଆହୁର
ଏକ ବା ଦୂର କାର କଣ୍ଠ ପତ୍ରକ ।

ଶ୍ରୀକ ଏ ମାରବିଳ ସୁନ୍ଦର ସମ୍ମରେ ଏ
ସ୍ଥାନରେ ଏହିକି ସମ୍ମାନ ଛଣ୍ଡା ଯାଇଥାରୁ ଯେ
ମୋଟିଏ ମାରବିଳ ଜାହାଜ ବର୍ତ୍ତବାବ ଏହି
ବନ୍ଦବବେ ଗାର୍ଜ କରୁଥିବା ଚାଲିବେ ଫର୍ମନର
ତୋପଦ୍ମାଣ ଖଣ୍ଡ ହୋଇଗଲା ଏହି ଜାହାଜରେ
ଶ୍ରୀକ କ ୧୭ ଏ ବାହିକ ସମସ୍ତେ ମର୍ମ ପଞ୍ଚଲେ
ହେବାର କେନରାର ରେତୁଗେଲ ବର୍ତ୍ତବାବ
ଅଟ୍ରେଲ୍‌ମାକ୍‌ଲୁ ଜାହାଜ ପଥଗଠାବେ ପରସ୍ପର
କର କୁରାଶତଳର ଦତ୍ତା ବନ୍ଦିଅଛନ୍ତି । ମାର-
ବିଳ ମୂର୍ଖ କଟକଣା କରିଥିବାରୁ ମନ୍ଦିରକର
ସମ୍ମାନ ଦିଇବା କଠିନ ହୋଇଥାଏ ।

ଏମତି ମହାଶୂନ୍ୟ କାରହେଥେଣିବୁ ମନ୍ଦିର-
କବିତା ଉପରେ ଉପଲବ୍ଧରେ ସେ ସବୁ ଉପାର୍ଜନ
କରିବାର କୋରାରୁ ଗହିର ଭାଲାବା ଏତ
କା ୨୦ ବିଷର ଲକ୍ଷ୍ୟର ମଳକ୍ଷତରେ ବାହାର
ଥିବା ୧୦୦ାବୁ କୌଣସି କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଏ ଭାଲାବାରେ
ଯୁକ୍ତ ପାଇବାପାଇସ ଡିଫିନିଶନ ବୋର ଲାଇସ୍ ।
ମାତ୍ର ବକ୍ତା ଅନନ୍ଦର ଉଷ୍ଣୟ ସେ ତେଣା ସବୁ

ସମ୍ବନ୍ଧ ରାତ୍ରିଥବା ବିଶାଳାପଟକର ସନ୍ଧା ଗୋଟିଏ
କାମସୂର ଲଜପତି ରାତ୍ରି ମହାରାଜା ଏବଂ କଣ-
ଚୋଟ ଓ ଥଠମାତ୍ର ଜମିଦାର ଶାହେବ
ମେହେରବାନ ବୋପ୍ରାନ ଶା ହରାବର ମର୍ଦ୍ଦବଳ
ଦେବ ଗାରୁ ଦଳା କୃଷ୍ଣା ପାଇଅଛନ୍ତି । ଏ
ତୁମେ ସଫମରରେ ପାଇଥିବା ସମ୍ମାନର ଉପ-
ସତ୍ତ୍ଵ ପାଇ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅମ୍ବେମାନେ ସେମା-
ନକ୍ତ ମଙ୍ଗଳବାବ ପ୍ରାଚାକ କରାଯାଇ ।

— 1 —

ବିଲୁଚର ବିଶ୍ୱାକ କୁତୁହଳ ମହି ଗ୍ରାହ-
ପ୍ରୋଣ ସାହେବ ଚନ୍ଦମାସ ଶା ୧୯ ଜୁଲାଇ
ପ୍ରାଚୀକାଳରେ ସ୍ଵର୍ଗଭେଦଙ୍କ କଲେ । ଏହି
ଆକଷମ୍ୟାଦରେ ଏକା ବିଲୁଚ କାହିଁବ ସମ୍ମ
ପୁଞ୍ଜିକା ଅତ୍ୱିର ବାରଣ ସେ ପୁଞ୍ଜାରେ ଅଛିଲୁଗ୍ୟ
ଲେବ ଥିଲେ ଏହି ବାହାକ ଗ୍ରାହ ସଦାଜରେ
କେହି ପୁଣ୍ଡି କରି ପାରିବ ନାହିଁ । ସେ ଏକ
୩୦୫ ସାଲ ବିଶ୍ୱାକ ମାସ ଶା ୨୫ ଜୁଲାଇରେ
କୁତୁହଳର ବିଲୁଚିଲେ ଏବଂ ଧନ୍ୟ ୨୮୩୨ ସାଲ
ରେ ବିଶ୍ୱାକାଳରୁ ଉତ୍ତାର୍ଥ କୋଇ ପାର-
ନିମେକ ସବୁରେ ପ୍ରଦେଶ ଲୁହ ବରଞ୍ଚିଲେ ।
ପୁଞ୍ଜି ବାହାକର ଦୟାତ୍ମକ ପ୍ରାଣ କ ୨୫ ବର୍ଷ
ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ଅନ୍ତରୀକ୍ଷିତ କ ୨୨ ୬ ଘର୍ଜ-
ଦେଇଲୁଚ ବ୍ୟଥାରରେ କିମ୍ବା ଆର ଅସାଧାରିତ
ହତରଙ୍ଗକା ଓ ନ୍ୟାୟପୂର୍ବମୁଖକା ସହିତାରେ
ଶେଷ ଧର୍ଯ୍ୟାକୁ ଗୌରବାନ୍ତି ହୋଇ
ଥିଲେ । ଏମନ୍ତ କୁର୍ରାର ଜୀବନର ଅବସାନ
ଅବସାନ ପରିତାପର ବିଷୟ ହେଲେବେଳେ ଏବଂ
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟଥା ହେବାର ନୁହେ । ଅମ୍ବେ-
ନାନେ ସଂପର୍କାଳର୍ଥାଳୀକାରେ ତାହାକର
ଅଧିକ କର ମନ୍ଦିର ବାମଳା ଦେଉଥିଲା ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ଏ କମରରେ ଅଣ୍ଟିବେ-
ଗାନ୍ଧି ଦଶ ପ୍ରବଳ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିଲା ।
ଏହି ସହିବାହି କମା ଦିଲୁପ୍ତବ୍ୟବୀଗା ଦିଲେ
ଗୋଟିଏବଜାର ଲାହୁକଷ୍ଟ ପଟି ସମ୍ମରେ
ଶଙ୍ଖ କଣ୍ଠ ଘର ଘୋଡ଼ିଗଲା । ଏ ସମ୍ମର
କଷାଯର ଏହି ଏହୁରେ ଅମେଳ ପ୍ରବାହିର
ଦ୍ଵିଧାତ ଚାନ୍ଦ ହେଲା । ମୁଣି ଏକବିନ ଛାଡ଼ା
ସେହିଠାରେ ଶାର ବଜର ଘର ଘୋଡ଼ିଗଲା ।
ତହିଁ କରାତୁ ନୂରବାର କମା ଦୁଇପ୍ରତିର କମ-
ପୁରେ ମୁଗାହାତର କରିର ମହାୟନ କନ୍ଦିମାତି
ପାଇ ପରେ ଶରୀର ଶରୀର ଦିନ ଯୋଗିଲା ।

ଏହିକର ଅଶ୍ଵିବାଟେ ଅଳ୍ପକୁ କମ୍ବବର ସ୍ଥଳ ।
ଦିଏଇକ ଅନୁଷ୍ଠାନକୁ ଲୋକେ କେବଳ ପ୍ରାଚୀ-
ଦେବି ପଳାଇବାକୁ ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲେ, ଦୂର୍ବ୍ୟାବ
ଅଧିକାଂଶ ଲଞ୍ଛି ହେଲା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସ୍ଥଳେ ବନ୍ଦ
କଣ୍ଠୀ ଘରକୁ ଉଠିଯିବାର ବନ୍ଧୁକ ହୁଅଛି ।
ସରଗୋଡ଼ ଶୀଘ୍ର ଦମନ କରିବା ମେଇନିପାଇ-
ଙ୍ଗର ମୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ବାର୍ଷି ମାତ୍ର ଏଠା ମିଛ-
ନିଯେପାଇଛିରେ ଚହୁଁର ବନୋବସ୍ତୁ କିଛି ନାହିଁ ।
ଧର୍ମାନ୍ତରେ ଫେର ଭାବ ହେଲା ପ୍ରଥରବନ୍ଦ
ସବାପେ ସହରରେ ମୁଲ୍ଲିଆ ମଜୁର ମିଳିବା
କଟିନ ଘର କଥା କଥା ଦିଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଲୋକଙ୍କର ଅସହାୟତାର ସିମା ନାହିଁ ।

ନାହିଁ କୁତା ଦୟମ୍ଭ ସେ ସହ ସରଜରେ
କାଷମୁକ୍ତ ଦୟା ସାଇଅଛି ସେ ସହ ଏହି କ
ସେମାନେ ସୁନା କପର ଅପଣା ଦୟମ୍ଭ ନ
ସାଇ ଅପାରତଃ ଦେଇଗେଣ୍ଡରେ ବହିଦେଶ ଶେଷ
ଦେଇବୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଶ୍ରାବନ୍ତ ଶାର୍ଯ୍ୟ ଯାଇବେ
ନାହିଁ । ସେମାନଙ୍କର ଯେଉଁ ସମ୍ମାନ ଲଭିବ
ହୋଇଥିଲ ସେ ସରସ୍ତ ଫେର ପାଇବେ ଏହା
ସେମାନଙ୍କର ଧିଳେ କୁଟୁମ୍ବ ଦାସ ଥାବୀ ପ୍ରକାଶ
ସେମାନେ ଅପଣା ଚକଟିକୁ ଆମେ ପାଇବେ ।
ସେମାନେ ଧକ୍ଷା ସତରିତା ଦେଖାଇବେ ଏହି
ଦିଦିଷ୍ୟକରେ ସେମାନଙ୍କ କିନ୍ତୁ ବ୍ୟାପରେ ନୌକାରୀ
ବଥା ଶୁଣା ଗଲାର ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମାନ ପରିଚାନ
ସହାୟେ ପୁରୁଷଙ୍କ ଜଳଦ ହେବ ଏହି କିନ୍ତୁ
ନାହିଁ ସରବାରୀ ପଦ ରହିଛି ହେବ । ଦେଇ-
ଗେର୍ତ୍ତର କଲେକ୍ଟର ସାହେବ ଏହି ସବୁ ଜୟମ
ନାହିଁ ଭାଇମାନଙ୍କୁ ଦୂରୀ କେନ୍ଦ୍ରାଞ୍ଜଳୀ ।
ନାହିଁମାନେ କି ଅପରିଷ୍ଠରେ କଥାର ହୋଇ-
ଥିଲେ ଅବ୍ୟାପକ ପ୍ରକାଶ ଥାଇଲା ନାହିଁ । କଥା
ରହିବ କବନ୍ତୁ ଏହି ହେବ ନାହିଁ । ବଥାର
ସେମାନଙ୍କୁ ଏହିଦରେ ଶତ ଦେଲେ ଏଥିରେ
ସୁଦ୍ଧାଶାରର ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅନନ୍ତର କୋଇ ଧନ୍ୟ-
କାବ ଦେଇଥିଲୁ । କେବେଳେ, ପ୍ରତୋଦି ଶେ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ କମ୍ପାନିକମାନେ କାଷମ୍ଭ ହେବେ
କମ୍ପେଇ ଉଠିବୁ ଲେବେ ଅନ୍ତର ଧନ୍ୟବାଦ
ଦେବେ ।

ବିଷ କୁଳରେ ଜଣେ ଶୁଦ୍ଧ ନଗରାନ୍ତିକାଥ
ଦାସ ଅପଣା ଥାବୁ ଘେର ଘାଲବା କାରନ
କଲିବଜା ମେଳକୁଳର ଥଦାଗରେ ମୋହ

ଦମ୍ଭ ବାଦର କରିଥିଲା । ବାଲକଟ ମନହୃଦୀ
ବର୍ଣ୍ଣତଃ ଦିନକ ସକାଶେ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଯୁକ୍ତ ଧର୍ମ ଅକ-
ଲୁମନ କରିଥିଲ ମହି ସେହିଦନ ସେ ତାହାର
ଭୂମ ଭୂଷିତ ଭକ୍ତ ଧର୍ମ ପରିଚ୍ୟାଳ ପୂଜାକ
ପ୍ରାୟୋତ୍ତର କର ପୁଣ୍ୟାର ହନ୍ତୁଧର୍ମ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଥିଲା । ବାଲକଟର ଘରୁ ଅପଣା କନ୍ୟାକୁ
ଜ୍ଞାନାତ୍ମିକୁ ଶ୍ରୀଷ୍ଟୀଯୁକ୍ତ ଧର୍ମ ଅବଳମନ କରିଥିବା
କାରଣରୁ ଜ୍ଞାନାତ୍ମିକ ଆଳ୍ୟରୁ ପଠାଇବାରୁ
ଅନିତ୍ତକ ଧ୍ୱନି ମର୍ମରେ ତବାକ ଦେଇଅଛନ୍ତି
ବାଲକଟର ଓହି ଅଦ୍ୟାତ୍ମରେ ପକାଏ କଲେ
ସେ ହନ୍ତୁଧର୍ମକୁ ଫେର ଅଧିକା କାରଣ ବାଲ-
କଟ ଶାକ ବିଧମରେ ଗୋମୟ ରକ୍ଷଣ ଏବଂ
ଦର୍ଶନ କ୍ଷେତ୍ରକ କରିଥିଲା ମାତ୍ର ଘରୁ
ଜନ୍ୟାକୁ ତାହାର ଦରଳୁ ନ ପଠାଗାରୁ ଘରୁ
ଜାମରେ ଅନ୍ୟାୟ ଅବରୋଧର ନାହିଁ ଥିଲା
ହେଲା । ମୋକଦ୍ଧମା ଅଦ୍ୟାପି ନିଷ୍ଠିତ ପାଇ
ନାହିଁ । ଶେଷ ନିଷ୍ଠିତରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଉତ୍ସର୍ଷିତ
ହୋଇ ଅନାଇ ବହିଲୁ । ହତାହତ ବିବେତନା
ଶୂନ୍ୟ ବାଲକମାନେ ସମୟ ସମୟରେ ଏହର
ଦୁର୍ବଳିର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ପ୍ରାୟୋତ୍ତବହାର
ସେମାନଙ୍କ ସୁଧର୍ମକୁ ଫେରିଲ ଅଣାବା ସମୁଦ୍ରର
ମାତ୍ର ବୋଧକ୍ଷେତ୍ର ସେ ଧର୍ମପୁ ଅଦ୍ୟାତ୍ମରୁ ନିଃତି
କରିବା ନାହିଁ କାହିଁକିର ଅନ୍ୟକର ଦର ଧିବାରୁ
ଏହାର ମାନନ୍ତ ଅଗତ ହୋଇଥିବ ।

—〇〇〇—

ମାସା ଦୟ ଦେବୁ ନଗର ପରିଷାର ରଖିବା
ଏ ସମୟରେ ବିଶେଷ ପ୍ରଯୋଜନ । ମାତ୍ର ଏଠା
ମହିନେପାଇଛି କହି ପାଇଁ ଅର୍ଥ ଯୋଗାଇବାର
ଆଶମ ଦରଂ ଚାଗପ୍ରସ୍ତୁ । ଅମୃମାନଙ୍କର ସବୁ
ଦେବକ ମାଲିଶ୍ଵର୍ଟ ଏହି ଶୋଭନୀୟ ଅବସ୍ଥା
ହୁଦ୍ଦିଲି ଅର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଗତ ଶୁଭବାର
ସାଧୁଂକାଳରେ ଏ ନଗରର ଅନେକ ଉତ୍ସ-
ମେଲକୁ ଡଳାଇ ଏକ ସତ୍ର କରିଥିଲେ ମିଶ-
ରିପାଇଲିଟିକୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦେବାର ଅଯୋକ୍ତିକରା
ସମୟରେ କେବେଳ କଥା ଉଠିବାରୁ ସାହେବ
ମହାନ୍ତେ ସଥାର୍ଥ ନହିଁଲେ ସେ ମହିନେପାଇଲି-
ଇର କାହାଣ୍ଯ ସମାଲୋଚନା କରିବା ଏ ସବୁର
ଭବେଶ୍ୟ ନୁହେ । ମହିନେପାଇଲିଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ସାହା ହୁଟି ଅଛି ସେଥିର ବିଷୟ କବର୍ଣ୍ଣମେଷତ୍ତୁ
ସଥା ସମୟରେ କେବଳ । ମାତ୍ର ରୁଷ୍ଟି ପୁରୁଷଙ୍କ କାଳ
ସଫାର ଏବଂ ଅବର୍ଜନା ପ୍ରାନାକ୍ରୂର ନ କଲେ
ମହା କିପଦର କଥା । ଅତିବିର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର

ଆକଷୟଶାୟ କଥ୍ୟ ଅନୁଭବ ଦୂଲଦଳାର ଟଙ୍କା
ସାହାଯ୍ୟ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନେ ଉତ୍ସମ୍ମିଳିତ ସର୍ବଧିମାନେ
ଏକଷତ୍ରସ୍ତବ୍ରତ ଟଙ୍କା ଦେବା ଦାନ କଲେ ଏବଂ
ଅନ୍ୟ ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଦେବା ସଂଗ୍ରହ କମନ୍ତେ
ଦାରୁ ଜାନିଲାନାଥ ଦୟ ଏବଂ ଦାରୁ ଗୋପାଳ
ବନ୍ଧୁ ଦାସଙ୍କୁ ଭାବ ଦିଅଗଲା । ଦେବା ଟଙ୍କା
ସମସ୍ତ ସହୃଦୟ ମାନ୍ଦ୍ରେଷ୍ଟକଠାରେ ଦାଖଲ ହେବ
ଏବଂ ସେଇହା ନମର ସଫାଇ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିଥିଲେ
କଥ୍ୟ କରିବେ ।

ବସେଦା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଭିକେଶରେ ଜ୍ଞାନୀ
ହୁଏବିଲ ସାହେବ ମତକ ଟୀକା ଦେଇ ଯେଉଁ
ପଳ ଲୁହ ବରଥରୁ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରଥିଲୁ
ସେଠାରେ ଜ ୨୮ ଶ ପୃଷ୍ଠାର ଘର ମହାମାସ
ରେଗ ଘଟିଥିଲା । ଟୀକା ନ ଘେନିବା ଜ ୨୮ ଶ
ପୂରୁଷ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨ ଶ ପାତିତ ହୋଇ ମରା
ପତିଲେ ଏବଂ ଟୀକା ଘେନିଥିବା ଜ ୪୫ ଶ
ପୂରୁଷ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୩ ଶ ର ଘେଗ ମାର୍ଗମଳ
ହେଲା ଜ ୪୦ ଶ ଟୀକା ନ ଘେନିବା ଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟରୁ
ଜ ୧୯ ଜ ପାତିତ ହୋଇ ମରା ପତିଲେ ଏବଂ
ଟୀକା ଘେନିବା ଜ ୩୦ ଶ ଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟର
କାହାର ପାତା ମାର୍ଗମଳ ହେଲା ନାହିଁ । ଅଥଏବ
ଟୀକା ଘେନିବାହାର ପୂରୁଷ ମଧ୍ୟରେ ମୃଦୁତବ୍ୟ,
ଶତକର ଶାନ୍ତ ପରି ଅର୍ଥାତ୍ ବାରପଣ ଜଣ
ପଢ଼ିଲା ଏବଂ ଶ୍ରୀ ମଧ୍ୟରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୋଳ ଧରି ମୃଦୁ
ମୁଖରୁ ରଖା ପାଇଲେ । କମ୍ପୁସ ଅନୁସାରେ ବିଗ୍ରହ
କରି ଦେଖା ଯାଇଥିଲୁ ଯେ ଟୀକା ଘେନିବା
ହାର କ ୧୦ ର୍ତ୍ତୁ ଜଣା ବିଦ୍ୟୁତ କ ୧୦ ଶ
ପିଲ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଗୋଟିଏ ମରା ପତିଅଛି
ଏବଂ କ ୨୦ ର୍ତ୍ତୁ ଉଚ୍ଚର୍ତ୍ତୁ କେହି ମରା ପତି
ନାହିଁ । ଟୀକା ନ ଘେନିବା ଦଶ ବର୍ଷଠାରୁ
କ ୨୦ ର୍ତ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୟସର ଜ ୪୪ ଶ ମଧ୍ୟରେ
ଜ ୧୫ ଶ ମରା ପତିଥିଲେ ଏବଂ ଟୀକା ଘେନିବା
ସେହି ବ୍ୟସର ଜ ୪୮ ଶ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨ ଶ ମରା
ପତିଥିଲେ । ଅର୍ଥାତ୍ ଟୀକା ଘେନିବାହାର ଶର-
କର ଟ ୮ ବାଲକ ବାଲକା ଏବଂ ଶତକମ୍ପ
ଜ ୧୦ ଶ ଦୃଢ଼ ରଖା ପାଇଥିଲୁ । ଭାବତକ
ସର୍ବିନ ଜୟନନର ଡାକ୍ତର ଦାରକୁ ଯାହେବ
ଡାକ୍ତର ହାତକଳ ସାହେବଙ୍କ ଟୀକାର ଫଳ
ବିଶେଷବୁପେ ଅନୁସାରା କରି ଲେଖିଥିଲୁ
କି ଡାକ୍ତର ବିବେଚନାରେ ଟୀକାର ଉପକାରିତା
ଦେଖନେବୁ ଏବଂ ଏହାହାର ଶରକର ଟ ୮ ଠାର

୮୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେବୀ କିମ୍ବୁ ରଜୀ ପାଇବେ
ଏ ଅନୁଭ ଲେଖିଥିଲୁଣି କି ବରେବାର ଏବଂ
ଗ୍ରାମରେ ଠୀକାର ଏମ୍ବୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଦେଖି କିନଟ-
ବର୍ତ୍ତୀ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଗ୍ରାମକାଷିମାନେ ଆଗ୍ରହୀଙ୍କଳ
ଠୀକା ଘେନିବା ଭାଇଶ ଅସୁଅଛନ୍ତି । ଠୀକା
ଘେନିଲୁ ଭାବୁରୁ ପ୍ରାୟ କାପମାଳ ସନ୍ଧର ୧୦୨
ଡକ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୁର ହୁଏ ଏବଂ ଫୁଲବା ପ୍ରାଚର
ବ୍ୟଥା କେବେବ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହଇ ଏବଂ
କେଲୋଟି ଅଧିକ ଦେବରା ହୁଏ ଏବଂ କେବ-
ଳାର ବନ୍ଦୁ ହେବୁ ଠୀକା ଘେନିବାକୁ ଅନେକ
ଲୋକ କିରଣ୍ଟ ରହିବାରୁ ଭାଲୁର ମହାଶୟଦାହା
ଦେଖିଅଛନ୍ତି ବାହା ସର୍ଥାର୍ଥ ଅଛଟ । ଅକଣ୍ଠ
ସେବ ହୁଇବାର କଥା ନାହିଁ ସେ ଦୁଆ କ୍ଲେଶ
ପାଇବାକୁ ସମ୍ଭବ ହେବ କାହିଁ ମାତ୍ର ବିବେଚନ
କରିବା ଉଚ୍ଚିତ କି ସେତେବେଳେ କୌଣସି
ସ୍ଥାନରେ ସେବ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ କାହାକୁ
ଧରିବ କହିର ପୁରତା ନାହିଁ ଏବଂ ଯାହାକୁ
ଧରିବ ବାହାର ମର ପ୍ରାୟ ନିଷ୍ଠ ସେପୁଲରେ
ଠୀକାର କଣ୍ଠରେଗ କର ରେଗର ଅକମର୍ଦ୍ଦ
ରକ୍ଷା ପାଇବା ସବମନେ ବିବେଚନର କାର୍ଯ୍ୟ
ଅଛେ । ମୃଦୁଲାରୁ ଚାହିଁରୁ ରକ୍ଷା ପାଇବାର
କୌଣସି ଦିନ୍ଦୁ ଅଧିକ ନହେ ।

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରଥମ ମନ୍ଦିରର କାର୍ତ୍ତିକ ଅଜ୍ୟନ୍ତ ଅସନ୍ନୋଷର
କଳିଗୁଡ଼େ ନିଷାହ ହେଲାର ଦେଖି ଉଛଳିବା
ଯାହା ସ୍ଥିର କରିଥିଲା ତାହା କଳିଗମାନ ତା ।
ବିଶେଷ ଭିତ୍ତି କରିବାରୁ କମେଟିର ମେମ୍ବରମାନଙ୍କ
ଏପର୍ଫିନ୍ଟ ବଦନ କିମ୍ବେ ଯାଇ ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର
ଅମୂଳକର ସମ୍ମର୍ଶ ଆଶା ଯେ କହିଲେ ଅଧିକ
ବିଳମ୍ବ ଦାଟିବ ନାହିଁ । କେହିଁ ଅଶଳ୍ଳା କରିବୁ
କି ଯେମନ୍ତ ସ୍ଵାମୀଙ୍କଠାରୁ ମନ୍ଦିରର ଭାବ
ଅନ୍ତର କରିବା ସମ୍ଭବ ଅଭିପ୍ରାୟ ଥିଲେ । ମାତ୍ର
ଏହା ତୁମ ବିନା ଆଜି କହି ଲୁହେ ଓ ସେ
ପ୍ରସ୍ତାବର ଶେଷଭାଗରେ ଅମ୍ବୋଳେ ଯାକି
ଲେଖିଥିଲୁକୁ କପ୍ତାନ ମର୍ଯ୍ୟାଦା ଶବ୍ଦ କରିବା
କୌଣସିମତେ ବାହୁମାନ ନୁହେ ସାଧାରଣ
ଅଭିପ୍ରାୟ କହିଲୁ ଭାବ ନୁହେ । ମନ୍ଦିରର କାର୍ତ୍ତିକ
ସୃଜନଙ୍କାରେ ନିଷାହ ଏବଂ ମନ୍ଦିରର ସଙ୍ଗତି
ସବ୍ୟା କେବାର କହିଲୁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେଖିଲା

ସର୍ବର ଉଦେଶ୍ୟ । ସେବେ ସଜ୍ଜା ସୁଧାପ୍ରଭୁ ତୁ
ହୋଇ କହୁଇ ସୁକୁମାରୀ ନ କରିବେ ହେବେ
ଯାହା କରିବା କଷ୍ଟପୂରେ ଗାହାକୁ କାଥ କରିବାର
ସକଳ ଉତ୍ସାହୀ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ହେବ ।
ମୁକୁତଥା ସୁଦା ସଜ୍ଜା ଓ ମନ୍ଦର ଉତ୍ସାହର କାର୍ଯ୍ୟ
ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାରେ ମୁଲିବାର ମୁକୁତମ୍ଭୁତ୍ତା ହେବା କାହୁ-
ମାୟ ଏବଂ ମନ୍ଦରର ସେବକ ଓ ଉତ୍ସାହକର୍ତ୍ତା
ଦୃଢ଼ଭୂତେ ଯହାକୁ ହେଲେ ଉତ୍ସାହ ଉଦେଶ୍ୟ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟରେ ସନ୍ଧାନକରି ହେବ । ମନ୍ଦରର
କ୍ରାନ୍ତିମାନେ ପ୍ରାଣୀ ନ ଶୁଦ୍ଧାର ଯାହା ଛାତ୍ର
ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଲେଖାଯାଇଛି ଗାହାଯେତ୍ତିଥିଏ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ
ଦିନବାର ଜଣାଯାଏ । ସୁଧାରମାନେ କରୁଥୁବୁ
ପ୍ରାଣୀ ନ ସୁଦାର କୋରିବା ଅମ୍ବମାନଙ୍କର
ଅଭିପ୍ରାୟ ହେବଳ ‘ଉତ୍ସାହ’ ଶକ୍ତି ଶ୍ରଦ୍ଧା
ଦୋଷରୁ ଅଛି ଯାଇଥୁବାକୁ ଗାହା ଦିନାପ୍ରାୟ ।

ପୁରୁ ମନେରେ କାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଲିପାନ୍ତ
ଅସମୋଷକଳକରୁଷେ ଜୀବାହ ଦେବାର ଦେଖି
ଅଳ୍ପାଳିଥ ଲୋକ ଗ୍ରାମୀ ଛଳ ସଂଗ୍ରହସମ୍ମାନେ
କଢ଼ି ବ୍ୟକ୍ତ ହୋଇ ଥିଲା ଏବଂ ଦେମାନେ
କର୍ତ୍ତାର ଉତ୍ସାହ ତିକ୍ରାନେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାଙ୍କରଣ
ଅଛି । ଅସୁମାଳିର ଦୁଇ ସମ୍ବନ୍ଧବାଦୀ ଏ
କିଶ୍ଚରେ ପ୍ରାହା କ୍ଷେତ୍ରିଅଛନ୍ତି ତାହା କିମ୍ବେ
ଦେବାଶ କଲୁ ସଥା—

ଚନ୍ଦନସାଧା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇଥିଲା । ବିନ୍ଦୁ ଏ
ର୍ବଦ୍ଧ ମାଡ଼ାର ଅମୋଦ ପୂର୍ଣ୍ଣପ୍ରାୟ ହୋଇ କା
ହିଲା । ହୁର ଉକୁହଳ ଛାଡ଼ା ଦଳ କୃପ ପ୍ରାୟ
ବସି ଘାଟ ଘାଟରେ ଓ ଗଢ଼ ଗଢ଼ରେ ତାଙ୍କୁ
ଦୁଇମାନେ ପ୍ରକଳନକାଳ କରିବା ସମୟେ ବାହୁ
ଦ୍ଵାରା ଶକ୍ତି ଥିବା କେଉଁଠି ଦଳ କୃପ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୁଇ
ଦୋଷ ଆବା । ଏହା ଅବସ୍ଥା ଦୁଇଜ୍ଞ ନରେତ୍ର
ଫୁଲରଣ ପ୍ରକଳନ ଅତ୍ଯମର ଲୋକମାନଙ୍କ ମନକୁ
ହିରେଷରୁପ ଦେଖି ନ ଥିଲା । ସବୁ ବନ୍ଦୀ
ଦେଖିବାର ଭୋଗ ଅଧିକାରିତକ ହୋଇ ପାଇ
ନାହିଁ । ଚନ୍ଦନସାଧା ପରେ ମଧ୍ୟ ଗାନ୍ଧ ଚଲା
ଇବା କିମ୍ବରେ କେହି ନମୋଯୋଗୀ ନ ହେଲା,
ଓ ଉପରୁତ୍ତ ସମୟରେ କନ୍ଦହାରୀ ତୁରିଯାନଙ୍କ
ଅଭିଭୂତ ହେବେବନଙ୍କ ପ୍ରାଣକ ହୋଇ ସିବାରୁ
ବଜିବିଶାର ପ୍ରେମ ନାହିଁ ହୋଇଥିଲା । ଏହି
ସବୁ ବିଦୁଷଙ୍କ ମୋତଳ ରହିବା ଅଗାମେ
ଚନ୍ଦନସାଧା ମଧ୍ୟରେ ଏକହଳ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ
ସଧ୍ୟାଧାରିଗାର ଏକ ସଜ୍ଜ ହୋଇଥିଲା । ମଦ୍ଦନ୍,
ଜମ୍ବାର, ଅଗଲ, ସେବକ ପ୍ରାଣକ କନ୍ଦମର୍ଯ୍ୟକ
କୈବ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ । ଏକ ଘରର ପାଇ

ମହୋଦୟ ସମ୍ବନ୍ଧ କ୍ରମେ ଆଉ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅଧିକ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପର ମନ୍ତ୍ରର କାର୍ଯ୍ୟ
ଦୂରୀପେ ସୁଲ୍ଲବୁଦ୍ଧିରେ ନିଷାହ ଦେବ ସେ ବିଷ-
ୟରେ ନାଲାକିଷ ଥାନୋଳନ କରିବା ପର ପ୍ରିଯ
ହେଲେ ଯେ ଶ୍ରାବନ୍ଧ ଉତ୍ତରକ୍ରିୟାକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧ-
ରେ ଗୋଟିଏ ସର୍ବ ଗଠିତ ହେଉ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ
ମହୋଦୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧର ହେଉନ୍ତି । ଏ ବିଷ-
ୟରେ ଖଜା ମହୋଦୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ହେବାରୁ ସର୍ବ-
ଭଗ୍ନ ହେଲା । ଦୟାଃ କରୁ ମାନନ୍ଦାୟ ସର୍ବ
ମହୋଦୟ ଏହି ଧାରା ହୁଏକୁ, ଧର୍ମ ବାଟୁ-
ମାନେ ଯେପରି ସର୍ବରେ ନିର୍ବିରଜ ବିଷୟମାନ
କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଚାର ହୋଇ ଗାନ୍ଧୀ ମନ୍ତ୍ରର
ମାନନ୍ଦାୟ ସହାୟମାନର କଳବ ସେ ବିଷୟରେ
କିମ୍ବାକିମ୍ବା ହେବେ ।

ମହାତ୍ମା

ଏ ନଗରରେ ଅଥବା ଓଡ଼ିଶାର କୌଣସି
ସ୍ଥାନରେ ହୁଏଇଲୁ ଖନପ୍ରଦତ୍ତ ଅବଧି ଏ
ବେଳେ ଛପ୍ରତିକ ହୋଇ ନାହିଁ ଏହି ବିଲିଟି-
କାରେ ଅବଧ ଏମନ୍ତ ମନ୍ତ୍ରକର ଅବାର ଧାରା
କରି ନାହିଁ ସେ ଶୀଘ୍ର ଏଠାକୁ ହତି ଅଧିବାର
ଅଧିକାର କରାଯିବ । ଉଥାର ସେ ସ୍ମଲେ ରାତ୍ରି
କମେ ନିଜଟବରୁ ହେଉଥିଲୁ ଏବଂ ଏଠାରେ
କାର ଦେବା ବା ଏଠାକୁ ଛାତି ଅଧିବା ଅସ୍ମୀତି
ନୁହେ ଏହି କାରଙ୍ଗରୁ ବାତା ସବେ ସତ୍ତାମ
କରିବା ଯାଇଁ ଦୃଷ୍ଟି ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ହେବାର ଗର୍ଭି-
ମେଣ ପେରୁ ନିଷ୍ପମାନ ବରଥିଲୁଣ୍ଟ ଏହି ସବୁ
ବାକିବା ବର୍ଦ୍ଧିବି ହେଉଥାଇ । ପୂର୍ବରୁ ମାତ୍ରାକ
ଦେବାରେ ଲୁହ ଘନା ରତି ନାହିଁ । ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତରୁ
ଶାକଧାନବା ଚାଲିବେ ମେଧରୁ ବନ୍ଧୁ ଓ
ଶୈୟର କଲଣା କର ସିଂହ ବିହାରିଶବ୍ଦି ତାହା
ଦେଖି ଅନ୍ତରୀକ୍ଷର ହେଉଥାଇ ସେମନ୍ତ ମୁଣ୍ଡ ନାହିଁ
ପ୍ରତି ଦ୍ୱାରା କ୍ଲୋଷ ଏହିଠାରେ ଅନୁହେବ
ହେଉଥାଇ । କଳିତତାରୁ ସେବା ବନନର ଜୀବ
କଟବଣା ଦେଖି ଏହି କଲ୍ପାର ନାମ ଅନୁକାଳୀ
ଓ କଲ୍ପାରନ୍ତାର ବରୁ ଏ ଅନେକର ପ୍ରେସମାନେ
ସେଠାରୁ ପଳାଇ ଅଧିଅକ୍ଷର୍ଣ୍ଣ ଏହି ହେହ କେହ
କଳାକ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପର୍କବାରେ ଠତିପାଇଁ ଏକାର
ଅଧିବାର ଚାପୁଥ କୁଆର । କଳିତତା ଓ କଟବ
ମଧ୍ୟରେ ସପ୍ରାତରେ ବ୍ୟବହାର କାହାକ ମାତ୍ରାମୁହୁର୍ତ୍ତ
ବ୍ୟବହାର ହୁଏଇ କେତେବେଳେ ଏ ଜଗରରେ
ସେବା ଉପସ୍ଥିତ ହେବା ଅସ୍ମୀତି ନୁହେ ଏହି ଅଧି-
ବାରେ ସେବା ମାତ୍ର ମନେରେ ହୁଏଇ ଅନୁଷ୍ଠାନ

ବିବେଚନା କର ଅମୁମାନକୁ ଯାଇପ୍ରେଟ ଏ
ଜଗାରୁ ୧୯ ବରେ ବିଦ୍ରୋହ କରିପ୍ରତି
ତତ୍ତ୍ଵରେ ଜୀବ ମେମର ଏବଂ ଏବଳଙ୍କ
ବେଳଖୁବ କିମ୍ବାକୁ କରିଥିଲୁଛି । ମେମରମାନେ
ଆବେଦନକୁ ଓ ରେକର୍ଡ୍‌ରମାନେ ଟଙ୍କ ୧ ଲା
ଖୋଲାଏ ଦେବନ ପାଇଥିଲୁଛି । ମହାମାତ୍ର
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବାହାରକୁ ଧରିଲେ କହିର ଅନୁଷ୍ଠାନି
କରୁ ସମ୍ବାଦ ଦେବା ଏମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ
ସହର କିମନ୍ତେ କଣେ ହେଲୁ ଅଧିକର କିମ୍ବା
ଦେବାଲ ସହର ସମ୍ବାଦ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କରିଥିଲୁଛି
ଏବଂ ସେବିକ କିମନ୍ତେ ଦାସପାଦାଳ ଓ ସେମା-
ନକୁ ଫଳବାରକୁ ପୁଥିକୁ ଉପିବାର ଅବଧିମାନ
କରୁଥିଲୁଛି ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଦେଖି ନିଜରାଜୀବି-
ମାନେ ଛିପିଲୁ କାହାକୁ ନାହିଁ ତୁ କବିତାରର
ବିଶ୍ଵାସ ଯେଉଁ ସଧାରଣ ସଙ୍ଗ ଗଠିବ ହୋଇ
ଥିଲା ସେହି ସଙ୍ଗର ପ୍ରଥମ ଅଧିକେତନ ନାହିଁ
ସାମାଜିକ ସନ୍ଦର୍ଭ ସମୟରେ ତୁ କୌଣସିବାର
ହୋଇଥିଲୁ ହୋଇଥିଲୁ । ଯଜା ବୈଦ୍ୟନାଥ
ଧର୍ମତ କାହାତୁର ସଙ୍ଗପତ୍ର, ଶାସ୍ତ୍ର କାର ମଧ୍ୟପରିବଳ
ଦାତା ପଞ୍ଚାଦତ ଓ କୋଷକର ଏବଂ ମୁକୁଟ ମନ୍ଦି-
ମୁଦଥିଲ ସହକାରୀ ସମ୍ବାଦବଳ ବିସ୍ତର ଦେଖାଇ
ଦେଇ କିମ୍ବା ବନିମାଳ ଶପା ହୋଇ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ସବ୍ୟକୁ ବର୍ତ୍ତ କରୁ ଦେବାର ଏବଂ ଏକା
ଜାତି କା ସମ୍ମାନପୂର ଗୋଟିଏ ସଙ୍ଗ ଲାଭ ସହି-
ମାନକର ଜୀବ କଣ୍ଠରକା ରାଜା ରାଧାକିଶୋର
ପରିବଳ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ସର୍ବ ଉତ୍ସବରେ
ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କରିବାର ପ୍ରସ୍ତାବମାଳ ଥାର୍ଜନ ଦେଇ
ଏହି ଧାରା ସମ୍ମାନ ବାଟିବ କେବଳ ସେମାନେ
ଅପରାଧ ଜାତ କା ସମ୍ମାନପୂର କାମକାଳି ଏବଂ
ପୁଣ୍ୟ କରିବାର କରାବର ବ୍ୟକ୍ତି ନରବେ ।
ଏଥିରେରେ

ବିଜ୍ଞାନୀୟ ପରିକଳ୍ପନା

ଏହିଶରୀ ପଠିବ ହୋଇ ଯୁଆଳ କହିବାର
ଗୋଟିଏ ଦାର ହଜା ହୋଇଥାଏଲି ଏହି ବାସପାତାରାଜ
ହମୀର ନମଚନ୍ଦ୍ର ଦେଖି ସତ୍ତବ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥାଏଲି ।
ଏ ସତ୍ତବ ନିୟମ ଏହି ହୋଇଥାଏଲି ଓ ଏ ଦେଖିବ
ଏହି ବଜାଦେଶରୁ ଜକାଗଳ କ୍ରମୀଣ କଥ୍ୟ
ଦେବିଦ୍ୟ ସାମରପେଣ୍ଡା ଏହି ସତ୍ତବ ଅନୁମୋଦନ
ମତେ ଥିଲା ଯେ କେହି ହୃଦ ବଜାକି ଏ
ସତ୍ତବର ପ୍ରାଚିକ ଯୁଆଳାକାର ଏହି ବାସପାତାରାଜକେ
ଧ୍ୟାନ ଧାଇବାର ଯୋଗ୍ୟ ହେବେ ଏହି ବିଷ୍ଣୁ
ଜକାଗାର୍ଥୀ ପଢ଼େଇ କ୍ଷମ ତିବି ସେମାନୁକି

ପେତେ ମିଛନିଧିପଲ ଟିକସ ଦେଉଥିରୁ ତେ-
ତେବ ଏବ ଗାହା ଏକଟଙ୍କାଗୁ ଜଣା ହେଲେ
ଏକ ଟଙ୍କା ଦେବା ଦିବବେ । ମିଛନିଧିପଲ
ଟିକସ ଦେବା ବ୍ୟକ୍ତିଗାନେ ଦେହ ଦରରେ
ଦେବା ଦେବବେ । ଆପାତକଃ ଟ ୫୦୦୯ ଲା
ହେବାହୀର ସତ୍ତବ କରିବାର ଆକଳନ ।
ଆଗମୀ ମୀର ତା ୨ ରାଶ ମଧ୍ୟରେ ଘେରୁ ବ୍ୟକ୍ତି
ଦେବା କି ଦେବେ ସେ ଏଥର ପଳ ଧାରବେ
ଲାହୁ । ମାତ୍ର ଗଣବିମାନେ ଦେବାକୁ ଶତ
ପାଇବେ ।

ନଗରବାସୀ ଅଣିନିତ ଓ କିମ୍ବଶେଖାର୍ଦ୍ଦ
ଚାଲିବାକୁ ଆମ୍ବାନକର ମାଳିଷ୍ଟେ ବିଶେଷ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଗର୍ହ ଏବଂ ଧେଣୁ ସହାୟ ବଳପୂର୍ବକ
କାହାରିକୁ ଠାକୀ ଦିଆ ନ ଯିବାର ବିଶେଷ
କରି ଦ୍ୱାରା ଦେଲେ ସୁଧା

ଶ୍ରୀକା ଉପ

ଅନେକ ଲୋକଙ୍କର ମନରୁ ଅନ୍ତର ହେବାର
ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ । ଅବଧି ଲେବେ ନଗରର
ପଳାର ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ମୋଦ୍ଦମରୁ ପ୍ରକାଶି
ଷଥୋଚିତଗୁଡ଼େ ଆସୁ ନାହିଁ । ମୁଖୀଆ କ
ବିକାରୁ ଦର ଛପବନ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେକ ବାଜାର
ପତଥିଲୁ ଏବଂ ମୂଲ୍ୟ ଦିକକୁ ଠା । ବା ଅଧିକ
ହୋଇଥିଲା । ଗୁରୁଳ ଏବଂ ଅକ୍ଷ୍ୟାନ୍ୟ ପ୍ରକାଶର
ଦର ଜଣା ହୋଇଥିଲା । ତଥାର ପ୍ରମେୟାନ୍ୟ
ଅଣା କରୁ କି ବହୁ ଅମୂଳକ ଉପା ଥିଲୁ-
କରରେ ଭାଙ୍ଗିଯିବ ମାତ୍ର ଏଥିହାର ଲୋକଙ୍କର
ଗାହା ସବ ହେଉଥିଲା ଓ ହେବ ଗାହା ଫେର
ପ୍ରସବ ନାହିଁ ।

କେନ୍ଦ୍ରାପତ୍ର

ରୁ ସମ୍ପଦ ପାଇଥାବୁ କି ସେହିଟାକୁ
କରେ ଗୋ ୨ ଟା ବନ୍ଦରେ ହତକୁ ହୋଇ
ପ୍ରଦେଶକ ଚନ୍ଦନମଣ୍ଡଳେ ଗୋଟିଏ ଲେଖାଏ
ପଦିଦର୍ଶକ କଟିଛା ଉପରୁ ହୋଇଥାଏ । ବଜା-
ରରେ ଝାବାହକୁନ୍ତ କାଳା ମେଥା ଲନ୍ଧନକ ଶରୀ
ର୍ଯ୍ୟକେ ଲୁଚ ହେବାରୁ ସଂତୁଷ୍ଟିକାଳ ଥିପିର
ପ୍ରଦେଶ କଥା ଘୋଲକୁ ରୁହାଇ ଦେବା କାରଣ
ପ୍ରଦେଶ କମିଶାରୁ ଅବଦଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ବନ୍ଦନ୍ଦ୍ରାବେ ଦୂରବନ୍ଦୁରୁ କମିଶିମାନେ ସଙ୍ଗ କରି
ଲେକମାକିଲୁ ପ୍ରଦେଶ କଥା ରୁହାଇଦେବାରେ
ପଥଳ ହୋଇଥାଏନ୍ତି । ସାତ୍ର କୁଣ୍ଡା କମିଶା
ଏପଣା ଏବା ନାଲଦୁଇ କେତୀଠାରେ ମାନ୍ଦି

କରିବାର ସ୍ଥିର କରି ଆମଦଙ୍ଗ କରିବାରେ
କେହି ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ନାହିଁ କାରଣ ସେମା-
ବେ ଅନୁମାନ କଲେ ବ ସର୍ବକୁ ଗଲେ
ସେଠାରେ କଳପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କୁ ଟୀକା ଦିଯୁ
ଯିବା ଏପରି କୁଷମାର ଛଡ଼ାଇବା ସହଜ ନୁହେଁ ।

କାଳେଖର

ର ସବାଦିଷ୍ଟମାନଙ୍କରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଅକ୍ଷୟାଳ୍ୟ କେତେବେଳେ ଲୋକ ସହିତ ମେଘନ-
ଦ୍ଵିପାଲିଷ୍ଠାର ଗୁରୁର ମେହେନ୍ତୁରମାନେ ସେ
ନଗରରୁ ପଲାଯିବାରୁ ବିଶ୍ଵାସ ପରିଷିଳ୍ପ
ଧାରଣା ଓ ରସ୍ତାଦର ଥବର୍ଜନା ପରିଷାର
କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେବାରୁ ଲୋକଙ୍କର ମହା କଞ୍ଚ୍ଚ
ଉତ୍ସୁକ ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ରମେହେନ୍ତ ସାହେବ
ଯୋଗେ ଓ ଉଦ୍‌ବନ୍ଧକୁ ଭାରତବାଦ ପଠାଇ
ସେମାନଙ୍କୁ ଫେରଇ ଥାଏ ଟୀକା ଦୟା ନ
ଯିବାର ହୁଖ୍ୟ ଦେଲେ ଏବଂ ସେମାନେ
ବେଳନର ଥାପିତ କରନ୍ତେ ପୁରୁଷ ମେହେନ୍ତ-
ମାନଙ୍କର ବେଳନ ଟ ଟ କା ରୁ ଟ ଟ କା ଓ
ଶ୍ରୀମାନଙ୍କର ବେଳନ ଟ ଟ କା ରୁ ଟ ଟ କାକୁ
ବଢାଇ ଦେଲେ ଏବଂ ଅଧିକା ଜ ୧୭ ଶ
ମେହେନ୍ତର ନିଷ୍ଠାକୁ କଲେ । ମେହେନ୍ତୁରମାନେ
ଏଥରେ ସମ୍ମାନ ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ
ଏବଂ ଦାସପାତାର ଆବ ନମୀଶର ବିଦସ୍ତ
ଦେବତାଙ୍କି ।

ସାପ୍ରାଦ୍ଵିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ଗର ଜନକାର ଅର୍ପଣକର ଏ କମ୍ବଲରେ ଅଳ୍ପ ବିନାଶ
ଓ ଦୂର ହୋଇଥାଏ । ମାତ୍ର ନିକଟକରି ମୋଟ ସମ୍ଭଲରେ
ଦୃଢ଼ାବରେ ଶର ଓ ଗତିମାଳ ଦୂର ପଢ଼ିଥିଲୁ ଏହା ଦୂରର
ପରିମାଣ କ୍ଷେତ୍ର ଉପାର୍ଥ ଥିଲା । ପ୍ରତିକଳ ସମ୍ବାଦକେ
ମେଲେ ଯତନ କୌଣସି ମୁକ୍ତ ହିତାବରେ ଉଚ୍ଛପିତାପ ।

କୃତ୍ସମାନ ଏ ନିଗରର ସାଧାରଣ ଗୀତ୍ୟ ଲଳ । କେବଳ
ହୋସାନ୍ତ ପାଶରେ ଦେଖେ ଥିଲା ।

ମୋହନ ପବର ଅଛି ପ୍ରଥମ ଦିନ ଆସନ୍ତା ମଜଳବାର
କରିଲୁଛନ୍ତି ଏହି କଥକାର ପଢ଼ ଶେଷ ହେବ ।

କୌତୁଳନ୍ତର ଜିବନ କେତୋ ଦର୍ଶକ ଧର୍ମପାଲଙ୍କର
ନାମ ପାଠକମାନେ ସୁଅନ୍ତରେ । ସେ କେବେଳକଣ ହେଲୁ
ଏ ନଗନ୍ତର ଅଷ୍ଟ ଗଠ କାଳ ଦୟାପୂର୍ବ ପାଦାଳାନ
କୁଠାରେ ଏହି କଢ଼ିମା ପ୍ରଥାନ ଉତ୍ସବେ ।

ବହୋରାରେ ମହାମାସ ଦେଇ କିବାରଙ୍ଗ ଉଚ୍ଚେ
ଶାରେ ଶୀକା ଦେଇବାର ଜହେନ୍ଦ୍ରଙ୍ଗ ଲକ୍ଷିତକାର ସମ୍ମାନ
ମଳଇ । — ଶୀକାଦାର ଉପକାର ବୋଢ଼ିଥିଲେ ସମ୍ମାନ
ଶୀକା ନେବାରୁ ଯେବୁନ୍ତର ମନ ବଳନ୍ତା କି ?

କଲିକତା ହାଇକୋର୍ଡର ରୂପେଣ ହଜ ସର ଉମେଶ୍ଵର
ମନ୍ଦିରଦ୍ୱାର ପାନକୁ ଧରୁ କଲିପୁଣିକ ମହାମାସ୍ତ୍ର ଶାକ
ଦେବା ସବାଟେ କେତେକ ଲେବେ ଚଢାଇ କରୁଥିଲେ
ମାତ୍ର ଗୋଳମାଳ ରୂପରୀତି ହେବାର କାହା ସଫଳ
ହୋଇ ଯାଏ କି ଅବାର ସମ୍ବାଦ ମିଳଇ ।

କାଶୁରଠାରେ ଦରେଷ ଜଳ କଣ୍ଠ ଜଗନ୍ଧିତ ହୋଇଥା
କାର ସମ୍ବାଦମଳର । କଳ ଶାତବାଲରେ ଅତିକୁଳ କରଣ
ପରିତ ହୋଇଥିବାରୁ ଶାତ ଦରେଷ ହୋଇ ନ ଥିଲୁ ଏବଂ
ସେହିକାରଥରୁ କର୍ମମାଳ କଳାମାଳ ଏବତ୍ତାର ଶୁଦ୍ଧି
ପଢ଼ିଥି । ଶାତପତ୍ର କଷ୍ଟକାଳ ନିଯ ନିତାନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ
ଥିଲା । ବୃଦ୍ଧିଅବସରେ ରଦଧିଷ୍ଠଳ କଣ୍ଠ ହୋଇ ଘାରିଷର
ଏବଂ କଳ ଓ କଳାମାଳରେ ପାଦ କି ଥିବାକୁ ଲବନ୍ଧିତ
ସମ୍ବଲ ପ୍ରତି ଦରେଷ ଅନ୍ତରୀ ହୋଇଥିଲା ।

କାମଗ୍ରହାବଦୀରେ ଜଣେ ଲୋକ ସହିତ ବଳକୁ
ଥିବା ଛାଇ ପାହାର ବା ଏ ବିଷୟରେ ପୂର୍ବ ମାଧ୍ୟମକାନ୍ତି-
ବହାର ବନ୍ଦାଦ ମିଳଇ । ପରିଷକ ନିର୍ମାତାଙ୍କାରେ ଥିବା
ବିଷୟରେ କାହିଁ ତେଣୁ ଘରକୁଥାଇ ଖଣ୍ଡି କରି ଫାଣିପକ-
ାଦାଠାରୁ ଅଧିକ ନୁହି ସତା ଅର କି ହୋଇପାରେ ?
ବିଦୁତ ଧୂତ ହୋଇ ଅପରିଷକ ଗୀବାର କରିଥିବାର
କଥିଲୁହ ।

କିମ୍ବରତାରହାନ୍ତପୁରଠାରେ ମୁଦ୍ରାକରଣକେ ସମ୍ଭବ
ଲୋକ ତଥେ ଶୀର୍ଷାଓ ବଳେ ଫରି ଗାନ୍ଧୀ ଡଳାସକର
ଥିଲେ । ବେମାଜଳମଧ୍ୟରୁ ଉଗେ ସୁରାଜଅଛଟାକୁ ଏବଂ ଏ
କିମ୍ବା କନ୍ଦିକୁଳ ଓ ଅକରିଷ୍ଣ କଣକ ସେଇ ସାମିଥ୍ୟରେ
ପଦ୍ମପରି ଗାନ୍ଧୀ ଡଳାସକରାବେଳେ , କିମ୍ବରତାର
ଅଳକ୍ଷ୍ୟରୁ ବେଇ ବେମାଜଳ ହୋଇ କିନ୍ତୁ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେଲାଇ
ସେ ସୁ ମାନ ସହିତ ସେମୁଣ୍ଡେ ସ୍ଵରେବକିନ୍ତୁ ଧର୍ମାଧିକାରୀ
କାହିଁରେ କିନ୍ତୁ ନହିଁବାକର ସ୍ଵରେବକିନ୍ତୁ ଏକ ଏକ କନ୍ଦିକୁ
ଦିଲ ଚିନ୍ମୟଦେଇ ନହିଁବାରୀ ମାଲର ଅଧିକାରୀଠାରୁ କିମ୍ବର
ଦୃଢ଼ତ ବସିଥାନ୍ତି ଏକାର ବ୍ୟାକୁ ବଦିବାରୁ କନ୍ଦିକୁଳର
ଦାକୁ ମନ୍ତ୍ୟା ବରମ୍ବନ କୋଣ କୁହାକୁ ଯାଇ ସ୍ଵରେବକିନ୍ତୁ
ଅପରାଧ କିନ୍ତୁ କିମ୍ବର ଏବଂ ଅକରିଷ୍ଣକର ପରାତ ସେହି
ଅକ୍ଷର ଅକ୍ଷରକି ହୋଇବଳି । ଅଗାପର ସୁମାର କନ୍ଦି
କରି ଏ ମନ୍ତ୍ୟା ଦିନଖୋକିକରୁ ଧରଇଛନ୍ତି । ସେ କନ୍ଦି
କିମ୍ବର ଦାଗୀ ଓ ସେ ଉତ୍ତପ୍ତିରେ ସାରଥର ସବୀ ପାହିଲା
ଶେଷ ଅରକୁ କର୍ମକାରୀଙ୍କର ଦିବ ମୁଦ୍ରିତର ସବୀରେ
କିମ୍ବରାଥ । କନ୍ଦିକୁଳ ଏ ବେଇ ସାମିଥ୍ୟରେ କେବଳମାତ୍ରେ
ଅଧିକ ଧରି ପଢ଼ିବାକାର ।

ବ୍ୟକ୍ତି, ରେ ମହାମାସର ବଳ ଅକ୍ଷ୍ୟ ଉଣ୍ଡା ହୋଇ
ଥାଏ । ତମିକମୀସ ତା ୧୦ ଦିନଠାରୁ ତା ୧୦ ଦିନ ସୂଚ
କି ୧୦୯ ଟା ଅଛାନ୍ତି ଏହା କି ୧୦୯ ଟା ମୁଣ୍ଡ ମୁଖରେ
ପରିଜ ହୋଇଥିଲେ । ସବୁଗା ମେଠାରେ କି ୨୨୫୮
ପାତ୍ର ତଥାର ସେମାନଙ୍କରେ କି ୧୫୭୫ ଟା କାହାର
ବଳରେ ପଢ଼ାଇଛନ୍ତି ।

ବୁଦ୍ଧ ସିଙ୍ଗର ଟେଲାକ ପଦତ୍ୟର ଦିନାକୁ ଅଜ୍ଞାନ
କରି ଆହୁତି ।

ବିଲୁପ୍ତ ଏକେକ ରହି ଯୋକା ମୁସିଲମାନ ଦେଉଥି
ଶୀତା ଫେରିଅଛନ୍ତି ।

ଦିକ୍ଷା ପାଇଛେ ତାରିଖ ପାଇଅଛନ୍ତି, ବୋର୍ଡର ମେଲକ ହୋଇଥାଏ ପାଇଛୁ ତ ହାଜି ଅନୁଯୁଦିତ କାନ୍ଦରେ ପ୍ରେସ କମିଶନର ସମ୍ପର୍କ କରୁ ତୋଳିଅଛନ୍ତି ।

ଅମ୍ବାର ପ୍ରତ୍ୟେକର ଲବନର ଗୁଡ଼ ଅବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲା ।
୧୯୫୦ ମସିହାରେ ୧୯୫୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ରହିଲା ଜୀବନ
ହୋଇଥିବା, ତହିଁରେ ୨୦୧୨ ଇଲା ଦୂର ଏହାମୁଁ ହୋଇଲା
ଅଛି କିନ୍ତୁ କାହିଁବା ଦୋଷରେ ଅବସଥା ପାଇଁ ମଧ୍ୟାଳାଇଥି,
ମାତ୍ରାର ପ୍ରତ୍ୟେକର ପ୍ରସ୍ତରିତ ।

କିମ୍ବାହ ପୁରୁଷ ଅଧିନିଯମ ହୁଏ ଦେଇ କି ସହାଯ
ଦେଖି କବୁଳିବ ବୈକମ୍ପାଳିନ୍ଦ୍ର କଲେଜରେ ଶାଳାପ୍ରଦିତ ବିଦ୍ୟାଳୟ ଚେତ୍ତା ହେଉଥିଲା

ବେଳାଙ୍ଗ-ସମାଚ

ଏ ସପ୍ତାହରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଦିନ କାମକାରୀ କରିବାରେ ଶରୀରର
ଯଥ ଗୁଡ଼ିଙ୍ଗ ପ୍ରକାର ଚମଳେ ଅଧିକ ହେଉଥାଏ ଏହା ତା
କୁ ବ୍ୟାପେ ଅନ୍ତରୁ ଉପସାମ ବର୍ଷି ହୋଇଥିଲା ତାପୀ
କାମକାରୀ ସମ୍ପଦ ମାତ୍ରରେ ବ୍ୟାପାରର କୁଣ୍ଡଳରେ ଏହା ପରି
ବୋଲି ଏହା କାମକାରୀ ହୋଇଥିପାଇଲା ।

କୁଣ୍ଡଳ ପରିମାଣ କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର

ବୋଲିର ଶାସ୍ତ୍ର ମନୁଷ୍ୟ କେ କାହିଁ ଅବଦର୍ଶନ
ଗରୁକଣୀ କିମ୍ବା ୧୯ ପ୍ରଥମ ବିବାହିତରେ ଉପସ୍ଥିତ
ଦେଇଥାଏହା ଏହାକିମ୍ବା ମନୁଷ୍ୟ କରିବ ନାହିଁ କାଳେଖାର
ପ୍ରତିଶ୍ରୁତିମନ୍ଦିର କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ସବିଶ୍ଵାସନ କଟିଦେଇଲ ପାଇବନବେଳ ବାରୁ
ଫେରିଯାଏଇପରି ମହି ରେଖ ଅପେକ୍ଷାର ବସନ୍ତ ନାହିଁଏଇପର
କେତେବେଳେ ହେଲା ହାତି କାହିଁଥିଲେ ମୁଣ୍ଡରେ ମୁଣ୍ଡର ନାହିଁଏଇପର
ସବିଶ୍ଵାସନ ପଚେଇବ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ପେଇବାର ବର୍ମିଲୋନ୍
ହେବାର ଅସମାଗମର ମାତ୍ରକୁ କାହିଁବ କରିବାର
କାହିଁବ ଜାଇ ପାଖରେ ପ୍ରାୟୀକରିବ କିମ୍ବା କାହାରକୁ ।

ଲଗଚମ୍ପି ଦଷ୍ଟର-ସମ୍ବାଦ ।

ପ୍ରାଚୀ ଅଳେଖ ପ୍ରାଚୀର୍ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଲା । ମଧ୍ୟରେ ଗେ
ହି ହୋଇଥିଲା ସେହି ଯାହିଁ ହେଉ କରୁଣାରକ୍ଷଣ ତଳ ଏ
ଥେବେ ଦୂରା କାହାରେ ଅରାମ ହୋଇଥିଲା ।

ପାଇଁ, କଥାରୁ ଏ ଅଛିଦେଖିବା ଲାଗେଇବ ବହିଲେବି ।
ବହି ଯତ୍ତ ସମ୍ଭବ ଗୋଟିଏ ନାହିଁଥିବା କିମ୍ବା ଆଜି

ତାଙ୍କର ସମେତ ପାଶ୍ଚିମାନ ଦୋଷର କାଳ ସମ୍ବନ୍ଧର
ପ୍ରକାଶ ହେବାର ପ୍ରକାଶ ହେବା ମନୁଷ୍ୟ ସମେତ ଅଧ୍ୟାତ୍ମି
ବନ୍ଦମୂଳିକାମାନଙ୍କ ନବକାଳୀ ଦୟାଗୁଡ଼ି ହୋଇଥାଏ ବୁଦ୍ଧାମାନ
ମନୁଷ୍ୟର ବ୍ୟକ୍ତି ନାହାଏ ଏବଂ ମୁଖ୍ୟମାନ ପୁନର୍ଜାଗର
ଏବଂ ଯତ୍କଣ ଯେବେଳେ ଆହୁର କରୁଥିବା ବାଜାରେ ଅଭିଭୂତ
ରୁହ ଦେଇ ଦେଇ ଯାଇଥିବା ମାତ୍ରାକି ସମ୍ପର୍କ

ଅନ୍ତରେ ହୋଇଥିଲା ସେ ପଦ ସମୟରେ ଡାକ୍ ଏବଂ
୧୦୫ ଏବଂ ରେ ମିଳିଥିଲା । ଅବେଳା ରାଜନ ଦେବ ଦଶୀ
ଦୟାର ବନ୍ଦୁଷ୍ଠର ।

ଏହା ପ୍ରେମିକ କଟକରେ “ଧରନାର ଧର ଶିଥା ଦେଇ
ଧରା ଏ ଲାଗୁଣା ଦେବାରେ ମନୁଷ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରପାଳିବାରେ”
ଯୁଗ ମନୀଖ କିମ୍ବା ଜାଣରେ ଦସ୍ତାବ ବହୁ ଦିନକ ଯଥାକୁ ଯଥା
ଦର୍ଶନ ଆପାରୁ ।

କୋରାଇଧାର ମୁହାର କାହିଁ ସାଥୀଙ୍କ ପାହାସୁତ କାହାର
ଦେବାଲୟ ଏବଂ ଦେବତା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଜନନେଶ୍ଵର ଏମନ୍ଦିରାବାବା
ଦେବତାର ସୁଯୋଗୀ ପରିଚଳନୀ ଅନୁଭବ କରି ନେଇବାବା
ଦେଖି ଅନ୍ତରର ସହିତୁମିନ୍ଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଦେବତାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା
ଦିତ୍ୟାଙ୍କୁ ପଢ଼ି ଦେଖି କାହିଁ ମହାପ୍ରୟକ୍ଷତ କୃତମିତିର ମନ୍ଦିର
କାହିଁ ନାହିଁରେ କାହିଁ ଉନ୍ନତ ବସୁନ୍ଦ୍ର କାହିଁ ଅନ୍ତରା
ପାଶରେ ଏପରି ପରିବିନ୍ଦରୀ ଏହି ଦିଲ୍ଲି ।

ପୁର୍ବ-ପଞ୍ଚାବ ।

କାଳେସର କଥାଟି ହମେଦାର କଥାପୁସ୍ତକ ଗାଁ
ଲମ୍ବାକ୍ଷେତ୍ର ଏଠାକୁ ଅନେକ କଥାପୁସ୍ତକ ଏମ୍ବେଳ୍‌କ
ଲ୍ୟୁଫ୍ଟିକ୍‌ମାର୍କ୍‌ଟ ଅନ୍ତରେଖାରେ ଯଦ୍ରଚାଣ୍ଡ କପ୍‌ରୋକ୍‌କ
ଦେବା ଉପରୁରେ ଯାତ୍ର ହେବ କାହାର କଥାପୁସ୍ତକ
ବିଶ୍ଵରେ ଏକବୋଟ ଏବଂ ସୁରିନ ଦୁଇ ସମୀକ୍ଷା ଲ୍ୟୁଫ୍ଟିକ୍‌ମାର୍କ୍‌ଟ
କାର୍ପ୍ପ କରିବରେ କଥାମାତ୍ର କୁଣ୍ଡ ଏବଂ କାହାର କଥାପୁସ୍ତକ
କୁଣ୍ଡ ଦେବାରୁ କଲ କଥାପୁସ୍ତକ ହେଲାକିମ୍ବା । ଅତିରିକ୍ତ
ଦୁଇତର କାହାର କଥାପୁସ୍ତକ । ଅବଶେଷ ଦେବା ହେବାର ସହିତ
କଥା କାର୍ଯ୍ୟ ମେହାବସ୍ଥ କାହାର କଥାପୁସ୍ତକ ପ୍ରେସରେ ପାଇଲା
କଥା ପ୍ରଥାକ କିମ୍ବା ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଯାଇବାକୁ ପ୍ରକାଶ
ଅନ୍ତରୁ ଆତ୍ମ କଥା ହରାଇଛନ୍ତି । କାମିନାକାରେଖ ବିଶ୍ଵରେ
କଥାପୁସ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟର ଜଳରେଇ ଏଇ କଥାମାକ କରୁ ।

ଏଠା ଲିଙ୍ଗାତ୍ମକ ଶୀଘ୍ରାବଳିକାର ସମ୍ବନ୍ଧ କରି ଯାଏଥି ଏହାର ଏକମୂଳେ ମରି ଏହାର ପାଇଁ ହୋଇଲାମାଣି ।

ଧୟ ପ୍ରକୃତ ସହମାଧିର ମିଳିଥିଲା । ଅଛନ୍ତି ବର୍ଣ୍ଣତ
ଏବଂ ଲଙ୍ଘନ । ଅବଧ ଦେଖିମାତେ ଏହି ଧର୍ମର ଆଶୀର୍ବାଦ
ଯେହିପଣ୍ଡ ମେହିକି କରି ସବୁରେତ୍ରା ଏହି ମାନ୍ୟମାନ ।

ମର୍ବାନ୍ତ କରିବାକାଳ ମଲିତିଗରହଣୀରୁ ଧରି ଦେଖି
ଯାଏ ଦେଇପଥର ଦେଖିବ ସବୁ ଆହୁରାନ କାହାରେ

699999 1

ପଢ଼ିବେଳକର୍ତ୍ତା ମହାନ୍ତିର ବ୍ୟକ୍ତି ଅମେ
ମାଜେ ଥାଏଁ ମୋର୍ ।

ମାନ୍ୟବର ଶତାବ୍ଦୀ ଉଚ୍ଚଲପତିକାମନ୍ତ୍ରାବଳୀ ମହାନ୍ତିରେ

ମହାଶୟ !
କିନ୍ତୁ ଲକ୍ଷଣ ଦେଖେବାରେ ପ୍ରାଚୀ ଦାନ କରି ବାଧୁ
ଆମର ପଦିବାରେ ପ୍ରାଚୀ ଦାନ କରି ବାଧୁ
କରିବାକେବୋ ଅମେ ଆଶା ଦର୍ଶନ୍ ଛଳିଲପଞ୍ଜୀ
କାହିଁମାନେ ଅମ୍ଭର ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଦୂରତର ପ୍ରଦାନ କର

ଆମ୍ବର ଓ ଅମୁଖର କଲ୍ପନା ଦ୍ୱାରା ମାନଙ୍କିତ
ସମେବି ହଜନ କରିବେ ।

ଏବନ୍ଦର ଅର୍ଥାତ୍ ୧୮୭୦ ଶକାବୀ ସବାମେ
କଟକର ପ୍ରଥିଷ୍ଠିତ କୋଣାର୍କ ପ୍ରେସରୁ ଏବଂ କ୍ଷେ
ପ୍ରେସରୁ ଦୂରକ୍ଷେତ୍ର ପଞ୍ଜିକା ମୁଦ୍ରିତ ଓ ପ୍ଲଟ୍ଟର୍
ହୋଇଥାଏଇଛି । ଆବଶ୍ୟକ କୋଷତର ଅମେ ଦୂର-
ଅଟେ ପଞ୍ଜିକା ସତ୍ତବ କରିଥାଏ । ଉଚ୍ଚସ୍ଥପଞ୍ଜିକା
ମନ୍ତ୍ରକରିବା ଅମେ ଅମୁର ଗୋଟିଏ ଗାର୍ଜକାଳର
ଆର୍ଦ୍ରତା ଦ୍ରୁତ ବିଧାନର ଦଳ ପ୍ଲଟ୍ଟର କରିବାର
ଯାଇ ସନ୍ଦେଶରେ ପଡ଼ିଥାଏ । ପ୍ରେସରୁ ଏହି-
ଯେ ଶବ୍ଦବିନେଶର ଧାରା ବିଜୟ ଶା ଶା ଲିଙ୍ଗ-
ବଜ୍ର ମହାପ୍ରଭୁକର ଫେର ୧୪ ଟି ଯାତ୍ରା ସମ୍ପ୍ର-

କଷମଧରେ ପଡ଼ିଲ । ଉତ୍ତର ଦୁଇଜନାଙ୍କ
କାହା ଦଖିଯାଇଲେ ଉପରେକୁ ଲୋକଟ ଯାଏ
ଦକସରେ ଦୂର ଅଚାରକ କରିଲୁ । ଏ କର୍ଣ୍ଣର
ପଞ୍ଜିକରେ ମେହି ଦୂର ଦକସ କର୍ମୀଙ୍କ କରିବାକୁ
ଯାଇ ଏଥେକେମାତିକ ସହାଯତାରୁ ପ୍ରକଟିତ
ପଞ୍ଜିକରେ ଅନ୍ୟତ୍ବକୁଳଯୁଗରୁ ବେଳରେ ପରିଦ୍ୱାରା
ଗୋ ୧୫ ଟି ଯାହା ଦକସ ପ୍ରାୟ ଦେଲୁ । ବନ-
ନକ ତରୁର୍ଦ୍ଦୀ ପ୍ରକଳି ଥର ତିନିମୋଟ ଯାହା
ଦକସର ଭାଇଙ୍କ ସେଥିରେ ଲାଗି । ସବୁପ୍ରେ-
ସର ପଞ୍ଜିକରେ ଗୋ ୧୩ ଟି ଯାହା ଦକସର
ଭାଇଙ୍କ ଅଛି ମାତ୍ର ଅଗାତ ଦ ୨୦ ନ ଶକିବାର
ଏବଂ ଶାକର ଦ ୨୭ ନ ରହିବାର ଭଲପୁଣିକିନ
ଶୟମରତୁର୍ଦ୍ଦୀ ବୋଲି ଲେଖାଥିବାରୁ ଉତ୍ତର ଦୂର
ଦକସ ଲିଙ୍ଗରାଜମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଯାହା ଦକସ ଥିବାର
ସନ୍ଦେହ ହେଉଥିଲା । ଶୟମ ତରୁର୍ଦ୍ଦୀ ୫
ଭକ୍ତ୍ୟାପନ ତରୁର୍ଦ୍ଦୀ ଏ ଦୂରଟି ଯାଇ ଦକସ
ସତ୍ୟ କିମ୍ବା ଭକ୍ତ୍ୟାପନ ତରୁର୍ଦ୍ଦୀ ମାର୍ଗରେ
ଦ ୧୯ ନ ପଢ଼ିବାର ସବାର ଦୂରଟି ପଞ୍ଜିକରେ
ଦେଖିଲାମ ମତ ହେଉଥିବାରୁ ଅଭ୍ୟାସତର୍ଦ୍ଦୀ ଠିକ
ହେଉଥିବାରେ ପତକ ଗାହା ନିର୍ଦ୍ଦିତ କୋହାର
ଆବଧିକ । ଅଛି ତିନିମୋଟ ଯାହା ଦକସ
ଦେଇ କେହିଁ ତାରିଖରେ ପଡ଼ିବ ଗାହା ପଟ୍ଟିକ
ଗାହମାନେ ଅପରକ ସୁବିଅନ୍ତ ପଡ଼ିକାରେ
ପ୍ରବାହ କରିବେଳେ ଆଧାରଙ୍କ ନିର୍ମିମାନେ
ଅବଶେ ହୋଇ ପାରିବେ । ଅଛି ଲୋକମାନ
ମନ୍ତରେ ଏକାଦଶ ଦୂରର କର୍ମୀଙ୍କ ସମବେଶ
ଥିଲେ କୁତାଶୁରମାନେ ଏହି ଦୂରପଞ୍ଜିକ
ସେହି ସନ୍ଦେହରେ ପତକୁଳକର ଅମୃତରେ
ଏହି ପଡ଼ି ଲେଖିବା ସମୟରେ ପକାଣ କରିବାକୁ
କଣାହୁଅଛି ସେ ପଞ୍ଜିକାଳମାନେ ଦକସରେ
ଅନୁଭୂତି ପ୍ରଦର୍ଶନ ଦୂରକ ପଞ୍ଜିକାଳ ସେବକ
ମନ୍ତର ମେତାମେତା ପଞ୍ଜିକମାନର ଭାବକ

ଦିଅନ୍ତିରେ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଲିଙ୍ଗରାଜମହାପ୍ରକାଶର ଗୋ ୧୫ ଟି ଯାତ୍ରା ଦିବସ କଥା ଗୋପନୀୟ ମନ୍ତ୍ରରେ ଏବାଦଶିତ୍ରବର ଦିବସମାନବର ଗୋଟିଏ ଓରଜା ସ୍ଵରୂପ ଗାଲିଚା ଦେଲେ ସାଧାରଣବର ବିଶେଷ ତୃପ୍ତକାର ସାଧାରଣ ଦେବ ।

। ମର ।

ଗୀର୍ହ ରାଜ୍ ଏଫିଲ } ଏକାନ୍ତବିଶ୍ୱାସ
ଗୀର୍ହ ରାଜ୍ ଏଫିଲ } ଶକ୍ତିବ ପ୍ରସାଦ ଦାସ ।
ମସିହା ୧୯୯୮ ମସିହା } କାନ୍ପଦା । ମୟୁରଭାଇ

ଦୁଃଖପାତି ।

ଦୁଃଖ ଦୁଃଖଦିନର ମନ୍ଦିର ୧୦୦ ଟାର୍ଟ

କଟକ ୩ ୫

କାନ୍ତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ମନ୍ଦିରର କଲାପରିବାଳା

ସବୁ ୩

ଚିଠିର ବୁଦ୍ଧବାସ ଦାସ ବିଜେନ୍ଦ୍ର ଟ ୫

କଟକ ୩ ୫

କାନ୍ତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ମନ୍ଦିର ମୁଦ୍ରାର ସ୍ଵରୂପ ଟ ୫

କଟକ ୩ ୫

କାନ୍ତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ମନ୍ଦିର ମୁଦ୍ରାର ମନ୍ଦିର ମୁଦ୍ରାର ଟ ୫

କଟକ ୩ ୫

ବିଜ୍ଞାପନ ।

NOTICE.

Wanted a Sub-Inspector of Police for the Keonjhar State. Salary Rs. 20 per mensem. None need apply who has no experience of Police officer's duties. Preference will be given to those who failed at the last Sub-Inspector's examination.

Applications will be received up to 31st May 1898.

Keonjhar State
Police office,
Dated the 15th
May 1898.

B. S. Martin
Official
Superintendent
of Pol

WANTED.

A Head master for Bahugr
E. School, Cuttack, on a s
Rs. 18 per mensem.

Applications should
be sent to the
Secretary on or before the
1898.

25-5-98. Brundabon
Bahukud

କଲାବିର୍ଜନ ସକାଶେ ୫୯
ମୁନ୍ଦରେ ୧୯ ବା ଲେଖିବେ ୧

କେବଳ
୧୫

ଟ ୪ ବା ଲେଖିବେ ଗୋ ୧ ଟ ଦେବ ଶାଲ
ଥାବୁ । ଅଧ୍ୟାତ୍ମନେତ୍ର ବାଲକମାନେ ଅପରାଧ
ପ୍ରଶଂସା ପଢ଼ ସହି ଆମାଁ ଜୁନ ମାସ ଗୀ ୧୦
ଶତରେ କଟକ ଜେନରଲ କ୍ଲାସ୍‌ଗାଲରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ ମନୋମାତ ହେବେ ।

ଏବାର ଥାର୍ଡିମାଇନର ଟ ପ୍ରଦେଶିକା
ପ୍ରଶଂସାଗର୍ଭ ବାଲକମାନଙ୍କୁ ଏ ପ୍ଲଟରେ ଗ୍ରହଣ
କରୁଥିବ ସ୍ତ୍ରୀ ଲେକମାନଙ୍କର ଶିଶ୍ରୀ ସତାଶେ
ଗୋ ୨ ଟ ଦେବ ଶାଲ ଥାବୁ ଉତ୍ତର୍ଣ୍ଣକୁଳର ପାର
କର କିମ୍ବା ଡାକ୍‌ଗାଜ ଜୀବିଥଲେ ଦେବ ପ୍ରଦାନ
କରୁଥିବ ।

କଟକ ମେଡିକେଲ ମ୍ୟୁନ୍ଡର
ଗୀର୍ହ ରାଜ୍ ମର
ମସିହା ୧୯୯୮ ମସିହା
M. ZORAB
Surgeon Lt. Col.
Superintendent
Medical School
Cuttack

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଶାରିକାହାବର ଅମ୍ବାଦିଶିଳ୍ପ

ସବୁ

ମହାଭାବତ ।

ଏବା ତେଣାବୀରାବର ଅପରାଧର ପର୍ମା
ଦୁହେ । ଏବାକୁ ଦେଇପରିବାକ ଶବ୍ଦ ଟ
ପାଠ କର ଲେବେ ଅଛିଲାପିତ ସପଳ
ପ୍ରତିବେଶବାପୁ ଏବାର ଅବର ଯେ-
ମନ୍ଦିର, ଅଧିକ ପ୍ରତିପାଦିତ ଅଛିବ କଲୋ-
ପଥକ ଅଛିବ ସୁରଖ୍ୟାକାରିକ ବଜାରୀ
ଏଥର ମୁଦ୍ରାକାଳ କରିପରେ ଦୃଷ୍ଟବନ୍ତ
ହୋଇଥିବା ଅଛିବେ ଦେବ ପରାବ ପୂରଣ
ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏବା ଅଧିକ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ପରି ଏଥର
ମୁଦ୍ରା ସବୁ କରିବାରେ କେହି କେବଳ
ନାହିଁ । ସବୁର ସନ୍ଦର ଚିତ୍ର ମନ୍ଦିର
ଯାଇଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶ୍ରୀରେ ସ୍ଵାକ୍ଷର
ଦିଶେଷରେ ଦିଆ ଯିବ । ସାଧାରଣକ
ସୁରଖ୍ୟା ନିର୍ଦ୍ଦିତ ଏବା ଏବା ପଦ କରିପରେ
ଦେବ । କ୍ରମେ କ୍ରମେ କରେ ମୁଦ୍ରା
ବିଷୟ ଜାହାରିବ ବାଧିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ମାନ ସତର କର୍ତ୍ତା ଟ ଶିଶ୍ରୀପଦବ ଗପି
ହୋଇ କଟକ ପ୍ରାଚୀକରଣକାରୀଙ୍କ ହେଲା-
ମୁଦ୍ରା ଦିଶ୍ଚିହ୍ନ ଦେଇଥିବ ।

କର୍ତ୍ତାପଦ ଟ ୧୦୮, ଜାହାରିପଦବ ଟ ୧୦୭
ମୁଦ୍ରାପଦ ଟ ୧୦୮, " ଟ ୧୦୭

WANTED

A Pandit to teach Oriya to the
Minor Raja of Kanika at his house at
Cuttack both in the morning and
evening at Rs. 15 per month.

Applications with copies of testimo-
nials will be received by the under-
signed up to the 28th Instant.
Cuttack Collectorate } H. C. Rai
The 17th May 1898. } Dy. Collector Inst.

ଆମ୍ବର ଗୋଟିଏ ସବାର୍ଦ୍ଦିତ ଅଛି ମୋରେ
ସେଇ ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ପଥକ ଏ ସମ୍ମ ବୈଶ୍ଵବ
ମାକେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୁଃଖ ସେମାନଙ୍କୁ ଭୋକନ-
ସାମଗ୍ରୀ ଏବା ବସ୍ତ୍ରାର୍ଥ ବବେତାନ ମତେ ବିଥ-
ସାଏ । କର୍ତ୍ତମାନ କେବେକବଳ ହେଲେ ଏହି
ସବାର୍ଦ୍ଦିତ ବିଶେଷ ଅନ୍ତରାତ ଘସନ ଥିବାରୁ
ଆମ୍ବ ନବାନ୍ଦ ଚିନ୍ତିତ ଅଛି । ଏବାର ଜୀବି
ଦିଶେ ସାଧୁ ବୈଶ୍ଵବମାନଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଜଣାଇ
ଅଛି ଏବାର ଗର୍ଥରୁ ଯିବା ପମ୍ବରେ ଅମ୍ବ-
ର ଏହି ସବାର୍ଦ୍ଦିତ ଅଗମନ କରେ ଆମ୍ବର
ସମ୍ମ ଅନୁଷ୍ଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ରକ୍ତ ଦର ଥିପାର
ମାବନରୁ ବୈତାର୍ଥ କରିବ । ଏହି

ଶା ମହାକଳ କାଳ ଆହୁ
ସା । ଜନସର ଦୃଷ୍ଟିପର । ଶା । କରୁଥୁ
ଶାକଧୂ ସା ଉଦ୍ଧିନ
କରୁ କଟକ ।

ଦୃଷ୍ଟି ସବିବଳ ।

ସରଳ-ଶରୀର ରଷ୍ଣ ।

ପ୍ରତିବେଶ ଏ ନିଜକ ପିପିଦରି ।

ସବାର୍ଦ୍ଦିତ କରୁଥିବ ଦିଶେଷ ବିଶେଷ କରୁଥିବ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଯେ
ଅମ୍ବ କରୁ ଉପବେଶ ସ୍ଵରୂପ ବୈଶ୍ଵବମାନଙ୍କୁ
ମେଧ-ପ୍ରମୁଖ ଶିଶ୍ରୀଗୀଯ ଜାହାରିବର ସା-
ଦେବକ କରୁଥିବ ଅନ୍ତମୋଦିତ ହୋଇ ଉତ୍ତଳ
ଶିଶୀ ବିଶ୍ରୀଗୀଯ କମ୍ପିଯେଟର ମହୋଦୟକ
ବିର୍ଦ୍ଦିକ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତଳର ଅଧିକାରୀଙ୍କରେ ଏବା
ଲେଖର ପ୍ରାଚିମେଶ୍ଵର ବିଦ୍ୟାଲୟ ସମ୍ମଦରେ
ପାଠ୍ୟ ପ୍ରକାଶକୁ ବୁଝିବା ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ
ହେଉଥିବା ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ
ହେଉଥିବା । ଏହି ସମ୍ମଦର ବିର୍ଦ୍ଦିକ
ପ୍ରକାଶକ ସମ୍ମଦର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଯେ ୧୫୦୦୦ ଟା
ଶାପା ହୋଇ କରିପାରେ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛି । ପ୍ରକାଶକ
ମୂଲ୍ୟ କରିବାରେ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ ପାଠ୍ୟ

ସରଳ ଶାକଧୂରାକାର ଦୃଷ୍ଟିପର ପ୍ରତିବେଶ
ଶିଶ୍ରୀମେଧ୍ୟାଲ
ମେତିକେଲ ହଳ ଭାବିତାରକଟକ } ଶାକର
ବାଲୁବନ୍ଦିରକଟକ } ଆ ସମ୍ମଦରାକାର

1945

ସାହୁର ସମାଜଟିବା ।

ପ୍ରକାଶନ

ଜେ ଏ ଦୂର ମାତ୍ରେ କିମ୍ବା ସହି ପରିମା ନାହିଁ । ଯେତେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

୪୮୭

古文

ଅକରୁଳର ତିଷ୍ଠେକୁ ଲାଜି ନିଯୂର ବାରୁ ବକିମ
ପଦ୍ମମହିମଦାର 'ଶୟ ସାହେବ' ଉପାୟ ପାଇ
ଅଛିବୁ । ଏବଂ ସମ୍ମାଦରେ ଉପାୟ ବିବରଣୀର
ଭିତରେ କରିବାବେଳେ ଦ୍ୱାମବିଶ୍ୱାସ ଏହାଙ୍କର
ଲାଗ ହୁଏ ଯାଇଥିଲା ।

ଫୁଲାରେ ନହାମାରୀ ସେଇ କିଟ୍ଟେଇନୁପେ
ନିବର୍ତ୍ତ ହେବାରୁ ସରକାର ସେଇ ନିକାରଣ
ଏବଂ ଚିତ୍ତରୀ ନିରନ୍ତ୍ରେ ସେ ସମସ୍ତ ବିଜ୍ଞାବଧ୍ୟ
କରିଥିଲେ ସେ ସମସ୍ତ ଭାବର ଦେଇଥାଇଛି ।
ହେଲ୍ୟ ଅବିରତ୍ତ ପୁନାବ ଓ କର୍ମଗୁଣଗାନେ
ଶ୍ରୀନାରାଯଣ ହୋଇଥାଇଛି । ଏତେବେଳେ
ପୁନାବାଧିକ୍ଷର ଭାବ୍ୟ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ହେଲା ।

ଡାକ୍ତରମାନଙ୍କର କହିବା ମରେ ମହାମାର
ରେଗ ସଜ୍ଜାର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ ଦୂର ଦୂର
ଥିଲେ । ଶେଷାକୁ ସ୍ଥାନର ମୁଖ୍ୟମାନେ ପୀତିତ
ହୋଇ ସ୍ଥାନକୁ ବୈଶିଷ୍ଟ ବାଟେ ଗଲେ
ଯେଠାରେ ରେଗ ସଜ୍ଜାର ଦୂର । ଏହି ଚାର-
ବରୁ ପୀତିତ ସ୍ଥାନର ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମାରି ପଚାଇବା
ଆବଶ୍ୟକ । ବିମେଲରେ ସରବାର ଚାରିବା
ମବେ ପ୍ରାୟ ୨୦୦ ମୁଖ୍ୟ ଜୀବିତରେ
କଲିକତାରେ ୨୫୨ ପତ୍ର ଜୀବ ମସି ପାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଅଥବା କଲିକତା ମତିନିଧିରାଜରେ
କୁଳ ସବୁପିକାରୀ କଲୁହୁବା ଧାର୍ଜିତମାନେ
ମୂରା ଖାଇ ପୀତିତ ଦେବାର ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ ।
ଆଜିତମାନେ ଦୃଷ୍ଟା ଆରମ୍ଭାଜ୍ଞ ବତ୍ର ସୁଧ ଧାର୍ଜି ।

ମାରବିନ ସଜ୍ଜାକୁ ପ୍ରଳବର୍ଦ୍ଦ ପାୟ ଦୂରକୋଣ
ତଳାର ଖେଟର ଦୟା ଓ ଅଖାପଟି ଭାବିତରୁ
ରଷ୍ଟାନ ହୁଏ । ଦୌଡ଼ି ଅଜ୍ଞା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ହାର୍ଦ୍ଵ ଲମ୍ବେ ଅନେକ ଖେଟ ସେ ଦେଶରେ
ଅଭିଭବ ଦେବକାରୁ ଦେତାରେ ହୋଇ ପ୍ରଳବ
ଦୟାବର ପ୍ରଥାଗ୍ରହ ସ୍ଵର୍ଗ ଆବମ୍ବ ହୋଇଥିଲା ।
ଯେବେ ଖେଟ ଗୁରୁ ସଫଳ ହେବ ଯେବେ
ଅଭିଭବ ଦୟାର ସତ ହେବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମହାରାଜୀ ଭାବରେଷ୍ଟଙ୍କ ଜୟନ୍ତି
ପ୍ରତିପାଳକ ନମକ୍ରେ ଗବ ଛା ୨୫ ଦିନରେ
ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ମହା ସା ସଙ୍କା ଅଧିଶ୍ରୀ ରାଜଧାନୀରେ ଏକ
ଦରବାର କରିଥିଲେ । ରାଜାଙ୍କର ଭୃତ୍ୱର୍ଣ୍ଣ,
ପଣ୍ଡତ, ଅମଲ ଏବଂ କେତେକ ସ୍ଥାନୀୟ ସରକାରୀ
କର୍ମଚାରୀଙ୍କାନେ ସରବରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିଲେ । ଲଂଘନ
ଗବର୍ନ୍ନ୍‌ମେଷଟର ଦିବାର ରାଜମାନି ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ
ଭାବରେଷ୍ଟଙ୍କ ଅନୁଧିମ ଶୁଣାବିଲା ବିଷୟରେ
ସମ୍ବନ୍ଧ, ଲଂଘନ, ଚେଲଙ୍କ ଏବଂ ପ୍ରସାଦ

ଭାଷାରେ ବଳିତାମାନ ହେଲ ଉତ୍ସବୁ ସମସ୍ତେ
ଦିଗ୍ନୟମାନ ହୋଇ ମହାଭାଷ୍ଯ ପାର୍ଵତୀବଳ
ଏବଂ ସୌଭାଗ୍ୟ କାମନାରେ ଉତ୍ସବଙ୍କ ଠାରେ
ପ୍ରଥିତିଲା ଚଲେ ଏବଂ କିଞ୍ଚିତକଣ ସମୀକ୍ଷାର ଉତ୍ସବୁ
ଦରଶାର ଉଚ୍ଚ ହେଲ ।

ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରଦେଶର ସନ୍ଧାନକାରୀ ସାଲର
ରାଜପତିଙ୍କ ସମନ୍ଦରେ ଯେଉଁ ସରକାରୀ ବିବରଣୀ
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥାଏ ତହିଁରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଆଦେସାପମୋଗୀ ରବିଷ୍ଟାଳ ଦାରୁହାର ପ୍ରାୟ
୫୦୦୦ ଟି ଉପରେ ହୋଇଥାଏ ତହିଁ ପୂର୍ବ କର୍ତ୍ତର
ଉପରେ ୫୦/୭ ଥିଲା । ଅଜନ୍ମନ୍ୟ ରବିଷ୍ଟାଳ ସମ୍ମାନ
କମ୍ପାକ୍ଟ କରେଇ ତ ଆପ୍ଣ କାନ୍ଦିବାର ମୁହଁ ଉପରେ
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତହିଁ ପ୍ରଦର୍ଶନ ଉପରେ ୫୦/
ଥିଲା । ପାଶ ଉଲହେବାରୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପରିପାଳନ
କରିବାର ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ଅଧିକ ପରିମାଣ ଜମି
ଆବାଦ ହୋଇଥାଏ । ଅଧିକ ପରିମାଣ ପରିପାଳନ
ଉପରେ ହେବା ପ୍ରକାଶିତ ଦର ଛାଇ ରହିବାର
କାଳର କେବଳ ବାରିଜିଃ ତୁବି ଅଟେ ଏବଂ
ଏଥରେ କୃଷକମାନଙ୍କର ଉପକାର ହୋଇଥାଏ
ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ବମେହରେ କୁଦିମ ମୁଦ୍ରା ପ୍ରସ୍ତର ବରବ
ଅଭିଯୋଗରେ ଲ ୨ ଟ ଲୋକ ସୁଲାପତ୍ରାବୀ
ଦୂର ହୋଇ ଶଳକ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଏହା ଟଙ୍କା
ଦିଅର କରିବାର ଅନେକ ଯଜ୍ଞାଦ ବସୁମତ
ହୋଇଥାଏ । କଥାର ହୃଥର ଏମାନେ ପ୍ରାୟ ୨୦
ଦିଲାର ଜାଲ ଟଙ୍କା ଦିଯୁର କର ଚଳାଇ
ଦେଇଥାଏନ୍ତି । ବର୍ଷମାନ ଶୁଶ୍ରାଵ ଦର
ଦ ୧୦୦ ରାଶୁ ଟ ୨୦୧ ଦା ସତର୍ବଂ ଟଙ୍କା
ଦିଯୁରରେ ଉପ୍ରାଣ ଆରମ୍ଭ ଯାଇ ସୁତା ପରକର
ଟ ୨୦୧ଦା କର ଦାଢ଼ । ତତ୍ତ୍ଵର ବିବସାୟୀ-
ମାନେ ଧର ପଢିବା ଦୟରେ ସାଧାରଣ ଟଙ୍କା
ଦିଯୁର ଅତିରି ନ ଯାଇ ପରକାବାଜ ଟଙ୍କା
ଦିଯୁର କର ମଧ୍ୟରେ ବାଜୋଡ଼ାମାନଙ୍କରେ
ଚଳାଇମାହାର ଦିଲ୍ଲି ଲାହ କର ନେଲେ ।
ଏଥର ବିଦ୍ୟର ଘାଲ ପାଇଦେ ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଧ୍ୟାନିଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଦୁଇଶ୍ରୀ ବ୍ୟାପାର ।
ଏହାର ଭୂମି ପରମାଣ ଉତ୍ତରଦେଶୀ ଦିନରେ
ଏବଂ ପୁରୁଷର ଏକପାତ୍ରମାନ ଅଛେ । ଏହା
ପୁରୁଷର ଲ୍ରିମହାରୂପରେ କୃତ ଏବଂ ସୁଧା-
ମଞ୍ଜରେ ବନ୍ଦହଳାର ହୀପ, ପାହାର ଉତ୍ତରମାନ
ଏବଂ ଦୂରଦଳାର ନିଃ ଥିଲୁ । ଯେବେ ସର୍ବଦା
ଏମତ୍ତେ ପୁରୁଷର ଲୋକ ସଜ୍ଜାର ଏକପାତ୍ରମାନ
ଅଛେ । ପୁରୁଷର ବଢ଼ିଯ ପଦବିମାନ ଏହି
ଧ୍ୟାନିଙ୍କରେ ପ୍ରିତ । ଏହାର ଅପର ବୀରଚନ୍ଦ-
ପରିରୟୁ ଦେବା ଅଧିକ । ଏହି ଦୃଢ଼ିତ ଧ୍ୟାନ-
ଜ୍ଞାନ ସମ୍ପୋଦନଙ୍କ ଅଧିକାର କାରିତବ୍ଦ ଯାହା
କି ଏହାକେ ଗୋଟିଏ ପୁରୁଷରୁଙ୍କ ଅଛେ । ଇହାଙ୍କ
ପ୍ରବ ଶ୍ରୀ ଦାରିନ ହେଉ ଅଛେ । ଏହି କାରିତପକ
ଶ୍ରୀମନ୍ତ ଲଙ୍ଘନଶ୍ରେଷ୍ଠବନ୍ଦ ସମ୍ବଦ ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଆଜ୍ଞା
ପରିବ ଆମ୍ବାନନ୍ଦର ବାବନା ।

ପାଦା କରିବାକୁ ମହାମାସ ସେଇଅଛି ନ
ପାଇବାର ବିହିତ ହ୍ୟାଯୁମାନ ଅବଲମ୍ବନ କରି
ବାହାରଣ ଏବଂ ଦୈବାଚିତ୍ରକୁ ଲମ୍ବାରେ ସେଇ
ପ୍ରଦେଶ କରେ ଯେ ସମୟ ମସିବ ହୁନ୍ତି ଓ ମସି
ଲମ୍ବାନମାନକୁ ସେ ସେଇ ଧର୍ମକ ଯେମନଙ୍କର
ସଂକଳିତ ଉତ୍ସା କାରଣ ପାଦା କରାଯାଇବାର
ସବ ଜାତା ଅବସାନିତା ବାହାରୁ ଏକଳମ୍ବ
କାଳୀ ସାହାରାବର କାରଣେ ବାନ କରିଅଛି
ଏବଂ ଯେ ଏଥିରେ ଲଗାଇ ଦେଇଅଛି ତି
ଆକର୍ଷଣ ହେଲେ ଅନୁଭ୍ଵ ଏକଳମ୍ବ ଫଳା

ଦାନ କରିବେ । କଣ୍ଠୀୟ ବନ୍ଦର୍ମିମେଳ ନବାବ
ବାହାଦୁରଙ୍କର ସାମାଜିକ କହାନ୍ୟତାର ଏହି
ନୂତନ ଧାରାରେ ଅଭିନ୍ନ ମୋହର ତୋର
ବାହାଦୁର ଥରେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ପ୍ରକାନ ବଶାତ୍ତର୍ଯ୍ୟ
ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ପଦ ଲାଗୁଣ୍ଠା ବନ୍ଦର୍ମିମେଳଙ୍କ
ଲେଖି ପଠାଇ ଥିଲୁଣ୍ଟ । ନବାବ ବାହାଦୁରଙ୍କର
ପ୍ରକାନ କହାନ୍ୟତାର ପ୍ରକାନ ଆମ୍ବେମାନେ
କି ବରକା ଅବଧି ଗ୍ରହକ ଲେଖକର ତୃଦୟପୂର୍ଣ୍ଣ
ଅଗ୍ରିବାଦ ବାହାଦୁର ସମସ୍ତ ମଳାଳ କରିବ ।

ଅଲ୍ଲିଧର ସବଳକଳା ଅଦ୍ୟାରତରେ ଗୋପନୀ
ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁଭବାଗ୍ରହୀର ଏକ ବିବାହ ମୋ
କଦମ୍ବ ଜୀବି ହୋଇଥିବାର ସମାଜ ମେଲର
ବରହାୟୁଧପତର ଅନୁରଧିଲ୍ଲ । ଜୀବନ ତ୍ରୁଟ୍ଯାଙ୍କ
ପର୍ବତୀ ସଦଗୋପ ଉଚ୍ଚବରେ ଜୀବ ଏକ କଳା
ସହିତ ଗାନ୍ଧାର ବିବାହ ହୋଇଥିଲ୍ଲ । ବରହବନ୍ଦୀ
ପାରାର୍ଦ୍ଧ କାଳ ଏକହରେ ରହିଲେ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପୃତ୍ରସବ୍ରାନ୍ତ ଜୀବ ହେଲ୍ଲ ।
ଅତ୍ୟନ୍ତ କଳାବାବ କାପ କଳାପକୁ ଥିପଣେ
ଦିଲ୍ଲି ଥିଲା ଅତ୍ୟନ୍ତ ପଠାଇବାରୁ ଖାନୀପରିଚାର
ଶୀଘ୍ରମେ ସହିତ ସହସ୍ରାବନ କିମ୍ବର ମୁଦସତ୍ତି
ମହିଳାମାରେ ମୋକଦମ୍ବ ଅଗର ହେଲ୍ଲ । ଧୀ
ପନ୍ଥରୁ ସରାବ ବିଧାଗଲ ଯେ ହନ୍ତୁ ଶାନ୍ତ ଅନୁଷ୍ଠାନି
କରେ ବିବାହ ଅଧିକ ଅଟେ ଏକଂ ଶାମା ଓ
ଧୀ ଉତ୍ସଳାଙ୍ଗ୍ୟ ସହାରୁ ଅଛନ୍ତିକି ବିବାହ
ହୋଇ ନ ପାରେ । ଏତୁ ମୋକଦମ୍ବ ଅତିଲା
ଅଟେ । ପୂର୍ବପତ୍ର ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ତିକି ଦେଇସ୍ତାନ
ମାତ୍ର ଅଧିଲରେ ସବଳଜ ଘୟ ଦେଲେ ସାମାଜି
ଶୀ ପରାମର କଳାପକାଳୀ ସହାରୁ ଶାହସୁକ
ଦୌର୍ଯ୍ୟ ବିବାହ ହୋଇ ନ ପାରେ ଏକଂ
ପଢିବ ଜୀବର ବିବାହ କେବଳ ପ୍ରତିକର୍ଷାଥ
ପରିଗେ ନିରବ କରେ ମାତ୍ର ଅନ୍ୟଥା ହନ୍ତୁ ଶାନ୍ତ
ମାତ୍ରେ ବିବାହ ହୋଇ ନ ପାରେ । ସୂର୍ଯ୍ୟ
ପିର ମୋକଦମ୍ବ ଉପରେ ହେଲା । ବୋଧ-
କୁଏ ମୋକଦମ୍ବ ବାଇବୋଟ ଯାକେ ଦିବ ।

କୁଳକାରେ ଉତ୍ତରଧର୍ମ ଅଭୟନ୍ତୁ “ଦେବ
ଧର୍ମ” କାହିଁବ ଶତ୍ରୁଏ ତତ୍ତ୍ଵପଦ୍ଧତି ପ୍ରାଣିକ
ଧେବିକା ବାହାରୁଅଛି । ଅପେକ୍ଷାକେ କହିଲୁ
ପ୍ରଥମ ବୁଦ୍ଧଧର୍ମ ଓ ଗୋଟିଏ ତ ହବ ପାଇ
ସ୍ଵଦାର କୁଳକାରହୁଳ ଶୀଳାର କରୁଅଛି
ଏଥର ସମାଦିବ ଶା ଜୁପେନ୍ଦ୍ରାତ୍ମ କରନ୍ତାଙ୍କ

ବ୍ୟାପ୍ତ ଏବଂ ହିନ୍ଦୁବର କୁ ଉଥେନ୍ଦ୍ରିଯାଥ ଦାସ ।
ଏ ହୁଲମେଳି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ସହିତୀ ଲୋକ ବୋଲି
ବୋଧ ହୁଏ । କାରଣ ହୁଦିବୁଢ଼ିକ ଦସମନ୍ତ
ସୁନ୍ଦର ପଢ଼ିବାର ଲେଖା ମଧ୍ୟ ତେମନ୍ତ ପ୍ରାଞ୍ଚଳ ।
ପ୍ରତିମାତ୍ରରେ ମୁହଁ ସହିତ କରଗୋପଦ୍ମାଳା
ଦହନ କହି ଏବଂ ପ୍ରତିବର୍ଷ ପ୍ରାଚୀମୁଦରେ ଜଗ୍ନୀ ଏ
ସମ୍ଭବ ପଢ଼ିବା ଦିନାମୂଳ୍ୟରେ ଛପଦାର ମିଳିବାର
ପଥି କାରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଗାନ୍ତି । ପଢ଼ିବା
ପ୍ରକଟିତ ହେବା ସଙ୍ଗେ ଏଥୁବ ଆଦିଶ
ଏମନ୍ତ ବଢ଼ିଗଲ ସେ ହିତୟ ସଂଖ୍ୟାରୁ ବହୁର
ବଲେବର ବନ୍ଦିର ହୋଇଥିଲା । ସୁପ୍ରସିଦ୍ଧ ଜାର୍ତ୍ତ-
ପ୍ରାକମାନଙ୍କର ତଥି, ମନୋଦର ସ୍ଥାନବିନ୍ଦୁ
ଦ୍ୱାରାବିଲା, ପ୍ରଧିତ କାଟ୍ଟିବାର ଓ ଜୀବନପଥିର
ମାନଙ୍କର ବନ୍ଦିର ତୃତୀୟ, କଡ଼ିଲୋକମାନଙ୍କର
ପ୍ରବନ୍ଧିତ ଏବଂ ପ୍ରବର୍ଗ ଠା ଉଠିବ ସବୀରୀର
ପ୍ରଦିମାନ ଛପଦାର ଦେବକାର ପ୍ରବାଣିତ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏଥୁବ ମୁଖ୍ୟ ବିବାହ ଅତ୍ୟାତ୍
ବର୍ଷକୁ ଦେବକଟକା । ଦେବା କରୁ ଡେମ୍ବନ୍ଧ-
ଦେଖାମାନେ ଏ ପଢ଼ିବାର ଜ୍ଞାନକ ଶେଖିବିପୁରୁ
ହୋଇ ଦେଇବ ଗୋଟିଏ ମହା ଜ୍ଞାନକ
ଦେବଗପ୍ତେ ସହିବାର ହେବେ । ଅମୁଦେପରେ
କୈବିଷମନୀଜ ମାଧ୍ୟିକ ପଢ଼ିବା ନାହିଁ । ଏବୁପ୍ରମାଣେ
କାମ୍ପମକୋବାକ୍ୟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଏଥୁବ
ଦାର୍ଢିଜାନନ କାମନା କରୁଥିଲୁ ।

ବିଲିବନାରେ ମହାଶୂନ୍ୟ ସେମ ଶମା କି କେବେ
ଲୋହେ ଅଛୋ ଦୁକି ହୋଇ କାହିଁ । କୌଣସି
ଦିନ ଜୁଗେ କା ଦୁଇଲଗାଲୁ ଅଧିକ ସ୍ଵେଚ୍ଛାକାଳ
ଦେବାର ସମ୍ମାଦ ଆପି ତାହିଁ ଏବଂ ଏହି ଅବସ୍ଥା
ଦେଖି ଅନ୍ତରେତେ ମନରେ ଦେଇଥିଲୁ ଯେମନ୍ତ
ସରତାରକ୍ଷର ଗତକ ଯୋଗାଳା କରିବା ସଥାର୍ଥ
ହୋଇ ନାହିଁ । କୌଣସି ଘରେ ଏକଲଗାଲୁ
ହେଲ ଫରିଲେ ସେବେ ସେ ଦୂରର ଅପର କିମ୍ବା
ମାନକୁ ବାହା କି ଫୁଲ୍‌ଲ ଏବଂ ଏକା ବଜ୍ରା
ରବେ ବଣ ପତଙ୍ଗ ଜିବ ପାଉଛନ୍ତି କି ହେଲେ
ତେବେ ମନ୍ତର ହୋଇଥିଲୁ ମୋହି ବିରୁଦ୍ଧ
କୃହାରିକ । ପଳକଟି ସେହିମାନେ ମହାମାତ୍ରାରେ
ମର ପଢିବାର ବନ୍ଧୁର ପ୍ରଥମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ଝାହେବ ଲେକ କିମ୍ବା ସେମରେ ମରିବାର
ଅନେକ ତାତ୍ତ୍ଵର ସୁବା ସନେହ କରୁଥିଲାନ୍ତି ।
ନଳକ ଦେବାର ଲଗାଲ ବେଳେ କିମ୍ବା ପ୍ରଳେ
ମନ୍ତର ଦିବ ନାଥ କରିବାର ଅଶ୍ଵାଶୀକ ହୋଇ-

183

ଅଛି ଏମନ୍ତ ବୋଲିବା ମଧ୍ୟ ଥସଗାତ ଦେଇ
ନାହିଁ । ମେଥା ରଟନା ଦେଇ ପୂର୍ବେ ଯେମନ୍ତ
ଲୋକ ପଳାଉଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେପରି ଜାହା
ବରଂ କେବେ ଲୋକ ଧିଲା ଧିଲାକୁ ମୋ
ପସଲରେ ଛାଇ ସହରକୁ ଫେର ଥାଷିବାର
ଆଗ୍ରହୀ ହେଉଥାଇ । ବଦମାସମାନେ ଦିନା-
ହିଲାମାରେ ପ୍ରଦୃତ ହେବାର ଦେଖି ପୁଲାର
ଅଦେଶ ଦୟା କରିଅପାରୁ, କି କେହି ଲୋକ
ଛିପୁଣ୍ଡ ଲମ୍ବ ଏବଂ ଏକଅଙ୍ଗୁଳିମୋଟଗୁ ଅଥବା
ମାଘର ବାତ ଘେନି ବାଣ୍ଣୁକୁ ବାହାରଲେ ପୁଲାର
ବାହାକୁ ଧର ନେବେ । ଏଥିରେ ବଦମାସମା-
ନକର ଦୂରଦୂର ଭଣା ପଡ଼ିଥାଇ ଏବଂ ଘେନୀର
ପସାରା ଓ ତାହାକୁ ତାକୁରଖାନାକୁ ନିୟମିବା
ବିଷୟରେ ସକିମ୍ବନ ହେବାର ଲୋକଙ୍କର ମନ
କିଛି ଥିଲୁ ଧରିଥାଇ । ଟୀକା ଦେବାର ସାନ୍ତି ଓ
ବହିର ପାଳ ଦେଖି ଲୋକଙ୍କର ଉପୁ ଅନେକ
ପରିମାଣରେ ନୀଳା ପଡ଼ିବାର ଜଣା ଯାଏ,
ଭରସା ଫୁଥିଲ ପଥକ ନିବାପର ନିୟମଟା ଗୀର୍ଜା
ରହିବ ହେବ ଏବଂ ତାହା ହେଲେ କଲିକ-
ଗରେ ଗାନ୍ତି ବିଷୟର ହେବ ।

ପୁରୁଷ ଦେଖାପ୍ରଦାତୀନୀ ସରର କୁଳକ୍ଷେତ୍ର
କାର୍ଯ୍ୟ କବରଣ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଅଛି । ଏକମାତ୍ରରେ
ଲେଖାଥିବ ତାହା ୧୭-୩ ଅଧିକେଶନର
କବରଣ ଏବଂ ତାହାର ଉକାଶ କରଣ ମହାନ୍ତି
ସମ୍ମାନକ ସ୍ଵରୂପ ସ୍ମାରକ କରିଅଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ
ଅଣ୍ଟ ୧୫ ଏ ଅଧିକେଶନର ଏବଂ ତହଁରେ
ପଣ୍ଡିତ ଜ୍ଞାନାଥର ରଥ ସମ୍ମାନକ ସ୍ଵରୂପ ସ୍ମାରକ
ଜ୍ଞାନାଥର ରଥ ସମ୍ମାନକ ସ୍ଵରୂପ ସ୍ମାରକ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେବେଳେ ସମ୍ମାନକ ସ୍ମାରକ
ଅଛନ୍ତି । ଉଚ୍ଚୟବ କବରଣ ପାଠ କଲେ ଜ୍ଞାନାଥ
ରଥ ସମ୍ମାନକ ମଧ୍ୟରେ ବିରେଷ ପଟ୍ଟବାବୁ
ସେମାନେ ଦୂର ଦଳ ହୋଇ ଏକ ନାମ ଓ
ଏକ ପ୍ରାଣରେ ଦୂର ଗୋଟି ସର୍ବ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଏକ ଦଳ ଅନ୍ୟଦଳଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୋକଙ୍କ
ଇଥରେ କେତେ ପ୍ରକାର ଦୋଷାର୍ଥୀ କରି
ଅଛନ୍ତି । ମାତ୍ର କେଉଁ ଦଳର ଦୂରି ବି ପରିମାଣ
ସଂଖ୍ୟାର କରିବାର ଉପାୟ କଥାରୁ ଆମ୍ବାନ୍ତିର
ମାନକୁ କବିତାରେ ବୌଦ୍ଧ ବିବରଣ ପ୍ରକାଶ
କରିବା ଉଚିତ ନୁହେ । ଅମ୍ବାନକବର ବିକ୍ରିବ୍ୟ
ଏକଳେ ଯେ ସୁରେଣ୍ଟା ପ୍ରକାନ ଜମନ୍ତେ ସମ୍ମାନକ
ପରି କରି ଅଣିଛିର ଲୋକର ପରି ଅପାରି

ମୟରେ ବିନାଦ ଲଗାଉବା କଜ ନିଜମ୍ବାୟ ।
ସର୍ବାବ କୌଣସି ସହ୍ୟ ବା ଲର୍ମର୍ବୁଲ୍ଲ ନିରପେକ୍ଷ
ବିଶ୍ଵରେ ଅସ୍ଥକାଳୀ ସହ୍ୟକ ମଜେ ଅନ୍ୟାୟ
ଜୀବ୍ୟ କଲେ ତାହାଙ୍କୁ ଦୋଷା କରି ଶାନ୍ତି
ଦେବା ବା ପରିଜ୍ଞାନ ବରବା ଅବଶ୍ୟ କରୁଥି
ଅଟେ । ମାତ୍ର ବିନାଦକରେ ତାହା ହେବ ନାହିଁ ।
ଦିନଂ ଜହିରେ ଉର୍ଧ୍ଵ ପ୍ରହତି ଅସ୍ଥକ ହୁକ୍ତି ହୋଇ
ନାନା ଅନର୍ଥ ଜାତ କରିବ । ଥକେକ ପଣ୍ଡିତ
ସେହି ସର୍ବାବ ସହ୍ୟ ସେଠାରେ କେବଳ କିମ୍ବାୟ
ସରଳତା ଏକମ ସହିତୁଲା ଦେଖିବାକୁ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅଶାକର୍ତ୍ତା ।

- 10 -

ସମ୍ବଲପୁର ହିନ୍ଦେଶ୍ୱରୀ ଏବଂ କାଲିକା ପ୍ରକାଶ କରି
ଦେଖିଲ ଅଛନ୍ତି କି ଗତ ବିର୍ତ୍ତରେ ଶର୍ଷରେ ବାମଶ୍ଵର
ମୃଦୁଷଙ୍ଖ୍ୟା ୫୫୦୯ ମଧ୍ୟରୁ ଏକା ଜ୍ଞବ ସେଗର
ମୃଦୁ ୫୫୨୭ ଅର୍ଥାତ୍ ଶତବିର୍ତ୍ତ ୫୭ ଶୁଳ୍କରେ
ମୃଦୁର କାଲେ ଏକା ଜ୍ଞବ ଅଟେ । ଏକା ବାମଶ୍ଵର;
କାହିଁବ ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶର ସକଳ ଶ୍ଵାନର ଅବସ୍ଥା
ଏହିପରି ଥାଏ । ସଦ୍ୟୋଗୀ ଶ୍ରୀର କରିଥାଇଲା
କି ସୁତିଶ୍ଵାର ଅଗ୍ରବ ଦେବୁ ନିରବ ମାର୍ଗସକତା
ଏବେ ପ୍ରବଳ ଏବଂ ସେହି ଅଭିକ ମୋତଳାର୍ଥ
ଅଗ୍ରବ ଗର୍ଭପୁଣ୍ୟ ଜ୍ଞବ ଚକ୍ରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ପ୍ରକାଶ
କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥାଇଲା । ଏତେଷ୍ଟା ଅଭିଶାଖ
ଦୂରମ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏହିକରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ
କରିବାର ଜ୍ଞବୋ ଚକ୍ରା ଠାରୁ ବସିବ କରିବାରର
ପାଇଁ ଶୈୟସର । ବାମଶ୍ଵର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
କି ଅଭ୍ୟନ୍ତ ଅସାମ୍ୟକର ବିଶେଷତଃ ଜ୍ଞବ
ଶ୍ଵାର ଆକର ବୋଲି ଏପଦେଶର ଲୋକଙ୍କର
ଆରଣ କରାଯାଏ ଏବଂ ଜ୍ଞପଦେଶର ଲୋକଙ୍କର
ହିନ୍ଦେଶ୍ୱର ଦେବାରେ ଦେଇଥାଏ । ମୌର୍ଯ୍ୟ କଷାୟ
ଶ୍ଵାର ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାବିଜ୍ଞାନ ଦିଦ୍ୟା ରୁଦ୍ଧ
ଏବଂ ସାଧାରଣ ହିନ୍ଦେଶ୍ୱର ନିମନ୍ତେ ବିଶ୍ୱାର
ମନୋଯୋଗୀ ହେଲେ ବାମଶ୍ଵର ଶାଶ୍ଵେତମନ୍ତ୍ର
କଳମେ ଶାଖକ ଦେବ । ଜଗଳ ପରିଶାର
ର ବିଷ୍ଟାର ଲାନାଶ୍ଵର ଦେବ କର ପ୍ରସ୍ତୁ
ତମାନ ନିର୍ମିଳ କିଣୁକ ଜଳ ଯୋଗାଇବା
କ୍ରେ ବଜ୍ର ଜଳଶ୍ଵରମାନ ପ୍ରସ୍ତର ପ୍ରୟୋଜନ
ମାନକରେ ଦୃଷ୍ଟାରେପନ ଉତ୍ତାକ ଶାଶ୍ଵେତ-
ର ପ୍ରଥାକ ସହାୟ । ଅମ୍ବେମାନେ ଜାଗୁଯେ
ଇତ୍ୟାଦି ବିଶବସାୟର ପ୍ରଥା ଏବଂ ପ୍ରଜାକ
ନାଗର୍ଥେ ମହାବିଜ୍ଞାନ କେତେକ ପର-
ବର ସେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥାଇଲା । ମାତ୍ର

ଅଧିକ ପରମାଣୁରେ ଏ ସ୍ଵର୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନୋ-
ଯୋଗୀ ହୋଇ ସ୍ଵରତ୍ତ୍ୟର ସ୍ଥାପନ୍ୟାଧିକ ହୋଇ
ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ଲଜ୍ଜାରେ ଅନୁଭବର ପ୍ରକା
ହେଉଛୁ ଏହାହିଁ ଆମ୍ବାଳଙ୍କର କାମକା

ମହାରାଜ

ମୁସଲମାନମାନଙ୍କର ଏହି ପ୍ରଧାନ ପଢ଼ି ଗଲ
ଶକିବାର ଅରମ୍ଭ ହୋଇ ଦୂଧବାର ଦଳ ଶେଷ
ହେଲା । ଏ କଗରରେ କେବଳ ଉଦ୍ଧବାର
ବିଦ ବା ୧୦ ଟା ସମୟରେ ପବନ ସହିତ ଏକ
ଅଞ୍ଜା ହୃଦୟ ହେବାରୁ ଧାୟ ହୁଇଥିଥା କାଳ
ଅଞ୍ଜାବାଲଙ୍କର କିଛି ଅସୁରିଧା ହୋଇଥିଲା
କରୁବା ଥରୁ ସମସ୍ତ ସମୟରେ ସ୍ଵପାନ ହୋଇ-
ଥିଲା ଏବଂ ଯେଉଁ କିନର ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ
ତାହା ଦିନମତେ ନିର୍ବାହ ହୋଇଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ବର୍ଷପର ଏ ବସି ପବନ ରଖା ହେଲା ସତ୍ୟ
ମାତି ବଢ଼ି କଣ୍ଠ ଓ କିରଣନଦରେ ହେଲା ।
ଏଥର କରଇଲା ଏକମାତି ମହାମାସା ସକାନ୍ତ
ମିଥ୍ୟା ଜନରକ ଏବଂ ହୃଦୟକରୁ ବିବାହ ଲାଗୁ
ପଢିବା । ବିବାହର ସେଷନାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
ସବାଣୀ ଏ କଗରର ଅନେକ କାରିଗର
ମୋଟଷଳକୁ ବାହାର ସିରାରୁ କାଶଗର ଏହି
ବାଜାଦାରର ଅଭାବ ଘଟିଥିଲା ଏବଂ ମହା-
ମାସ ଦୟରେ ଅନେକ ଲୋକ ସହିତ ହିତ
ପଳାଇ ଯାଇ ଥିବାରୁ ବେଦେଷ କୁଳ ବିଜ୍ଞା-
ଦିର ଏମନ୍ତ ଅଭାବ ଘଟିଥିଲା ସେ ତାକିଆ
କାନ୍ଦେଇବା ଏବଂ ଅଲୋକ ଧରିବାର ଲୋକ
ଟିଲିଲ ନାହିଁ । ସୁରଭି ତାଜିଯାମାନଙ୍କର ସଙ୍ଗ୍ୟା
ଆକାର ଦ୍ୱାରା ବାହାରିବାର ଅଭିମର ସମସ୍ତ
ଦିଶା ହୋଇଥିଲା । ଏକେ ମୋଟଷଳକୁ କେତେ-
ଦିନ ହେଲା ଦୟରେ ଲୋକ ଅସୁ ଲାହାଟି ।
ତହିଁ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଜନରବ ଭାଟିଲ ସେ
କତଳ ସତିରେ ମହା ଦଙ୍ଗା ହେବ ଏବଂ
ମୋଷ ସିଧାମ୍ବାନାକେ ଅସି ବିଳାପୁଦ୍ଧକ ଲୋକଙ୍କ
ଧରି ଝାକା ଦେବେ ଏବଂ ଧରି ନେଇ ମାରି
ପକାଇବେ । ସୁରଭି ମୋଟଷଳର ଲୋକ
ଆଦୋ ଯାଦା ଦେଖିବାକୁ ଆପଣେ ନାହିଁ ଏବଂ
କତଳ ଓ ଥରୁବିଦା ଦିନମାନବରେ ଆଦୋ
ଜନତା ଦେଖା ଗଲା ନାହିଁ । ପ୍ରତିଷ୍ଠକ ଅଞ୍ଜା
ଦିଲରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷର ପ୍ରାୟ ଅଧେ ଲୋକ
ନ ଥିଲେ ଏବଂ ଚୌରିସିଠାରେ ସମ୍ଭବ ଦେଖା
ଗଲ ନାହିଁ । ସୁଅଜନ ବଜା ଥିଲେ ଅନେକ
ଦିଶା ଥିଲା ।

ପ୍ରଥମ ଦୁଇଦଳର କାର୍ଯ୍ୟ ସାମାଜିକେ
ନେବାହ ହେଲା ଉତ୍ତର ଶ୍ଵର ଦିନ ରାତ ଘାଣ ଘାଁ ଥା
ସମସ୍ତରେ ପଲକୁନବାଜୁଳ ଅମ୍ବଶରମରେ ନଗ-
ବବାସି ଉତ୍ସବେଷୀତ୍ ଏ ଦେଖିଯୁ ଉତ୍ସବେକ-
ମାନେ ସେମାନଙ୍କ ତାଳିଯୀ ମଣ୍ଡପରେ ସମବେଚ
ହୋଇ ଦୁଇଦଳା କାଳ ବଢ଼ ଆନନ୍ଦ ଲାହ କରି
ଥିଲେ । ଅମରିଷ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ସୁଧାରିତ ମଣ୍ଡପରେ
ଦସ ତାଳିଯୀ ଏବଂ ସୁଅଙ୍ଗମାନ ଦେଖିବାରେ
କେତେକଣ ଥିଲା ବାହୁର କଲେ ଏକ ପାଇଁ ଧାନ
ସୁଲକ୍ଷଣ ଛଳଦାସ ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ଚା ହେଲା ।
ତହିଁ ଉତ୍ତର ମଣ୍ଡପରୁ ପଦାଳ ଥିଲେ ବାଦ୍ୟଅଙ୍ଗ
ମାନଙ୍କର ଖେଳ ଓ ଅଳସବାଳ ଦେଖିଲେ
ଏବଂ ଖୋରେ ଉତ୍ସବେଷୀତ୍ ଏବଂ ଦେଖିଯୁ
ହିନ୍ଦୁ ଓ ମୃଦୁଲମାନମାନଙ୍କ ଅର୍ଦ୍ଧଠିନା ନିମନ୍ତେ
ସୁଥର୍ମୁଖ ତେଣୁରେ ଶ୍ରୀକୃତର ଧାନ୍ୟଦୁର୍ବଳ
ଦିବା ଉତ୍ସବାଦ ପ୍ରସ୍ତର ରଖା ଯାଉଥିଲା ଏବଂ
ଅମରିଷକାରିମାନେ ସେ ସମସ୍ତର ସୁଦ୍ୟବଦ୍ୟାର
ଦରକା ବାରାଣ ସମସ୍ତକୁ ଖୋଜି ଅହାନ ବର୍ଣ୍ଣି-
ଥିଲେ । ଏହି ବ୍ୟାପାରର ସକଳ ବିନୋଦପ୍ରସ୍ତର
ଉତ୍ସବ ଥିଲା । କେବଳ ଅଳସବାଜଣା ଏ ନ-
ନଇବ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନ ଥିଲା ।

କରୁଥିଲନ ଶେଷ ସତରେ ଚାଳୁମାନ
ଲୁନମାରୀକରେ ସଥା ଖାଦିରେ ଉପସ୍ଥିତ
ହୋଇଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାର ଖବରର ତାର
ଅନୁମାନ ବର୍ଣ୍ଣନା ମଥା ସମସ୍ତରେ ପିଙ୍ଗା ଯାଇ
ନ ଥିବାରୁ ପ୍ରାୟ ଦୂରସଥା କାଳ ସେଠାରେ
ଚାଲୁମାନ ଅଟକ ରହିଲେ । ସରବଂ ବନ୍ଦମ-
ହୃଦରେ ଘରୁହବା ଦେଲକୁ ସକାଳ ଏ ଏ ଏ
ବାକ ଯାଇଥିଲା । ଜନତା ନ ଥିବାକୁ ଶାନ୍ତ
ଚାଲୁମାନ ଫେର ଗଲେ । ଅଲୁଛଦା ସକାନ୍ଦେ
ସନ୍ଧ୍ୟା ଦିନରୁ ଚାଲୁମାନ ବଢ଼େବନାରରେ
ଏକଟକ ହୋଇ ପ୍ରାୟ ଏ ୧୧ ଏ ରହିଲେ
କାହିଁ ଶେଷ କରି ଫେର ଗଲେ ।

ମହାରାଜୀ ଗୋଟିଏ ଶାକ୍ସୀ ହୋଇଥିଲା ।
ମାତ୍ର ଏ ବର୍ଷ ଗୋଟିଏ ଶାକ୍ସୀ ଅଧିକ ନିବେ
ଏବଂ ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଅକାଶ ସ୍ଵର୍ଗ ଥିଲା । ପରିଚି-
କର ତେ ସମାଜର ଭାଙ୍ଗିଥିଲା ତେବେବର୍ତ୍ତନରେ
ଯଦି ଶ୍ରେଣୀର ଏହା କହି ମଧ୍ୟରେ ଫଳକଳ
ବାହ୍ୟ ଦତ୍ତ ହେଲେବେଳେ ସମାଜର ଭାଙ୍ଗିଥିଲା
କିନ୍ତୁ ସନ୍ତର ହୋଇଥିଲା ଏମନ୍ତ ତ ଏ ଦର୍ଶକ
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଭାଙ୍ଗିଥିଲା ମଧ୍ୟରେ ସମାଜଟ ପ୍ରଥମମୁଖୀ
ଅଧିକାର କରିବି ଥୋଲି ଯିବ । କାହାକିମ୍ବାର

ଏବଂ ବାଜାବଜାରର ଗାଳିୟାମାନ ସମ ଶ୍ରେଣୀର
ଜଡ଼ାର୍କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ମିତ ହୋଲଥୁଲେହେ ବାଜା-
ବଜାରର ଗାଳିୟା ନିରାକୃ ଷ୍ଟର୍ ଥିଲା । ସ୍କରଣ୍
କାଳିବଜାରର ଗାଳିୟା ଦୟକ ଚନ୍ଦର ମନୋ-
ସ୍ଥାଗ ଅଧିକ ଅକ୍ଷର୍ଣ୍ଣ କରିଥିଲା । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଗାଳିୟା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପ୍ରେସ କିଛି ବୋଲିବାର
ପ୍ରୟୋକଳ ନାହିଁ । ଜନତା ନିରାକୃ ଭାଙ୍ଗା ହେ-
ବାରୁ ଧଳାସକୁ ଘାନ୍ତିରଙ୍ଗା ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ କଞ୍ଚୁ
ଧାଇବାରୁ ହୋଇ ନାହିଁ ଓ ଯାତା ନିର୍ବିଦ୍ଧରେ
ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା ।

શાખ ખર્દી પાલ ।

ସାଧୁ ଧର୍ମ ପାଇ ଅମ୍ବାନଙ୍କର ପାଠକଳ ତାରେ
ଅଶ୍ଵରଚିତ ନୁହନ୍ତି । ଅମ୍ବେରଗାର ଛୋଟାଗୋ
ମହା ପ୍ରଦର୍ଶନକାର ଧର୍ମ ସରକୁ ଏ ମହାଶ୍ଵର
ବୌଢ଼ ଧର୍ମର ପ୍ରତକଥ ସ୍ଵରୂପ ମହାବୋଧ
ସମାଜର ପ୍ରେସର ହୋଇଥିଲେ । ଏହି ସେଠାରେ
ତାହାକର ଗୌରବ ହୋଇଥିଲ । ସେଠାରୁ
ଫେର ଥିଲେ ବିଶ୍ୱକାଳ ଗଯ୍ୟରେ ଉଛି ବିବି
ଗଯ୍ୟର ମନ୍ଦିର ହୃଦୟ ମହନ୍ତିକ ଦାରରୁ ଧୂନାରୁ
କାର କରିବା କଷ୍ଟୟୁରେ ଆନେକ ମାସମାତ୍ର ମୋଦ-
କମା କରିଥିଲେ ଏହି ସେହି ଉତ୍ସଲଗଣେ
କଲିକତାରେ ଆନେକ କାଳ ଥୁଲେ । ସେ
ଧୈର୍ୟ ଲଭ୍ୟରେ ଏହି ଅମ୍ବେରଗାର ପ୍ରାୟ
ସକଳ ପ୍ରାକ ଦୟାମ କରିଥିଲୁଣ୍ଟ ଏହି ନାନାଶ୍ରାନ୍ତ
ପ୍ରମାଣ କରି ସ୍ଵର୍ଗର ଉପଦେଶ ଦେବା ତାହା,
କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ତାହାର ଜୀବାସ ମିହଳ
ହୀପରେ । ସେ କଲିକତାରେ କଲିକତାରେ ଥୁଲେ ।
ସେଠାରୁ ମହାମାସ ବିଧର କଠୋରିବା ହେଲୁ
ପରିବାହାରେ ମନ୍ତ୍ର ପଥରେ ସ୍ଵରେଶବୁ ମୀଦାର
ଶୁଣିଥାନ ଦେଖି ଜଳଯଥିବେ ଏ ନନ୍ଦରେ
ଗତ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ହେଲେ ଏହି ତାହା-
କର କର୍ତ୍ତାନ କୁହ କର ଏ ନନ୍ଦରକାରୀମାନେ
ଦୂରାର୍ଥ ହେଲେ । ଏହି ସୁଯୋଗରେ ଗତ ପ୍ରମାଣ
ଶୁଣିବାର ସମ୍ଭାବ ମନ୍ତ୍ରରେ ପୁଣ୍ୟ କମାନାଳ
କୋଠାରେ ସେ ଗୋଟିଏ କଲୁଗା ପ୍ରଦାତ ଦିଦି
ଥୁଲେ ଏହି ତାହା ଶୁଣିବା ଧାଇଁ ଆନେକ
ଦେଖିଯାଇ ହୁଲେବ ହୁପଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲେ । ପାତ୍ର
ମଧ୍ୟକାଳ ଦାସ ସକାପକର ଅଧିକରେ ଦିନର
ହୋଇ କଲୁଗା ଧର୍ମପାଳ ମହାମାସକାଳ ସ୍ଵର୍ଗେ
ତୁ ପରାମାନକୁର ଅନୁଶେଷ କରିବେ କଲୁଗା
ମହାମାସ ଧର୍ମପାଳ ହୋଇ ନାମାନ କଷାଯି

ନାନା ଦେଖ ପରିବହନ କର ସେ ଯେଉଁ କହୁ-
ବହିଗା ଆହ କରିଅଛୁଟି ସେ ବିଷୟରେ
ଜୀବିତାଳ ଅର୍ଥାତ୍ ଏକ ବିଧାର ଭୂଷର
ସହୃଦେଶ-ପୁଣ୍ଡି କହୁଗା ବରାହାଦାସ ସମ୍ମା
ଲୋକଙ୍କୁ ମୋହର କଲେ ଏବଂ ଭାବାଳ କଥାରୁ
ତାଦାଦର ତେଳ ଅନୁସର ଉଦ୍ୟମ ଏବଂ ସର-
ନଗର ଭକ୍ଷଣ ପରିଚୟ ପାଇଁ ଗଲା । ସେ
ପ୍ରଥମେ ସୁଦେଶ ଦୀର୍ଘ ତୀର୍ଥ ପରିଷ୍ପର ଦେଇ
କହିଲେ ଓ ଏହ ହାତ ସେ ସମ୍ମାନର ବର୍ଣ୍ଣିତ
କହା ଅଟେ ତାହା ଅପ୍ରମାଣିତ ନାହିଁ । ସେକା-
ଳର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କର ସେ ସମ୍ମକ୍ଷ ନାହିଁ ।
କହାମା ସେମାନଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସମାନେ ନିରାଜ
ଅଭିନ୍ୟରେ ବଳିଯଶ୍ଵାସ କାବ କରୁଅଛନ୍ତି ।
ଦିନକ କର୍ତ୍ତମାନ ସବ୍ୟ ଆଜରେ ପ୍ରଥମେ
ବିଜ୍ଞାନମାନେ ଓ ତପ୍ତର ବୈଜ୍ଞାନି କା ମାନ୍ଦ୍ରାକ-
ମାନେ ଉପକିଳେବେ ଶ୍ରୀପନ କଲେ । ତୁବନ୍ତର
ପଞ୍ଚଥ ଦନ୍ତ ଠତିଆର ଧରିବେ ଶ୍ରୀପନ ହୋଇ
ଥିଲ ଏବଂ ସେଠାରୁ ତେବେଳକୁ ଫର ଦେଇ
ବେ ସମୟରେ ହୁଏ ଓ ହେବିଲ ମଧ୍ୟରେ ଘନକୁ
ଦନ୍ତୁତା ଥିଲା । ତହିଁ ଦୂରରୁ ଭାବର ପୁରୁଷଙ୍କ
ଆର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ଅନେକ ପ୍ରଶଂସନ କହିଲେ
ବି ତିର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ଲୁହରେ ଧର୍ମ ଓ ସରଳତା ପୁରୁଷ
ସେମାନଙ୍କ ଜୀବନର ପ୍ରଧାନ ଉଷ ସ୍ଥାନ ଏବଂ
ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏମନ୍ତ ସାହସ୍ରି କବିତା
ତଜହତେଷୀଲମାନେ ଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ
ଶୌଭିଗ୍ରେ ବାପ୍ରା ବିଦୁ କା ମାନି ତହିଁ, ବିନା
ଚାକ ଜୀବାତ ପ୍ରତି ସହିବକୀଁ ଶ୍ରୀନମାନ-
ଙ୍କରେ ଧର୍ମତ୍ରକ ସହିତ ପ୍ରତିବ କର ଅନ୍ତର
ଜୀବିମାନ ରଖି ସାକଷିତାତ୍ । କୁଦାଳରଙ୍ଗ
ସୁର୍ପ ତହିଁରେ ଯେ ଶ୍ରୀନ କେବଳ ପରି
ଧାରୀରେ ଶୋଇବ ପରିର ଅନ୍ତର କର୍ତ୍ତମାନ ଥିଲୁ
ବ ଯର୍ତ୍ତରେ ପରିଣ୍ଟ ମୁମ୍ଭୁକ ଅନୁଭବରେ
ଜୋଦବ କୋଇ ନେବା କୋଇଅଛି । ଏହୁରେ
ଅନୁଭବ ଦୂର ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ଦିଲୁ କେବଳଥିଲା
ଏହ ମହାକନକହାସ କରି ଦୂରେ ଦୂରେ ହୋଇ
ଥିଲାରୁ ଏହ ଦେଖ ପ୍ରତି ଭାବର ବିଶେଷ
ପ୍ରେସ । ଉତ୍ତର ଭାବର ବେ ଶୌଭିଗ୍ରେ ଜାଣ୍ଠା
ନିରିଷ୍ଟା, ଅମେରିକା ଓ ଜାପାନକୁ ଥେ
ଗୋରବ ଦୂର ସାକଷିତା ଏବଂ ସେହି ଅମ୍ବ-
ମାନଙ୍କର ମିଶାର ପୁର ଅଛେ । ଅମେରିକାର
ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲୁ ବି ଉଠେ ଧଳାଟିର
ମୁଦ୍ରା ବରିବୁ ଥାର ବେଶିଲେ ହେ ଭାବର
ପରି କଲାବ ଏବଂ ଗାସ ଲାଗାନି ମହିନା

କରେ କିନ୍ତୁ ମାତ୍ର ପୁରେବ ଲାଗୁ । ଦାରୁ
ଦାଖାର ବୋଠରେ ମଧ୍ୟ ପରିବାର ପୁଷ୍ପକ
ଏହି ସମ୍ମାନ ପଥମାଳ ରହିଥାଏ । ସେମାନେ
କାହିଁ ଶେଷ ପରେ ଆପଣା ତୋଠରିରେ ସ୍ଥାପିତ
କରେ ପରି ଜିଞ୍ଚାମ ଓ ପାଠ କରନ୍ତି । ମାତ୍ରି-
କର ମାତ୍ରାମାନେ ବାଲ୍ମୀକିର ପୁତ୍ରଙ୍କ ମନରେ
ଏହା ରାବ ମୁଦ୍ରାର କଷତ୍ର କି ସେମାନେ
ଦୋଷରୀ ଓ ସ୍ଥାପିତ ବ୍ୟବସାୟ କଲରେ ସା-
ମନ୍ଦବସ୍ତ୍ରବସ୍ତ୍ରରୁ ସମେଜ ଶ୍ଵାସ ଅଧିକାର କରି
ଥାଏ । ପରିଶେଷରେ ଯେ କହିଲେ କି
ରାବଦାରୀମାନେ ଆପଣା ଦୂର୍ମୁହୂର୍ତ୍ତ ମୌଳି
ଏହି ବନ୍ଦ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜିଥାବେ
ଏହି ଦୃଢ଼ିତ ପଟ୍ଟି ପାଇଁ ଏହା କାହା କହିଛରେ କର
ଶେଷ ଛାଡ଼ି ହେଉଥିଲା । ଏପରି ଜୀବରେ
କହିଲେ କିନ୍ତୁ ସରିବ କାହିଁ । ତୁମର
କହିଲୁ ତୁମ୍ଭୁ ତର ଶଶର ମନ ଏବରୁଦ୍ଧିର
ପଥରୀରା ଜୀବ କରିବାକୁ ତେଣୁକା କରାଯେ ସତ୍ତ୍ଵ
ଅନ୍ତର୍ଭୟ ବ୍ୟବହାର ହୁମରିବ ପ୍ରକଳ୍ପିତ କାହା
ଅନ୍ତର୍ଭୟ ନ କରିବାକୁ ତେଣୁ । ତର ନାହିଁ
କେବଳ କୁମେହକେ ଭାବର ମାର୍ଗରେ ଅଶ୍ଵର
ଅନ୍ତର୍ଭୟ । ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ । ତୁମ୍ଭେ କେବଳ
କେବୁକି କଲେହେଁ କାଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଅନ୍ତର୍ଭୟ
ଅଛି ଏବଂ ଘଟାଇଥିବ । ଏକ ଧରି ଅର୍ପିକାଳ
ଅନ୍ତର୍ଭୟ ନାହିଁ ତେବେ ସେହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ
ଦୂରକ ହେବ ତହିଁର ଅନ୍ତର୍ଭୟ ନ କରି କପରିଜ
ଦେଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଶ୍ରେଷ୍ଠରେ କାହିଁକି
ଅନ୍ତର୍ଭୟରେ । ଏହିପ୍ରକାର ସମୁଧଦେଶ ଦେଇ
ଦେଇ ଶେଷ କଲେ ଏବଂ ତହିଁ ଦେଇବୁ ସର୍ବପରି
ମହାଶୟ ବଜ୍ରାଳୁ ସର୍ବ ପରିବୁ ଧଳିବାଦ ଦେଇ
କାହାକୁ ରହିବି କେବେକ ସମୁଧଦେଶ ତୁମେଗିଲାର
ଜାହା ଅନ୍ତର୍ଭୟ କରିବା କାହାର ସମସ୍ତକୁ
ଅନ୍ତର୍ଭୟ ବଲେ । ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଧର୍ମପାଳ
ମହାଶୟ ମାରବକ ଦେଇବୁ ଅନ୍ତର୍ଭୟବା ଗୋଟିଏ
ଅତିକ ଉତ୍ସ ଦେଖାଇଲେ । ତେବେ ତୁମର କିମ୍ବ
କେବେକ ମନୁଷ୍ୟ ଗମନ ପରି ଯନ୍ତ୍ର ପାଇ
ଶାଶ୍ଵାସ ଏବଂ ଗାତର କଥାମାନ ଯନ୍ତ୍ର ବୁଝା
ଯାଏ । ଧର୍ମପାଳ ମହାଶୟ ତହିଁ ଅନ୍ତର୍ଭୟ ପୁରୁଷ
ଯାଏ । କଲେ ଏବଂ ସେଠାରୁ ରେବକାଟେ
ମହାଶୟରେ ମନ ଦେଇବେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ବନ୍ଧୁବିଦୀ—ଶେଷେ ।

ପୁରୁଷାର ମୁହସିତ କାର୍ଯ୍ୟ କରେନ୍ଦ୍ରାଜାଲ ସେଇ ପ୍ରକାଶ
ଏହି ଅନୁଭବ ଆ ଏଣ୍ଟ ପ (୧) ପ୍ରକଳ୍ପର ଖମତା
ପାଇଅଛି । ୧୯୩୭/୧୯୩୮/୧୯୩୯

ଶ୍ରୀକୃତ ଲକ୍ଷ୍ମୀରାଜାନ୍ତର ଅପ୍ରକଟିତ ଦେଖି ଏହି ଅଳ୍ପକୁଣ୍ଡ
କାହିଁ ଅଧିଗୋପ କୋପ କଥାର ପରାମର୍ଶରେ
ପାଇଁ ଦେଇଥିଲୁ ।

ଦିନୁଳିକିଟ ସିଃ ଏଇ କରିବାମାକେ ଦିଲ୍ଲାଗୀଥ୍
ଶାରେ ଉତ୍ତାର୍ହ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଗ୍ରେଣିରୁ ଲଠିଅଛନ୍ତି ।

ଶାକ ନିର୍ବାଚନ କର, ପୁଅ କେଳ କୃଷ୍ଣଟଳ ।
ଦୀର୍ଘକର୍ତ୍ତବ୍ୟ ସେଇ ଗୁପ୍ତ ଅନଗୁଲ କୃଷ୍ଣପେନସନ

“କେଲାଗୁଡ଼ ସ୍ଥୁ, ବାଲେବଜର କେଳ ଏହି
ସ୍ଵାମୀ କବିତାରୁ ।

„କେହାଏ କଣାକ, ପୁରୁଷାଳ୍ପର ତୃତୀୟସର

ମିର କହାଏଇ କିଲୁ, ମହାନୀବ ତୁଳନ୍ତର୍ଯ୍ୟାର୍ଥ ।

ଶୁଣିଛମାର ଗାସ ଉତ୍ତପ୍ତା ଦେଖାରୁ ଶୀଘ୍ର ସବୁକଥିବା
କଲାଙ୍କ ଅଧିକର ଦ୍ୱାରୁ ହୃଦୟାଳେ ଜ୍ଞାନରେ ଏହି
କର୍ମରେ ସବୁରା ହେଲିଲା !

ଏହା ରମହାର ସଂକଳନ ଏକଅଧ୍ୟା ଘନ ଦ୍ୱାରା
ଦରାଇ ଥିଲା ପ୍ରତିତିଥି ମେଲା ବାହା ବୁଝିଲେବେହି ଆଜି ଦୂର
ହୋଇଲାହା । ଏକଲେ କେଳେ ଅଭିଭ୍ରାଣ କାହାରୁ ହେଲା
ଯୁଦ୍ଧରେ ପଦକ ଓ ମେଲା ହେଉ କିମ୍ବା ଖାତ ହୀଲା ।

ବାକ୍ୟାରଣ ପ୍ରାଚୀନ ଭଲ ଅଧି ମହାଦେଶ

କପର୍ମୁଖର ଗୋପାନରେ ଦସ୍ତର ଅଥ ଏହି ପଶୁକାଳୀ
ଯାଇବୁ ଅଥ ଜାଣ ଉଚ୍ଛବି ଏହି କର କରିବାକୁ

ଶ୍ରୀସୁତ୍ର ଲିଳ ପାହେବ ବାରେକୁମୁଦ୍ର ଚାରୀରମନମୁଦ୍ର
ପାଇଥିବା । ଅନ୍ତରୁ ଏକମଧ୍ୟାହ୍ନ ଖଣ୍ଡର ଦେଖି ଅଖିବେ ।

ବର୍ଷାକାଳ ଅଗନ୍ତପ୍ରାସ୍ତୁ ହେଲାଯୁ ରେଲ ଏମବାର
ପ୍ରକଳନ କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଏବଂପାହରୁ ମନିକ ହେବାର କଜୋକପ୍ର
ଶୁଣିଥିଲୁ । ବୀଠଗୋଡ଼ ଓ କଞ୍ଚକାରୀ ପୁଲ କାର୍ଯ୍ୟ ଅନେ-
ବୀଠ ଅଗନ୍ତପ ହୋଇଥିଲା ।

ଦୁଷ୍ଟ ପରିଗର କୋରର ସ୍ତରୀୟ ଶତ ଏହି ପରିମାଣ
ବୋଲା ହୋଇ ଉଠିଲେ କର୍ତ୍ତମାନ ଥାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଅଛି ;
ଏତେ ଜ୍ଞାନରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଧିତା ସହି ନହିଁ ମାତ୍ର ଅର୍ଥ
କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ ।

କୁଳ ବଳା ଅସନ୍ତ କିମ୍ବାରେ ଏକପ୍ରଥାବାହୀ ବରାତ
ଯାକ ପାତ୍ରମାତ୍ର ଜୟା ପଦବୀ ଲିଖିଥାଏଁ ଅର୍ଥ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ।

କୁରୁତାରେ ଗନ୍ଧିଷ୍ଠପ୍ରତି ଅଧିକ ଲୋକ ମହାମାୟ
କୀକା ଗୈଥିଥିବାର ଦୟାର ହେ । ମହାମାୟରେମର
ପ୍ରାଚୀର୍ବଳ ସେଠାରେ ଦୂର ଦୂରଙ୍କେ ବନ୍ଦୁଦୂର ହୋଇ
ମାନ୍ଦୁ ଅସା ବରମାନ ଘନିଧିବାର ଶତରେ ହୋଇଥିଲା
ଏଥରେ ଲୋକମାନଙ୍କର ବିଶେଷ କଣ୍ଠ ହୋଇଥିଲା
ଅଜ୍ଞପାଳତମିର ଘର ପ୍ରତ୍ଯେ ବିଭିନ୍ନବାବରଣ ପଢିଥିର
ମୂର୍ଖ ମୂର୍ଖର ମୂର୍ଖ ଗତିଶାନ୍ତ ଅଧିକ ହୋଇଥିବାକୁ
କଷ୍ଟ ଦିଶେ ହୋଇଥିଲା ।

ଅପାହାନ୍ତରାଗର ପ୍ରେରମାନେ ଦେସୁଷ କରିବ କେବଳ
ଦେଇ ନ ପାବନ୍ତି ଏହେବୁ ଉତ୍ତରିକୋଣାଳ ଏକ ଅବମସ୍ତି,
ଦର ବିପାଶମାଳିଙ୍କ ପାଦବ କିମ୍ ଯାଇଥିଲା । ଗଠମାତ୍ର
ତା ॥, ତଥ ବନ ବିପାଶମାଳକେ ଦିଇ, ତୋଳି ଗେଇ
ବିରାଜାରବା ନିରି ବାହାରିଥିବା ସମସ୍ତରେ ପ୍ରେରମାନେ
ବିପାଶମାଳକୁ ଆଖିବିଲାର ପରି ଅଛେଇ ତରମାୟ ସଜ୍ଜିଲା ଏ
ବାହାରିଥିବା ପାଇଲାମୁଣ୍ଡ ଦିଲେ । ସେଇଁ ବିପାଶମାଳକେ
ମେଲି ଘରପାଇବାକୁ ବାହାରିଥିଲେ ବେମାନେ ମେଲିବି
ଦେଇଲେ ନାହିଁ । ଗାହାହିର କରିବ ପ୍ରେସ କି ତେବେ
ଦଶସୂରେ କଟିବଣ ଥକାହେବୁ କରିବ ସେ ଗ୍ରେଟ ତୋର
ନାହିଁ ଏକବିବିଧମାଳ ବାହାରିବୁ ।

ଦେବପ୍ରାମଣୀରେ ମହାମାସ ଦା ୨୦ ଦିନ ପଞ୍ଜା
ଏ ମାତ୍ର ଶୁଭ ସମୟରେ କିମ୍ବା ପାତ୍ରପାତ୍ରକାଳୀନ ଦେବପ୍ରାମଣ
ବିଜ୍ଞାପନ ବିମୟରେ କି ୨ ଏ ସଂଯୋଗ ହତୀଛି ତାଙ୍କ
କୌଠର ପଢ଼ିବ ବରଗ୍ର ପରେ ପରି ଗୋଡ଼ିଏ ଲୋକିଷ୍ଵରତୁଳକ
ଶେଖର କେବଳ ମାତ୍ର ବିଧାତା ମୁହଁତ ମିଳଇ । ଏହି ବିଜ୍ଞାପନ
ରେ ମନେକ କାଳପକ୍ଷ ସବ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ଜାଗର ହୋଇ
ଦୂରତତାର ଡାକ ଥିଲା । ଏହାପ୍ରାମଣ ପ୍ରାଚୀବନ୍ଦର ସଥା
ପଥ ନିକ୍ଷେ ହୋଇଥାଏ ସବ କହିଲେ ଅନେକମୁକ୍ତିଏ
ପାତ୍ରପାତ୍ରକାଳୀନ ଯାତ୍ରା ସବର ଥିଲା ।

ମୁକ୍ତ ମହାସ୍ଥାନୀଙ୍କାରେ ଯାଏବଳେ ବନ୍ଦ ପଦବୀରୁ
ଦ୍ୱି ଅନ୍ୟାରେ ନ ହୋଇ ଆମାଶ୍ରଯେ ହେବାର
ବାହେକ ମଧ୍ୟ କଥାରୁ ଷେଳମୁ ବନ୍ଦ ହେବାରମୟିରେ
କୌଣସି ବନ୍ଦରୁ ନେ ପରମାଣୁ ହୋଇ ଗଲା
ବନ୍ଦରେ ଥିଲେ, ନିଜୀ ମର୍ମିମାନେ ପୁଣି ମେଲର
ମାରେ ଓ ଦୁଇ ସଂପର୍କାରିହର୍ଷର କଠିନ ମହାର
ପରିବ୍ରାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦରୀର ମର୍ମିହର ବୋଲି
କିମ୍ବାର କିମ୍ବାର ।

କାଗଜମାଳେ ଲିପିହାରିଲୁ କିନ୍ତୁ ରଣେ ଗର ମାସ
୧୦ୟ ଦିନ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶାହରୁ ଚାହିଁ ଆପଣା ଦଶଲାଭେ
କିମ୍ବା ପରେ କିମ୍ବା ଅରଦିଶ ହୁଏଇମାଳେ ପାହାରୁ ଉପରେ
ଲେ ଚାକମାଳେ ମନ୍ତ୍ରର ଶୋଭ ଯଥାର ଟିକ ହୋଇ
ଥାବା । ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ମିଥ୍ୟକମାଳକେ ଜରିହାରିଲୁ ଅଥବା
ମଧ୍ୟବାର କିମ୍ବା । ସେଇବେ ମୋ କୁ ମଧ୍ୟବାର ମୁକୁ-
ତମାଳ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ବିରାଜ ।

ନାମାସ ଦା ୧୫ ଦିନ କହ ଦିଆଇବୁଠାରୁ ଜଳପାନ-
ସୁନ୍ଦର ଦିକ୍ଷା ତାବରେଇରେ କିମେ ସାହେବ ଖୁଅମ
ଶ୍ରେଣୀରେ ଯାଇଥିବା ବାଲୀର ଦିଅପଦ୍ଧତି ଏ ବିମନରେ
ନିଯକଟୀ ହାତ ପାଇଁଦିବା ଶାଢ଼ିରେ ହୃଦୟ ଆଦେଶଟ
ଦିଲାଗାନ୍ତିକ ବାହାର କୁରେ ନାନବରିରେ କିପଠିବ
ହୋଇ ଉତ୍ତରାହୁ ପାଇଁ ପ୍ରାସ ହେଲେ । କାହାର ଶୁଣେ
ଯଥ ଏହ ସାହେବଙ୍କ ମସବିଦ୍ କୁଣ୍ଡିଲ ଏ ଗୋଟି ଘରେ
ଯାଇଥିବ । ରେଳବର୍ମର୍ମିତମାନେ ଏହା ଜାଣିବାର ନ
ଥିଲେ । କିମେ ଏହାରେ ପାହେବକୁ ଦିନବାପନ
ଦେଖି ପୁଅପରେ ସମାଦି ଦଥିପାଇ ଏହା ପ୍ରବାଦ ହେଲେ
ପାହେବକୁ ସୁନ୍ଦର ଦିକ୍ଷାର ଜଳପାନ ମାତ୍ର ଏ ବାରବାର
ଏମନ୍ତ ପୂର୍ବକାରୀ ଦିକ୍ଷା ଅବଧି ପରିବାର ନାହିଁ ।

ଦେବତାର ପଦ୍ମ ଦୂଷ ଅନ୍ତରୁ ହୋଇଥାର ସ୍ଥାନ ମିଳଇ
ଦେବତା ପରିଶ୍ରମ କଲ ମନ୍ଦରୀରେ ଥାଏ । ଏହା ମଙ୍ଗଳରେ
ଥିଲା । ଏହାରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଏକ ସମ୍ମାନିତରେ
ଶିଖିଲାରେ ଛିମିତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଶୋଭକ ସୁନ୍ଦରକୁଣ୍ଡେ
ଯେଉଁ ଯାଏ ଜୋଟି କଲ ହୋଇଥିଲା । ଏବର ଦ୍ୱାରା
ଏହାକୁ ଏକ ଅନ୍ଧର ଦି ୧୦ ଟଙ୍କାଟି ରାଖିଲା । ଏ ଦୂଷ ତେଣୁ
ମଧ୍ୟ ପୃଷ୍ଠାକାଳର ନାଦରେଇ ପ୍ରମାଣେ ବୁଝାଇଲା
କାରଣ ଏମନ୍ତ ଘଟା କରିଲାକ ଅନୁଭବରେ ସୁଧାରିଲା ।

ପଢାଇ ବନ୍ଦଳ ସର୍ବିଶର କରୀର ପୁରୁଷମ୍ବାଲକୁ
ମାନ୍ଦିଲ ତାମକ ଲହୋତ ଛାଇର ଦେଖାୟ ମୋହକମାନ
କମ୍ବର ଅଗ୍ରମ ହୁଏଇଥିଲା । ଅଗ୍ରମାନ୍ଦ ଘରଙ୍କୁ ସର ଲାଦ
କିମ୍ବା ରହିବାକ ସାହେବ କାହିଁକିର ଏବଂ ଘରେକ ବୃଦ୍ଧ
ଦେଖାୟ ଓକଲ ଦିଶୁକ ଦୋଷିଥିଲା । ଗୋଟିଏ ବନ୍ଦଳ
ରହ ଅଥବା ଭରମିଲ ବନ୍ଦଳ କାରିନ ପାକିଯାଇଲା
କରୋଇଲା କିମ୍ବା ରୁଟ୍ ୩୦୦୦ ଲାଈହୋତ ପ୍ରତିକ ବନ୍ଦଳ
ଥବା ପ୍ରଥମ ଅଭିଯୋଗ କିମ୍ବା ଅଧିକ ।

ସାକ୍ଷର-ସବୀତ

ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରତି ସମ୍ବନ୍ଧ କାଳିକାରୀର
ଦେବ ମହାମାତ୍ର ଶିଖା ଉପରେ ଅପାର, ଶାମର ପଲାତ
ଅଧିକାରେ ଶୈମାଜୀ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଦେବତାରେ ମନ୍ଦିରମାନେ
ଟେଲିକଟ୍ଟି ଲାଇଁ ଲାଇଁ ଲେଖାର ପ୍ରଦର୍ଶନ କରାର
ଏ କଳାପଦ୍ଧତି ବାହାରିବୁ ଶିଖାଦୟ ଯାର କି ବନ୍ଦାର
ପ୍ରମାଦ ଯାଇ ପ୍ରଦର୍ଶନକୁ ଅରମ୍ଭ କରାନ୍ତିରୁ ।

ଏଠାରେ ଏକ ପ୍ରେସ ଛରିଟିଲା ପ୍ରତିବନ୍ଦ ଦେଇଲାକ
ମାହାତ୍ମା ଏଠା ଲୁଟ୍ରୋବିନ୍‌ସାନ୍‌ଜି ଅଧୀକ୍ଷା ମାର୍ଗେ
ମୂଳ ବର୍ଣ୍ଣ ସହିତ କରିପାଇଲା ପ୍ରତିବନ୍ଦ ବନ୍ଦବାନ ଏଠା
ପ୍ରେସ ନିର୍ମାଣ କରି ହୋଇ ମାହା ମନ୍ତ୍ରୀ ସାହାର ଶାଶ୍ଵତ
ମାନ୍ୟାନ୍ତ ଘରେବନ୍ଦାରୁ ଏଠା ଯାଉଛନ୍ତି ।

ଦୂର ନିମଟେ ଏଠା ମିଳଦିପାଇଛନ୍ତିରୁ ମଧ୍ୟ କୁଣ୍ଡଳ-
ମରେ ଗରେ ସବୀଳ ପିଲୋଖ ଘରଦର ଏକଳେ କେତେବେଳେ
କେତେବେଳେ କାହାର ରୋଧନୀ ଅତ୍ୟଥବ ଏ ପ୍ରଦୀପର ମୋର
ଶୁଣୁ କାହାର ଅତ୍ୟଥବ

ମୁଦ୍ରା କାହିଁମନ୍ଦରେ ଏବିବାହର ଶାକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ନ
ଦିଲାକୁ ମେ କାହାର ମୁଦ୍ରା ଅଳିବାରେ ସଥାପିତା ଏବି
ଦୃଷ୍ଟିତା ସମ୍ବନ୍ଧ କରୁଥିଲେ ଟ୍ୟୁକ୍ରେମ କରିବାକାହାର

ବାହ୍ୟର ପାଇଁ ଓ କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ପ୍ରସର ଭୟରେ ମିଳିଛି
ଯେଥାରୁଠା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଟାଙ୍କର ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ସମାନରେ ମଧ୍ୟ
ମୋଟ ଏହି ବାହ୍ୟର ଓ ମୁୟକାମାନଙ୍କର ପଢ଼ିଲୋଇ
ବ୍ୟବରଣ୍ଣାକ ଦିନିକ ଦିନ ଦେଇ ପ୍ରତେକଙ୍କ ଶାକଶିଖମନ୍ତ୍ରେ
ଏବଂ ଏହି କଥା କେନ୍ଦ୍ରର ବାସାନ୍ତି ଦେବକବରେ ନିଷ୍ଠା
ବ୍ୟବସ୍ଥା । ସତ ଅପ୍ରେରମାସଠାରୁ ଜାତ ନିୟମ କାର
ହୋଇ ମୁହଁ କେନ୍ଦ୍ରକୁ ଚାହୁଅଛ ।

ବିଦ୍ୟାପୁର ମୌଳିକ ଗ୍ରନ୍ଥାଳ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ କୁ ୧ ଏ ପ୍ରତି
ବାର ଅଛିବାର ବାହୀନରେ ଉନ୍ନିତାଳ୍ୟର ନାମ ଲାଗୁ
ଦସ୍ତଖତ ଦୟାର ଦେବଗାନ୍ଧିଙ୍କ ମାତ୍ରର ବିଦ୍ୟାକାରୀ
ସ୍ଵର୍ଗ ଶହୀଦସଂହାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ହବାର ବିଦ୍ୟାଲ୍ୟରୁ ନାହିଁ
ମଦମାସ ବରମରେ ଦେବକ ଗ୍ରନ୍ଥାଳ୍ୟର [ମବବନ୍]
ଦ୍ୱାରା ହବାର ପାହାର ଜୟନାମ ପାଦପତ୍ରର ଅବେଳା
ହୋଇଥିବ ଅବଲିଷ୍ଟ ମୋହମମାହ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶାବ୍ଦ ବାର୍ଷିକ
ମରେ ହେବ ।

ଏବର୍ତ୍ତ ଅପରାଧିପୁ ସମ୍ବଲପଣ ହୋଇଥାରୁ ଅପରାଧ
ଠ । ୧୯୪୦/୮ ଫରାରେ ସୁଖ ଗାହାର ମିଶନ୍‌ରେ
ନାହିଁ । ହେଠେବଳକ୍ଷେତ୍ର ଲିପର୍ଗ୍ରାହୀ ହୋଇଥାରୁ
ବେଳାରୁ ଲେଖବାରୁ ହେଠାନ ପ୍ରେଷଣୀୟ ହୋଇ ଅବସରେ
ବ୍ୟବସାଜେ ଅଛି କାହିଁ ଅବଦର୍ତ୍ତା ପାପୋଦ ଘର୍ଯ୍ୟନେ
କମେ ବେ ଅବଦର୍ତ୍ତା ବର୍ତ୍ତ ହେଲାପଣ ।

ପ୍ରାଚୀ ବଦ୍ରପୁଷ୍ପକଟିତ୍ତବ କର୍ଣ୍ଣ ହେଲେବାରୁ ଏଠେ
ମେ ଉଳ୍ଳାଙ୍କନ ହୋଇଥାଏଇ ଅଜଗନ୍ଧିକର୍ତ୍ତ ଏ ମନ୍ଦିର,
ରେ ଆଜନ୍ମବା ଅଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ ।

କର୍ମସାକ ଏଥିରୁଚର ମୋଟଗୁରୁଳ ଓହାରେ ସେଇରେ
ସବୁଗୁରୁଳ ଯେ ଏ ର ଦଳରେ ଦନ୍ତ ହେଉଅଛି ।

ପ୍ରଦବକ୍ଷେ ଅଟ ଶାଳକ ନୀତରେ ଅନେକ ପ୍ରେକ୍ଷଣର
ବିଷୟ ଘୋଡ଼ ମାଲିଦବାର ଏଠା ମିଳନିପିଲାଇଶ୍ଟି ଏକଗୋଡ଼
ମେଳକ ମୁଖ୍ୟମାର ପ୍ରଦାତା ବିଦ୍ୟାଧ୍ୱାନୀ । ପ୍ରକଳ୍ପରେ
ମହିଳା ଅଧିକାର ଅଛେ ଯୁଦ୍ଧ ଅନୁଭାବରୁ ଜଣା ଯାଇଥି

ପ୍ରେସରି

ପରିପ୍ରେରକଙ୍କ ମହାମନି ଲିମନ୍ଦ୍ର ଅମ୍ବୁ
ମାନେ ଦାସୀ ନୋହଁ ।

ଶରୀରକୁ ହୃଦୟରେଣ୍ଡିବା ସମ୍ମାନକ କରଇମ-
ନେବ୍-
ମହାଶୟ ।

ଗନ୍ଧିର ମାତ୍ର ହା ଥା ରିକ୍ଷ ଅପସ୍ତଳ ମାତ୍ର
ଦୁଇଜା ସମୟରେ ଏଠା ଦୂରଳ ବାଲିକା ବିଦ୍ୟା-
ଲୟାରେ ଦିକ୍ବୀବର୍ଷିଣୀ ସମାଜର ମୋଟିଏ ସୁଦୃ-
ଦିତ୍ ଅଧିବେଶନ ହୋଇଥିଲା । ଅମ୍ବୁ ତୁଳିଲ
ମୁଣ୍ଡାରୀ ପରମ କରୁ ଏବଂ ତୁଳିଲ ସାହିତ୍ୟ
ନଳିକର ଯୁଗବନ୍ଧ ହତ୍ୟା ତୁଳିଲ କର

କାମକ ଖବର କାଗଜର ସମ୍ପାଦକ ବାହୁ ଯା
ଦ୍ରୁତବ୍ୟ ମିଶ୍ର କିମ୍ବାଇଚ ହୋଇଥିଲେ, ପାହାଇ
ବିଷୟରେ କବିକର ଅସ୍ତ୍ର ବାହୁ ସଖାନାଥ
ବସ୍ତିକ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଧାଠ କଲ ବାଦ ଦୂର ମନ୍ଦିରା
ଦୂରଳ ସାହିତ୍ୟର ଗୌରବ ହୃଦୀ ସକାଣେ
ଗୋଟିଏ ସୁରକ୍ଷା ବକ୍ତ୍ଵା ପ୍ରଦାନ କର କରିଛନ୍
ପରିଦୂନ ଏବ ଦର୍ଶକ ମସ୍ତକର ଚଢ଼ିବୁ
ଦିମୋହର ଏବ ମାନ୍ଦିତ ଦୂରଥିଲେ ଉତ୍ସୁ
ବକ୍ତ୍ଵାତି ଅଭିଧିକ, ପୌରଣୀ, ରୋଟିଆ-
ନବ, ବାର୍ଷିକ, ଦେଖାନବ, ସାରଳ, ଅଳ୍ପତା
ପ୍ରଭତ ମାତ୍ର ଓ ଧର୍ମଦ ଅଳଙ୍କାରମାନଙ୍କରେ
ଅଳଙ୍କୁଳ ସ୍ଵର ଦୂରଳ ଭାଷାରେ ଏପରି ନାଚ-
ଗର୍ଭକ ସୁରକ୍ଷା ବକ୍ତ୍ଵା କେବେହେତେ ଆମୁନାନଙ୍କର
ପୁରୁଷୋତ୍ତର ହୋଇ ନ ଥିଲା । ତିଥି ମହାଶୟୁ
ବାର୍ଷିକାନଙ୍କ ଅଥବାୟ ସହକାରେ ବିଦ୍ୟା-
ଧୟାନ କରି ସାଧାରକ କିଷ୍କଷ୍ଟ ମାନନାର କର୍ତ୍ତ-
ବତ୍ତି ଲହୋର ଅମୁନାନଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ କାମଳରେ
ନାନା ଦେଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତକ କର ବନ୍ଦ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ
ପୂର୍ବକ ଏହ ଦୂରଳ ସାହିତ୍ୟ ଜଗତର ଶାନ୍ତି
ସମାଜର କରିବାରେ ଅପଣାର ରହୁ ପ୍ରଦାନ
କରିଅଛନ୍ତି ।

ପାରଳା କେମଣି } ଏକାନ୍ତ ବଶମୁଦ
ଡିହଲ ବାଲକା } ଶ୍ରୀ ବିଲବଦ୍ଧ ପଦାଧାରୀ
କିଦ୍ୟାଲୟ } ଶର୍ମୀ ଶ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ
୨୯-୫୮୮

ମହାଶ୍ରୀ

ସବାମାଧାରଣକୁ ଲ୍ପିବାର ନିମନ୍ତେ ଏବଂ
କୃପାପ୍ରଦ କର୍ମଶୀଳମାନେ ଏ କର୍ମଶୀଳ ସକଳାଷତ୍ୟ
ଅନୁସହାଳ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଜମ୍ବୁକିର କେବେଳକ
ଧର୍ମକୁ ଅଧିକରି ପଦ୍ମିକାର ଏକଗ୍ରାର୍ଥରେ
ଯାଇ ଦେଇ ବାଧିତ କରିବେ ।

ଏହି ଲେଖାକାଳ ସ୍ମୂଲରେ ପ୍ରାୟ ସୁନ୍ଦରୀ
ଅତିକଷ୍ଟ ଜୀ ୧୦୦ ଶା ଯାଏ କରୁଥାଣ୍ଟି ଏକଥା
କହିଲେ ଅଳ୍ପକୁ ହେବ ନାହିଁ ଦିଗ୍ବେଶର
ଈଶ୍ଵର ମାନେ ଏଥିକମେତ୍ର ବିଶ୍ଵବର ବିଶେଷ
ପ୍ରଶଂସା ପାଇ ଅସୁଥର୍ଗନ୍ତି ଏହା କହୁବା କାହୁଲୁ
ମାହ ! ଏଥିରେ ଏଠିକାର ଶିଶୁକମାନଙ୍କର ମୁଁ
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ମରେ ବିଶେଷ ମନୋଯାଗିତା ଏବଂ
କୃତି ନିୟମରେ ଯଶ୍ରାଣ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ହେଉ
ଥିବା ବିଶ୍ୱରେ ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମକର ବୌଣୀରେ
ଅଭିଧାର କରିବାର କାରଣ ନ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମତ
ମାନକର ମନେବା ହେବାର କରିବାର

ଏବ ଅପଶମ୍ଭ ପହିକାରେ ଗଣେଇ ପ୍ରଦ୍ରୋତ୍ତର
ସମ୍ମନେ ଦେବେଳ ବିଷୟର ଆନ୍ଦୋଳନ ଦୋଷ
ଥିବାର ଦେଖି ଆମେମାନେ ଏଠା କେନ୍ଦ୍ରର
ବାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ହୋଇ ଅନୁସନ୍ଧାନ
ହାବ କେତେକ ଡିଷ୍ଟ୍ରିଜିଞ୍ଚନ୍‌କୁ । ବିନ୍ଦୁ ଏଥ-
ମଧ୍ୟରେ ଉଦାନ୍ତାନ୍ତ ଏଇ ଲକ୍ଷେକଟର ବାରୁ
ମଧୁସୂଦନରୁଠ ମହାଶୟ ପରଦର୍ଶନ ଉପଲବ୍ଧେ
ଏଠାରୁ ଆତ୍ମବାବୁ ଆମେମାନେ ଆଶା କରି-
ଛିଲୁ । ଯେ ଗାନ୍ଧୀରୁଲ୍ୟ ଜଣେ ବଳ୍ୟ ପ୍ରୟୁ-
ଷୁଗୋର୍ଯ୍ୟ ଓ କଣ୍ଠାବାନ କର୍ମବ୍ୟାପ ଏହି ବିଷୟମା-
ନକ୍ଷର ଛାତି ଓ ପ୍ରକୃତ ଅନୁସନ୍ଧାନଫାର
ପ୍ରକୃତ ସବ୍ୟ ବାବାର ନ କର ଶାନ୍ତ ରହିବେ
ନାହିଁ । ବିନ୍ଦୁ ଅଜଣ୍ଯ ହିଂକର ସହିତ କହିବାକୁ
ଦେଉଥିଲେ ଯେ ଉତ୍ତର ମହାଶୟବ୍ଦର ଅନୁସନ୍ଧାନର
କୌଣସି ଫଳାଫଳ ଆମେମାନେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କିଛି ଜାଣିପାରିଲୁ । ଆମେମାନେ ଅନୁ-
ସନ୍ଧାନ ସୁନ୍ଦରେ ଯେ କେତେକ ଗୋଟି ବିଷୟ
ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲୁ ତହିଁମଧ୍ୟ ଦୂରଟି ଗୋଟିଏ
ନିମ୍ନରେ ଛାଇଶ କଲୁ । ଦରସାକରୁ ଏହି ସତ୍ତର
ଥର ଦୂରପ୍ରୟୁଷ କର୍ମବ୍ୟାପମାନେ ପ୍ରକୃତ ତତ୍ତ୍ଵ
ବାବାର କରିବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ । ସବୁ ସମର୍ଥ
କି ହିଅନ୍ତି ତେବେ କଣେବେ ପ୍ରମାଣ ସହିତ
କଣ୍ଠାକିମ୍ବ ବିଷୟମାନ ଯାହା ବି ଆମେମାନେ
ଅନୁସନ୍ଧାନ ହାବ ଜାଣିପାରିଥିଲୁ । ତାହା ଉପରେ
ପ୍ରତାପ କରିବାକୁ ।

ପାଠୀଗତିର ପଦ୍ମଶାନକ ପଦ୍ମଶା ପୁନରେ ପ୍ରଦାନ
କାମକଳାକ ପଦ୍ମଶାନୀମାନକୁ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ଦେବାର
ପ୍ରଭୟାରେ ଶିଷ୍ଟକମାଳେ ଛାନ୍ତି ପଦ୍ମଶା ପୁନରେ
ଦସି ସମସ୍ତ ଅଙ୍କ ନିଜେ କଷିତ୍ତଲେ କି ନା ?
ତୃପୁରେ ଥରୁ ଯାହାଁ ବନ୍ଧୁଙ୍କ ତାହା ସମସ୍ତ
ପତିଲେ କହିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛୁଁ । ସେହି ପ୍ରତି
ତେଣୁ ପଦ୍ମଶାରେ ପାଠୀଗତି ବନ୍ଧୁରେ ।
କିମ୍ ୧୦ ଲମ୍ବରୁ ଅୟକ ପାଇ ନ ଥିଲ ଏହା
ଧୂର୍ବଳ କୌଣସି ସମୟରେ ୧୦ ଲମ୍ବରୁ ଉଚ୍ଚତା
ପାଇଥାଲୁ କି ନା ସନ୍ଦେଖ ଏକୁପ ଶବ୍ଦ ଚନ୍ଦ୍ରମଣି
ଦାର ମାରନର ପାଇବାରେ ୧୦ କମା ତତୋଦ୍ୱାରା
କମର ଉଦ୍ଧିତା କେବେହାର ସମ୍ବନ୍ଧ ତାହା ଅମ୍ବ-
ମାନକୁ କେବଳ ଗୁରୁ ଉଦ୍ଧବ୍ୟ ତୁଳ୍ୟ ବୋଧ
ହେଉଥିଲୁ । ବୋଧକୁ ଏ ଉଦ୍ଧବ୍ୟ ସମସ୍ତେ
ହେବ କରି ଧାରିବେ ପୁନଃ ଏ ଫିର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର
ଆନ୍ଦୋଳନ ହେବାରୁ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ହେଡ଼ିମା-
ଞ୍ଚର ମନୋଦୟ ପଦ୍ମଶାନକରେ ଛାନ୍ତି କୋଇ
ଅବାର ପଦ୍ମଶା କରିଥିଲାନ୍ତି । କଲ ପଦ୍ମଶାର

ଦୁଇପୁ ଦିନ ଅର୍ଥାତ୍ ପାଠୀଗଣିତ ପରସ୍କାଦିନ ସେ
ହୁଏ ପଶାଶା ଶେଷରେ ଉପରୁଚି ଥିଲେ କି କା ?

ଦେଖାନାଳ }   ଅପଣଙ୍ଗର
ମାତ୍ରାଂ }

ମୁଲ୍ୟପ୍ରାଣୀ

କାନ୍ତି ମଳକର ଦୋଷ	ପୁରୁଷ	ଟ ୧
ସତ୍ୟକାଳଗାତ୍ର ଯେବୀନାଥପୁର		ଟ ୨
ମୁଣ୍ଡିଲକ ପାତ୍ର ମୁକୁର ଦେଖିଲାର		ଟ ୩
ଅର୍ଜୁନ୍ଦିବ୍ୟହ କବାଲାପାଠଶା		ଟ ୪
ସପରିପଡ଼ିଯାଇ ମନସ୍ତୁର		ଟ ୫
ଦେବ ମିର୍ଜା ବିରମ ଦେବ ସୁନାରଳା		ଟ ୬

(୩୮)

କ୍ଷେତ୍ରପତନ

ଶାର୍କଳାଦାସଙ୍କର ଅନ୍ତାଦଶପତ୍ର

ସତ୍ତବ
ମହାରାଜ

ଏହା ଓଡ଼ିଆଦୀର୍ଘାବ୍ରତ ଅପରାଧର ପ୍ରକ୍ରିୟା
ମୁଦ୍ରଣ କରିଛନ୍ତି ଏହାରୁ ଉତ୍କଳପ୍ରକାଶ ଗ୍ରବଣ ପାଠ
ପାଠ କରି ଲୋକେ ଥରୁଣାତିଥି ସୁଧାଳୁ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିବାରୁ ସହାର ଥିବାର ହେ-
ମନ୍ତ୍ର ଅଧିକ ପ୍ରକାଶପ୍ରତିର ଅଳକ ଜଗୋ-
ଥକ ଅବ୍ୟକ୍ତ ସୁରକ୍ଷାପକାବକ ବିଜ୍ଞାନ
ଏଥର ନୂତ୍ରାଳୀନ ବିଷୟରେ ବୃଦ୍ଧତାକର୍ମ
ହୋଇଥିଲା ଅଛି ଆଚିରେ ଭାବୁ ଅଭିକ
ପୂରଣ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ କୃତ୍ତବ୍ୟ ପ୍ରକଳ୍ପ ଏଥୁର
ମୂଲ୍ୟ ସୁଲଭ କରିବାରେ ଦୃଢ଼ ହେବ
ନାହିଁ । ସୁଦର ସୁଦର ତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟ ଦିଆ
ଯାଇଥିଲା ଓ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବରେ ସ୍ମନ୍ତ
ବେଶରେ ଦିଆଯିବ । ସାଧାରଣବ୍ୟ
ବିଧା ନିର୍ମିତ ଏକ ଏକ ପଦବ ବିକ୍ରି
ହେବ । କମେର କ୍ଷୟ କଲେ ମୂଲ୍ୟ
ଗ୍ୟ ଲାହାରକ ବାଧକ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତି
ନ ସତର୍ତ୍ତ ବର୍ତ୍ତ, ଶଳ୍ୟ, ଓ ଗଦାଘବ
ପା ହୋଲ କଟକ ପ୍ରକଳ୍ପ ବିମ୍ବାକିଳ
ଅଳ୍ପରେ ବନ୍ଧ୍ୟ ହେଉଥିଲା ।

ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଦମାସିଲ ଟ ୦୯୭
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଦମାସିଲ ଟ ୦୯୭
ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପାଦମାସିଲ ଟ ୦୯୭

ଅମ୍ବର ଗୋଟିଏ ସହାବତ୍ତ ଅଛି ସେଠାରେ
ଯେଉଁ ଦୁଃଖୀ ଦରଦୁ ପଥ୍ବକ ଓ ସାଧୁ ବୈଷ୍ଣବ
ମାନେ ଉପସ୍ଥିତ ଦୁଆରୀ ସେମାନଙ୍କ ଘୋଜନ-
ସାମଗ୍ରୀ ଏବଂ ଶୁଣ୍ୟାଶ୍ଵର ବିବେଚନା ମରେ ଦୁଆ-
ରୀଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଦେଇଲକବିନ ହେଲା ଏହି
ସହାବତ୍ତରୁ ବିଶେଷ ଅଭ୍ୟାସର ଅସ୍ତ୍ର ନ ଥିବାରୁ
ଅମ୍ବ ନିଜାନ୍ତ ଚକ୍ରର ଅଛୁ । ଏହିଦ୍ୱାରା ଜାର୍ଥ
ବାସ ସାଧୁ ବୈଷ୍ଣବମାନଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଜଣାଇ
ଅଛୁ କି ସେମାନେ ଜାର୍ଥରୁ ଯିବା ସମୟରେ ଆମ୍ବ-
ର ଏହି ସହାବତ୍ତରୁ ଅଗମନ କଲେ ଅମ୍ବର
ସାଧୁ ଅନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କର ରତ୍ନ କର ଆପ-
ନାର ଜାବକରୁ ତରିବାର୍ଥ କରିବୁ । ଭଲ
୧୦୫୩

ଶ୍ରୀ ମହାଜନ କାଳ ସାହୁ
। ସା । ଜଳସର ଦୃତ୍ୟାବ । ସ୍ରୀ । ବରୁଆ-
ସାଳପୁର ସଂ ଉଦ୍‌ବିନ୍ଦନ
ବିଲେ କଟିବ ।

ଦ୍ୱାରା ସୁଧାରଣା

ସରଳ-ଶାଖାର ରକ୍ଷଣ

ପରିବହନ କେତେ ଟଙ୍କା ଦିଲ୍ଲିପଦରୀ ।
ଯଦ୍ୱାରା ଶାଖା ଜଣାଇ ବିଅପାଇଥାରୁ ହେ
କୁଟ ଉପରେକୁ ସ୍ଵର୍ଗକ ବେଳାଳଗରହୁ
ପ୍ରମୁଖ ଶିକ୍ଷାଦିଲ୍ଲାଗୀଯୁ ତାରରେକୁର ସା
ହି କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ହୋଇ ଉଚିତ
ବିଲାଗୀଯୁ ଯନ୍ତ୍ରପେକ୍ଷର ମହୋଦୟକୁ
କ ସମସ୍ତ ଉତ୍ତଳଙ୍କ ଅଧିକାରମେସ୍ତ ଏବଂ
ଏ ପ୍ରାଚୀମେସ୍ତ ବିଦ୍ୟାକୟ ସମ୍ମରେ
ସ୍ଵର୍ଗକରୁଣେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦୋର ପ୍ରତିକରି
ଥିଛି । ଏହି ସ୍ଵର୍ଗକ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ କଟକ-
କାନ୍ଦାମାଳା ସାହାରୀରେ ଜେ ୧୫୦୦୦ ଟଙ୍କା
ମାର କିନ୍ତୁ ଯୁଧୀରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଥିଲା ପ୍ରକଳଣର
କୁଠାଖା ।

ସରଳ ଶିଖାଇବିଷୟର ପ୍ରଦ୍ରୋଧର ପ୍ରକଳ୍ପକୁ
ପାଇପଣ ଯା

ପ୍ରକାଶିତ

ଅକିରଣ୍ଜନ୍ମ ପେତେ ସୁଆଗବହୁ ବାହାର
ଅଛି ତନୁଥରେ ଏମଙ୍କ କହି ବେଳାଶାଲ ନାହିଁ

3 5 6 9 10 11 12

ସାଂହିକ ସମାଜପତ୍ରିକା ।

四
中
華

୬୮

ଶ୍ରୀ ପାତା ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନାଥ ମହାଦେବ ମହାନ୍ତିରା । ମୁଁ କିମ୍ବା କେବେଳୁ ମୁକ୍ତି ହେବାକୁ ପାଇବାକୁ ଶରୀରରେ

ଅକ୍ଷୀର

6

ଦେଉଥୁ ପଥରକୋଇଲୁ ଖଣିତାରୁ ମେଦ-
ମୟର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ରେଲବାଟ ହେବ
ଦେଖିଲ ନାଶ୍ୟର ରେଲକେ କମ୍ପାନୀ ତାହା
କିମୀର କରିବେ । ଏହି ରେଲବାଟ ପରିଶେଷରେ
କିଳାଶବାଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କିମ୍ବତ ହେବ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତାର ଲଗଭାବେ ମତ ପୁଣ୍ଡ ମନ୍ଦିରବାର
ସକାଳ ଥାଏ ଏବଂ ଆ ବେଳେ ଘରଫୋଟି ଥରମୁ
ହୋଇ ଦିଇଁ ଅଭିଜନ ରାତ ଥାଏ ଆ ବେଳେ
ଲିରାଇ । ଏହି ଖୁବିଶ ଅନ୍ତିମାତ୍ରରେ ପ୍ରାପ୍ତ
୪୦୦୦ ବର ଏବଂ କାହିଁ ଚାହାର ସମ୍ଭାବୀ
କଷ୍ଟକୁ କେନାର ଅନ୍ତିମିକ୍ଷ ହୋଇଥାଏ ।

କଲିତମାସ ତା ୩ ରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କଲିକ-
ଗରେ ସଂସ୍କରଣ ଜ ୮୫ ଶ ପ୍ଲେଟ ରେମରେ
ପାଇବ ଏବ ଜ ୨୪ ଶ ମୁଢ ହୋଇଥିଲେ ।
ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରେମ
ସମାଜବରେ ଉତ୍ତରାଧିକ ଏବ ବର୍ଣ୍ଣକାଳରେ
କଟିବାର କେହିଁ ଅଶକା ଉଚନ୍ତି । ପୁତ୍ରଙ୍କ
ଫିଲେଇରୁପେ ସାକାନ୍ତ ଉତ୍ତରା ଅବଶ୍ୟକ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଆକଳସହିତ ସମ୍ବାଦପତ୍ରର
ଆବଶ୍ୟକ ଦେଲୁ ବିଜିତତା କିବାରୀ ବାରୁ
ଆକଳମୋଦନ କ୍ଷେତ୍ର ହାତକର୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ବିଜଗର ନାନାପ୍ରାକର୍ଷ ଦେଖିବା କରିବାରୁ
ତାହାକୁ ଯୋଗଦିଗା ଦେଖି କିମ୍ବାର ଏବଂ

ଶ୍ରୀନବ ଲେଖମାନେ ତାହାକୁ ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିକିଷ୍ଟିତରୂପ ଦରଶ କରିବାରେ ସେ ତାହା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିଥାନ୍ତି । ନିବାଚନରେ ସଫଳ ହେଲେ ଧାରାଲ୍ୟମେନ୍ଦ୍ର ଜଣେ ମେମର ହୋଇଗାଇବେ ।

ସବହାସ କରୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତବଳୀ ମଣିକାନ୍ତାରେ
କଲଇ ମାସ କୃଜୟ ସପ୍ରାହରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଆହୁର
କି ୧୦୧୨ ନ ଛାତ୍ରମୋହି ବର୍ଷାକାଳ
ଆରମ୍ଭ ହେବ । ମାତ୍ର ସେଥିପାଇଁ ଭାବନା କାହିଁ ।
ଏ ସପ୍ରାହରେ ଏ କିମ୍ବାରେ ଏକା ନନ୍ଦ ବର
ପ୍ରଦେଶର ସର୍ବତରେ ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ଅଳ୍ପ ବୃଦ୍ଧି
ହୋଇ କୃଷିକାର୍ଯ୍ୟର ଆଶାନ୍ତରୂପ ସୁନ୍ଦର କର
ଦେଇଥାଇ । ଦୁଃଖ ହେବା ମାନ ସବୁ ଭଦ୍ର
କୁଠେ ଉଠିଥାଇ ଏବଂ ଦୁଃଖକୁଣି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ଦେଗରେ ଲାଗିଥାଇ । ଏହି ପାଗ ବିନ୍ଦୁକଳ
କହିବା ଦିଲ ।

ଏକଟ୍ରନେଷ ପଦ୍ମାର ଫଳ ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବାହାର କାହିଁ । ସମୁଦ୍ରର ଅଦ୍ୟ ଯେଉଁ ଭଲ
କଥା ଗଜେଟ ଏ ନଗରରେ ପଦ୍ମଶବ୍ଦ କହିବେ
ଦେଖାଯିବ । ଯେଉଁ ବାତମାନେ ସମସ୍ତ ବିଷ-
ସ୍ତରେ ଡରୀଶ୍ରୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ଉଚି ମଧ୍ୟରେ
ସେମାନଙ୍କର କାମ ବିଗଦିଦ୍ୱାଳୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଦୂରର ପ୍ରଧାନ ଶିଖକଳେ ନିବଟିଲୁ ଲେଖି
ଠାର ଅଛନ୍ତି । କହିଁର ଜଣା ଯାଇଅଛି ଯେ

ଏଠା କଲେଜ ଏଟ ଦୂର୍ବୁ ଛ ୧ ଏ ଏହି
ପଥାଶମୋହନ ଏକାତ୍ମମିଶ୍ର ଛ ୩ ଏ ପାଇଁ
ଦିଅନ୍ତରୀ ।

ଏ ନଗରର ବିଜ୍ଞାନମାଳଙ୍କ ସକାଶେ ପ୍ଲେଟ
ହାସପାତାଳ ଓ ଧୂଥବ କିକାର ଶ୍ଵାସକ ଦିଷ୍ଟମୁହେ
ସେଇଁ ସମ୍ମ ଘଠିତ ହୋଇଥିବାର ପାଠକମାଳଙ୍କ
କଣା ଅଛି ସେହି ସହିର ଏକ ଅଧିବେଶନ
ମର ପୂର୍ବ ଶୁଭବାର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମୟରେ ହୋଇ-
ଥିଲା । ଦେଖାଗଲୁ ସେ ପୂର୍ବ କର୍ଣ୍ଣାରାଗ ଥିଲା
ଥାରେ ମର ଚିକମାସ ଗା ॥ ରାଜ ମଧ୍ୟରେ
ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଲୋକ ଦେବା ବିହରେ ଶ୍ଵାସର
କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସେହି ଗା ॥ ଉକର ପଢ଼େ
ମୋହରମ ହର୍ଷି ପଢ଼ିଥିଲା ଏକ ଅନେକ ଲୋକ
ମୋଧଥିଲ ବାହାରାୟିବା ଅଥବା ଅଳ୍ପ ବାରାନ୍ଦରୁ
ଦେବାବହୁ ଦେଖି ପାଇ ନ ଥୁବାର ସନ୍ଦେହ
ଦେବାରୁ ଦେହାବହୁ ଦେଖାଇବା ସହିର
କେବେଳ ସହିରୁ ଫିଲ୍‌ମାର ଚକତ ମାସ
ଗ । ୮ ରାଜ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଦିନାମଲ । ତେ
ମାରଜ ଭାବରୁ ଅଳ୍ପ ଏକ ଅଧିବେଶନ ହେବ
ଏବଂ ସେଇଁ ମାନେ ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେବ
ପାତର ନାହିଁ କିମ୍ବା ସେମାନେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ
ର ଥୋଗ ଦେବାରୁ ସମ୍ମତ ନୃତ୍ୟ ବୋଲି
ନ କରାଯିବ ।

ଏପ୍ରଦେଶର ଜଙ୍ଗଳା ସମ୍ବଲୀୟ ମୋକଦନା-
ମାନ କଲେହଟଙ୍କ କଗେହରେ ଦାସର ନ
ହୋଇ ବଜାଲା ପରି ଦେବାମୀ ଅକ୍ଷାଳତରେ
ଦାସର ଦେବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଧୂରି ଉଦୟ ହୋଇ-
ଥିଲି ଏବଂ ସେ ସମ୍ବଲରେ ଜମିଦାର ସବୁର ମର
ଜାଣିବାରୁ ଏ କଲାର ଉଲ୍ଲେଖନ ଯାହେବ
ଦିଆ କରି ପଢ଼ ଲେଖିବାରୁ ମର ସୋମବାର
ସମ୍ବଲରେ ଜମିଦାର ସବୁର ଗୋଟିଏ
ଅଧିଦେଶନ ହୋଇଥିଲା । ଉପରୁ କ ସର୍ବମାନଙ୍କ
କଥୋପକଥନରୁ ଜଣା ଗଲା ଯେ ପ୍ରସ୍ତାବର
ଫରିବର୍ତ୍ତନ ସପନରେ ବାହାର ମର ନୁହେ ।
ଘାହେକ ମହୋଦୟକ ପଢ଼ର ପ୍ରତିପରିଚାର
ଉତ୍ତର ଗୁରୁତନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିବା କାରଣ
ଗୋଟିଏ ସବକମ୍ମିଟ ଗଠିତ ହୋଇଥିଲା । ବାରୁ
ଜଗନ୍ନାଥନ ଲୁଲ ବାହୁ ଦେବିଶ୍ଵରନାଥ ଦେ
ଏବଂ ବାହୁ ଗୋକୁଳାନନ୍ଦ ଗୋଧୁରୀ ସେହି
ସବକମ୍ମିଟ ସହି ଆଇଛି । ଉତ୍ତରର ଠଠା
ଆମର ଦେଲେ ସବାରେ କାହା ବିଦେଶିର
ହୋଇ ଯଥା ସ୍ରାନକୁ ପଠାଯିବ । ଆମ୍ବମାନଙ୍କ
ଦିବେରନାରେ ପ୍ରସ୍ତାବର ପଲବିର୍ଦ୍ଦିକ ଜମିଦାର
ବା ପ୍ରକା ବାହାର ପନ୍ଥରେ ଯୁଦ୍ଧାଜନକ ନୁହେ

ମେଦିମାୟୁର ଜଳର ପାଠାଳ ସବୁତକଳ
କରେ ହେବ ସେଗ ନମନ୍ତେ ଗୋଟିଏ ପୁଥା
ଶାସ୍ତ୍ରଗାଳ କରିବାର ପ୍ରିଯ ହୋଇ ଜାଣେ
ଶୁଦ୍ଧ ମହାକଳର ଗୋଦାନ ନିକଟ ଏକବିଦି
କିମେ ଉପରେ ଗୋଟିଏ କାହିଁ ଦର ନମି
ଦେବିଥର । କଲାର ରେକେ ପ୍ରାୟ ତୁ
ହଜାର ଜଣ ମେଳ ହୋଇ ଦେଖି ଦରକା
ଶାସ୍ତ୍ରଗାଳ ସବାଧେ ମହା ବିଜମରେ ଧାରମାନ
ଦେଲେ ଏବଂ ଭର୍ତ୍ତୋଷରେ ତାକ ମଦି
କହୁଥିଲେ କି ଯେବେ ସବୁତକଳନ ମାଜଫ୍ତେ
ଶାସ୍ତ୍ରଗାଳ ପିତାରବାର ବମ୍ବା ଟୀବା ଦେଖାଇ
ଦେଖୁଅ କରିବେ ତେବେ ଶାହାକର ମୁଣ୍ଡ
କୋ କରିଦେବେ । ଶାନ୍ତି ଅଳ୍ପକଳର
ପୁନଃ ଏକ ଲୋକଙ୍କୁ ଅଟକାଇ ପାରିଲେ
କାହିଁ । କିନ୍ତୁ ମାଜଫ୍ତେଷ୍ଟ ସମ୍ମାଦ ପାଇ ସଦର
ମୁହଁନ୍ତର ଶକ୍ତିଶକ୍ତି ପୁନଃ ସଥିଲେ ଦେଖି ଥାଏ
ପାରୁ ତାଳ ଦେଖି ଏବଂ ସମ୍ବରଣ କିନ୍ତୁ
ଭବିତ ମଧ୍ୟ ପାଇ ମେଳପୁନାନେ ନରକ
ହେଲେ । ସମ୍ମାଦ ଦେଖାଇରେ ଥର କିନ୍ତୁ
ଗୋଲଗାଳ କାହିଁ ଏହି ଶାସ୍ତ୍ରଗାଳ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ
ଦେଇଥିଲା । କିମେତାପାଇଁ ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା

ଜମ୍ବି ମର ପତିଥକୁ ଏବ କ କଟଣ ବୁଲନ
ହୋଇ ବାନ୍ଧିବାନ୍ଧିନରେ ଅଛନ୍ତି । ଏଥି ଉବୁଳୁ
ଆର ବିଷ ଗଣ୍ଡବୋଜ ହେଲେ ତାହା ନିବାରଣ
ନିମତ୍ତେ କ ଯେ ଶାକରିକୁ ପୁଲାସ ଦୀଖାଳରେ
ମା ଏ ସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବାର ଏବ ସେମାନଙ୍କର
ଦେବନାଦ ସେହି ଆନା ଅନ୍ତର୍ଗତ ନାମଧେନୁ
ମୌ ଯେ ତାର ନିବାରିକଠାରୁ ଆଦୟ
ହେବାର ଘୋଷଣାପାଇ ମାନ୍ୟକର ବିଜେଷ
ବାହୁଦୂର ପ୍ରଭୁର କରିଅଛନ୍ତି । ଅନେକ
ଶ୍ଵାନରେ ପ୍ଲେଗ ଅପେକ୍ଷା ତାହା ତମନ କରିବାର
ଭିତ୍ତିରୁ ଅଧିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁବନ ଜିବ ହେବା ବନ୍ଦ
ହୁଏଇ ବିଷପୁ ଅଟେ ।

ବିମେରର ଭାରତପାଦଗୁ କଣାଧାଏ ଯେ
ବଦିବଠାରେ ମୋହରମ ପନ୍ଥର କବଳ ସହିର
ବ୍ୟାଧାର ଶାନ୍ତିଶବ୍ଦରେ ଗୁରୁଥିଲା । ମାତ୍ର ରାତ୍ରି
ଦୂରପ୍ରଦୂର ଏ ୧୦ ଘା ସମୟରେ ସୁଲାଷ ଫଳ-
ଜିଦାର କାହାରୀ ସାହେବ ବି ସେ ଜଣେ ପାରିବୁ
ଅଟନ୍ତି ମାତ୍ରମେଣ୍ଡ ସାହେବଙ୍କ ପ୍ରଦର ଧର
ଅନୁସରେ ବାଜା କଜ କରିବାକୁ କରିବାରେ
ଆକାଶମନେ ତାହା ନ ମାନ କାହାରୀ ଓ
ତାହାଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ଝବା ଜଣେ ହର୍ତ୍ତବାଲଦାର
ଉତ୍ସବ ସାହେବ ଲାୟକ ଏବଂ ଜ ୩ ଘ ସୁଲାଷ
ପାହାନ୍ତି ଲିଖିଥେ ଏମନ୍ତ ପ୍ରଦାର ବଲେ ଯେ
ପରିଚିଦାର ଏବଂ ହର୍ତ୍ତବାଲଦାର ଅତେହଜଳ
କାଲ ପରିଗଲେ ଏବଂ ହଜାକାଶମାନେ ଏହା
ଦରି କାହିଁଦ୍ୱାମାନ ଶୁଣ ପଲାଇ ଗଲେ ।
କିମ୍ବା ସବୁ ସତ୍ତବ ପାତରେ ପଢ଼ି ରହି ଗୃହୀ-
ତି ହୋଇଗଲା । ପରିଚିଦାରଙ୍କର ମୁଣ୍ଡ
ପରି ଧାରୀଯାରଥିଲା ଯେ ଦୂରଫଳ ବାସପାତା
ରେ ଛନ୍ଦ ସରଗଲେ । ହର୍ତ୍ତବାଲଦାରଙ୍କ ଅର୍ପା
ମ ଶୋଇଗଲା । ସବାଲକେଳେ ମାତ୍ରମେଣ୍ଡ ଓ
ଲୀପ ଖୋରେ ପଢ଼ିଥିବା କହନ୍ତି କିମ୍ବା
୨୨ ଘ ମୁସଲମାନଙ୍କୁ ଗୁରୁନ ଦେଇ
କିନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜ ୨୨ ଘ
ମିନିରେ ଏବଂ ଜ ୪ ଘ ହାଜିହରେ ଅଛନ୍ତି ।
ତି ମୋହର କାହିଁବା ଭାବରୁ ବାଜା ବନ୍ଦ
ରହି ନିଯମ ଯେତି ଏହା ବଜା ଶକ୍ତିଶ୍ଵରଙ୍କେ
ବୁଝି ଦୁଇଥିରେ ଯେ ମ୍ରୋଗକଥ ସମନରେ କିମ୍ବା
ଶାରୀର କଲବ ଏବଂ କିନ୍ତୁପରିମାନକର ମାରେ
କବେକ ଦିନରୁ ମନାନ୍ତର ରହିଥିଲା ତାହା
ହବାଟିଟ ଦାରାର ପଢ଼ିଲା । କମେଲ ସକଳରେ
କିମ୍ବା ସାରୀ କିନ୍ତୁବୁରେ ତବକୁ ହେଲାଥିଲା ।
ଏ ପାତ୍ରଦିଲରେ ଉପରିବ ଲୁଲେ ଏବଂ ଦର୍ଶ-

କବ ନିକଟରୁ ଲମକାଡ଼ ସବୁ ବାତି ନେଇ-
ଥିଲେ । ପୁନା ଓ କନ୍ଦକତାରେ କିନ୍ତୁ ଗୋଟି-
ମାଳ ହୋଇ ନାହିଁ । ସୁଲାସ ସରକ୍ ଆଇ ଶାନ୍ତ
ରଖା କରିବାକୁ ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲେ ।

ସହରସପାଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଏ ନଗରର ମେତ୍ର-
ନିସିପାଲିକାର ସାହାଯ୍ୟ କରିବା କାରଣ ଅମ୍ବ-
ମାନବ ଶ୍ରଦ୍ଧାର୍ଥ ମାନ୍ଦ୍ରସ୍ତୁତିଙ୍କ ଜୀବିମରେ
ସାଧାରଣ ସର୍ବ ହୋଇ ଏକ ହଜାର ଟଙ୍କା ଦେବା
ସ୍ଵାକ୍ଷରିତ ହୋଇଥିବାର ପାଠକମାଳକୁ ଜଞ୍ଜା
ଅଛି । ତହିଁ ମଧ୍ୟରୁ ମତ ସୋମବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କମ୍ବଲିପୂରମରେ ଟ ଡଶ୍‌୮ ବୋ ଆବାୟ ହୋଇ
ଥିଲା । ସଥି—

ବାବୁ ପାର୍ଶ୍ଵନାଥ ଦାନୁତ୍ତମୀ ସବ୍ଜଳ	ଟ ୧୦୯
ମୌଲିକ ମହିନ୍ଦୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦୁଃ ଖାତ	ଟ ୧୦୯
ବାବୁ କ୍ଲାବିଲାନ୍ତାଥ ଦୋଷ ଓକ୍ଲାଇ	ଟ ୨୫୯
» ସମ୍ବନ୍ଧର ସ୍ଵର୍ଗ ଓକ୍ଲାଇ	ଟ ୫୯
ସତ୍ତା ଦେବଦିନାଥ ପଣ୍ଡିତ ସ୍ଵର୍ଗ	ଟ ୫୯

ବାହ୍ୟକୁର	ଟ ୩୦୦୯
ଦାରୁ ବିଭାଗଙ୍କ ପଣ୍ଡିତ	ଟ ୫୦
” ପ୍ରେସରିଆ ଗର୍ଜିର୍ଲା ଓଜାର	ଟ ୨୫
” ବୋଗେଟ୍ରେ ରନ ସମ୍ପଦ ବାହ୍ୟକୁର	ଟ ୧୦୯
” ମଧ୍ୟପୁରକ ଦାସ ଓଜାର	ଟ ୧୦୦୯
” ଶୁଭାମତକୁ ଜୀବୁକ ଅଟ୍ସୁପ୍ରାପ୍ତି	ଟ ୧୦୯
” ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରାୟଣ ସମ୍ପଦ ବାହ୍ୟକୁର	ଟ ୨୫
” କାର୍ତ୍ତିବଚନ୍ଦ୍ର ସାବ ଚଉଥିଶ୍ରୀ	ଟ ୫୫
” ବିହାରାଳୁକି ବନୋପାଧୀ ମୁଲସଫ୍ଟି	ଟ ୧୦୯
” ଗୋପନୀଯର ସମ୍ପଦ	ଟ ୫
” ଏଟିକିବିହାରୀ ଦୋଷ ଡେଇ	ଟ ୫

କଲେକ୍ଟର ୩ ୧୦୯
” ବସୁନ୍ଧାପର ଦ୍ୱାରା ” ୩ ୧୦୯

Digitized by srujanika@gmail.com

ପାଇଁ କିମ୍ବା ଏହି କାହିଁ କିମ୍ବା

ପ୍ରକାଶକ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଏବଂ ପାତା ମହାନାଳ
ଡୋକାର୍ଡ ଲିମିଟେଡ / ୧୯୫୧ ୧୦୯

କାହାର କାହାରେ ଆଶିଷ । ଯାଏ ଏ କାହାର
କାହାରେ ଯେକେ କୁଳି ମେହନ୍ତିର ଅବଶ୍ୟକ
କାହା ଏଠାରେ କାହାରୁ କଣ୍ଠାମ୍ବୁଦ୍ଧିପୂର୍ବରୁ
କାହା ଏ ମେହନ୍ତିର ଅଶାରିବାର ବନ୍ଦୋବନ୍ଦୁ
କାହାରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ସେମାନେ ଆପି ଯହୁହୁରେ କର୍ମ୍ୟ
ହଜାରେ ହେବ ।

ପ୍ରଦୀପ ପାଇନ୍ଦିର ସେ ଲେଖମାତ୍ର
ଏ ଉଚ୍ଚ ଶକିବାର ସାହୁପୂଣ୍ୟମା ଦଳ ଦୁଃଖ
ଏ ପାଠରେ ପହଞ୍ଚି ଫତେ ଅରମ କୋଳ

ପ୍ରାୟ ବ ୧୫ ଠାରେ ଶୋମାନେ ସନମଣ୍ଡପତ୍ର
ଛପୁଥିର ହେଲେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଲକ୍ଷମାନ ହେବା
ପର ପ୍ରାୟ ଅଧିକାର ବା ଗା ଠାରେ ଯାକିବିଧ
ହୋଇଥିଲା । କପୁରେ ଶ୍ରୀକୃମାନେ ହସ୍ତିଦେଵ
ଖାରଙ୍ଗ ଦିରୁ ଖେଳାଟୀ ହୋଇ ଶୂଳରୂପ ସମୟେ
ଆଜମୁର ଶୂଳ ଅଣ୍ଟିଏ ମେଲ କରିବୁ ହୋଇ
ଏକଥିବା ଉତ୍ସମ ହୁଣ୍ଡି ହୋଇଥିଲା । ଏ ଉତ୍ସ
କେବଳ ସୁଖ ଟାଇବ ମନ୍ଦିରେ ଦେବିଦ୍ୱାରା
ବିଶେଷତଃ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ ଏକାର ଆଶ୍ରମ୍ୟ
ତେଜା ଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀକୃମାନ ଭ୍ରାତନ ସର-
ସୁରେ ଦେବଗଣ ସହ ଇନ୍ଦ୍ରଦେବ ଅପାରାଇ
ବେଦାରେ ନିଷ୍ଠାତ୍ମକ ରହ ଅକୁଦ୍ଧିମ ଲଜହାନ୍ତିର୍ଦ୍ଵାରା
କୁମାନବର ବାର୍ତ୍ତିର ଗଜିଶ୍ଵର ବିଶେଷଦ୍ୱାରା
କ ? ଏହା ଏବର୍ଷର ଶୁଦ୍ଧିତତ୍ତ୍ଵ ବୋଲି ଲୋକ-
ମାନେ କୁଥିଲାନି । ପରେ ତେବେଷକର ପ୍ରତିବି
ଲାଭମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହୋଇ ରାତ୍ରି ବ ୧୫ ଗା
ଠାରେ ପଦକ୍ଷିତ ଅରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଠାକୁର-
ମାନେ ଅଜଳଦର ପଣ୍ଡିତ ଯାଇ ପଠ ଶ୍ରୀପନାଥ
କର୍ମଚାରୀ ହେବାରେ ରାତ୍ରି ଶେଷ ହୋଇଥିବାରୁ
କ୍ରିପ୍ତବର ଥୁପଠାରୁ ବାହିନୀର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ
ନାରୀ ହୋଇ ପାରିଲା କାହିଁ ।

କେବଳ କର୍ତ୍ତାପତି ବନ୍ଧୁକୁ ବେଗାରୁ
ଶାଖାଲଙ୍ଘ ସବୁ ଓ ହୃଦୟାଶ୍ଚାର ଅନୁମୋଦନ
କମେ ପଢ଼ କୁରୁ ଏକ ଘୋଷଣାକୁ ଶ୍ଵାପନ
କରୁଥାର ଭାବାଦ୍ଵାରା ମାତ୍ର ନମ୍ବକ ଦେଇଥିଲା ।
ତିଳୁ ଦେଇଗାମାରେ ଏବଂ ଭାବାଦ୍ଵାରା କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥାର ନ ଦେଇ କିମେ କିବ୍ୟାଥର ଭାବାର
ଦେଇବା ବିଷୟରେ ନାଗାଜ୍ଞତ ଅପରି କର ଗଣ-
ଗୋଲ ଅରମ୍ଭ କରିବାରୁ ତା ପରି ଘୋମ-
କାର ଶ୍ଵାସରେ ପଣ୍ଡା ହେବାରୁ ବଢ଼ିବି ଦାର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମସ୍ତ ମାତ୍ର ଦେଇ ବହୁଥିଲା । ଏବଂ
ପ୍ରତି କୈଗର୍ଜ ପ୍ରଦାନାକ ନମ୍ବକ ଦେଇଥିଲା ।
ଗତ ବର୍ଷରୁ ଘୋଷଣାକୁ ଗ୍ରହଣ ଦେଇ ଭାବାର
ମାତ୍ର ତଳ ଅଦ୍ୱୀତା ପ୍ରକ୍ରିୟାକାରୀର
ସୁନାଃ ଗଣ୍ଗାର ଅରମ୍ଭ କରି ନିହାନ୍ତ
କରିମାର୍ଦ୍ଦ । ଏଥରୁ ସେମାନଙ୍କର ଶାର୍ଥକା
ଶର୍ପ ପ୍ରକାଶ ପାଇଥିଲା ।

ଦୁଇ କେମନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ପଦାର୍ଥ କାଳୀ
ହାତାକୁ ବହି ଦେବାକୁ ଦେବ କାହିଁ । ଶିଶୁର
ଏହା ଏକମାତ୍ର ଆଦାୟ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ଏହି ବୈଚିର
ପ୍ରଥାନ ପଥ୍ୟ । ମାତ୍ର ଦୁଇ ଅନ୍ତରୀ ଉଛଣୀୟ
ଦର୍ଶକ ଦୁହେ ଏହି ଯେତେବେଳେ ଯେଉଁ ତାହାର
ନୈତିକ ଧାରାବ କାହିଁ । ଏହି କାରଣରୁ ଉଚ୍ଚ-

ସେଇର ବ୍ୟବସାୟୀମାନେ ବସାପୁଳକ ତୌଣ-
ଲଦ୍ବାଶ ଉହଣୀୟ ରେ ବୁଝ ଦୂଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର
ଛିନ ପରୁଆରେ ବନ କର ଦିଦିଶ ବିଦେଶକୁ
ପଠାଇଥାଇଲୁ ଏବଂ ଡକ୍ଟାର ଅନେକ ପ୍ରସ୍ତୋତକ
ସାଧକ ଦେଉଥିଲୁ । ସେହି ଶ୍ଵାସ ଦୂଧ କଢ଼ିବାକୁ
ପାଞ୍ଚଅ ପର ଏବଂ ପରିମାଣ ଅନୁସାରେ ଛାପୁ
ଲଳରେ ସେହି ପାଞ୍ଚଅକୁ ମିଶାଇ ଦେଲେ ସବ୍ୟ
ଦୂଧପର କୋରିଯାଏ ଏବଂ ସବ୍ୟ ଦୂଧର ସାଦ
ଓ ଗୁଣ ପ୍ରଦାନ କରେ । ସୁଟିଲଙ୍ଘ, ଜାମାମା ଏବଂ
ସୁରକ୍ଷିତରଙ୍ଗରୁ ପ୍ରକରଣ ଅନେକ ସହୃଦୟ
ଟକାର ଉହଣୀୟ ଦୂଧ ଭାରତରେ ବିକ୍ରି ହୁଏ ।
ଭାରତରେ ଏହିପର ଦୂଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲେ
ବେଳ ଏ ଦେଶରେ ଆରତ ଦେବ ଏମନ୍ତ
ନୁହେ ଗାନ୍ଧି, ଜାପାନ, ଅଫଗବା ପ୍ରଭୃତି
ବିଜ୍ୟକୁ ପ୍ରାମା ହୋଇ ପାରିବ ଏବଂ ତଥାପି
ଲୁହ ହୋଇ ପାରିବ । ଥାଏବ ଏ ବ୍ୟବସାୟ
ଲାଭକର ବିବେଚନା କରି ବମେଇର କେ-
ତେବ ଲୋକ ମିଶି ଉହଣୀୟ ଦୂଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା କମ୍ପାନୀ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ଯୌଥ
ବ୍ୟବସାୟର ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ପର୍କ କର ଉହିର ଅନୁ-
ଗ୍ରାନଟି ପ୍ରକର କରିଥାଇଲୁ । ଏହି କମ୍ପାନୀର
ମୂଳସକ ପରାଧାରସହପ୍ର ଟଙ୍କା ଏବଂ ଟାଙ୍କା ୫୦୦
ଟଙ୍କାରେ ଦରକାର ମୋଡ଼ାର୍କ । ସୁରବାଂପ୍ରତ୍ୟେ-
କ ଅଂଶର ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦୦ ଟା ଅଟେ ।
କମ୍ପାନୀ ଆଶା କରିଲୁ ଯେ ଏ ବ୍ୟବସାୟରେ
ଶରକତ କାର୍ଯ୍ୟକ ଥିଲୁଗା ଟ ୫ ଟା ଲାଭ
ହେବ । ବମେଇବିହିମାନେ ସେପ୍ରକାର ବ୍ୟବ-
ସାୟପ୍ରତ୍ୟେ ଏବଂ ଯେପର କୁଳବଳିମାନେ ଗୁଲକ
ନୟକ, ହୋଇଥାଇଲି ଉହିକୁ ବିଲକ୍ଷଣ ଅନ୍ତର
ଦେଉଥିଲୁ ଯେ ଏକମ୍ପାନୀର ଉଦ୍ୟମ ସଫଳ ହେବ
ଏ ଅନ୍ତର କେହି ଅଂଶ ନେବାକୁ ଉତ୍ତରକରେ
ପରେ କାଳବାଦେଶ ସେବପ୍ରତିକ ପ୍ରିନ୍ସ
ବିର୍ଜିନ୍ଯେ ବିବାହ କମ୍ପାନୀକ ନିରକ୍ଷଣ
କରି ଲେଖିଦେ ।

ବିଜ୍ଞାନେତ୍ରକ ପତ୍ର

କଣ୍ଠପାଦେହି ସମ୍ମର ତତ୍ତ୍ଵ ବର୍ଣ୍ଣନ
ଅଧିବେଶନ ଗତ ମୋହରମ ପଥ ଛୁଟି ମଞ୍ଚରେ
ଗତ ମାସ ତା ୩୦ ଜାନ୍ମରେ ତାଙ୍କା କମରରେ
ଆଇମୁ ହୋଇ ଚକିତ ମାସ ତା ୧ ଜାନ୍ମରେ
ଧେଷ ଦେଲା । ଦୂରଶବ୍ଦ ପ୍ରଦିଲିଖ ସହିତ ପ୍ରାୟ
ଦେଇ ସହସ୍ର ଲୋକ ବଳ ଘରରୁ ଧୂର୍ଣ୍ଣ ଦିଲ-
ଛିଲେ । ଦାରୁ ଉଷାନୁକାଥ ଠାରୁ ଗୋଟିଏ

ଗୀତ ଗାୟନ କର ସାର କାର୍ଯ୍ୟାବମ୍ବ କରିଛେ
ବାହୁ ଶୁଣୁପ୍ରସଦ ସେଇ ଅର୍ଥାର୍ଥନା କରିଛି ର
ସାରପଥ ସରୁଷ ଗୋଟିଏ ବାଜୁଗା ପ୍ରଦାନ କର
ପ୍ରକଳିତମାନଙ୍କର ଅର୍ଥାର୍ଥନା ହେଲେ ଏବଂ ସମ୍ମି-
ଳିବ ଉଦେଶ୍ୟ ହୁଣ୍ଡାର ଦେଲେ । କହିଁ ଭାବୁ
ବାହୁ କାଳିଚରଣ ବାନ୍ଦୁର୍ଯ୍ୟା ଏହି ଅଧିବେଶନର
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନୋମାର ହେଲେ ଏବଂ ତାହାଙ୍କର
ବକୁଳା ଏବଂ ସାରର ଅନ୍ତର୍ଭେଦ କିମ୍ବୁ ନିବା-
ଚନ କମେଟ୍ ଗଠିତ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଦିନରେ କାର୍ଯ୍ୟ-
ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ଅଧିବେଶନର ବ୍ୟବ
ନିବାରାର୍ଥ ଟ ୨୦୦୦ ୯ ଲାକୁ ଡର୍କ ସମ୍ମୁ-
ଶ୍ରେଣୀର ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ହେବାନ୍ତାର ସମ୍ମାନ
ହୋଇଥିଲା । ହେବାର ସବ କିମ୍ବୁ ଟ ୧୯୦
ସହିତ ଅଳ୍ପ ଟ ୩୦୦ ୯ ଲା ଥିଲା । ୨ୟ ୫
୨ୟ ଦିନରେ ପ୍ରସାଦମାନ ଗୁରୁତ୍ୱ ହେଲା ।
ଅଧିକାଂଶ ପ୍ରସାଦ ଅବଧାନରେ ବର୍ଣ୍ଣପ୍ରାୟ ଥିଲା
ସଥା ସିରିଆ ସର୍ବର୍ଷସ, ଅବକାଶମାତ୍ର, ଶାସକ ଓ
ବିଷ୍ଵ କିଞ୍ଚିତର ପାର୍ଟ୍‌କ୍ୟ, ଜୁରୁତ୍ୟା, ସାଧୁତ
ଶାସନ କ୍ଷୁର ପ୍ରଦାତା । ନୂତନ ପ୍ରସାଦ ନିଧରେ
ବଲିବତା ମେଲିବିଯାଇ ବିଲ ବା ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏବଂ
ତଥାର ଘାସର ଶାସନର ମୂଳ ଛେଦ ଏବଂ
ବହୁଗ୍ରାମବାସିଙ୍କର ଭର୍ତ୍ତରୀ ମୋତନ ବିଷ୍ଵ ପ୍ରସା-
ଦମାନ ପ୍ରଧାନ ଥିଲା । ମହାମତି ଶ୍ରାବ୍ଦୋଷ୍ମାନ
ସାହେଦବ ମୂଲ୍ୟରେ ଖୋକ ପ୍ରକାଶ, ନୂତନ
ବଜେଧର ସରଜନ ଉତ୍ସବରଳ୍ପି ଧନ୍ୟବାଦ
ପ୍ରଦାନ ଇତ୍ୟାଦି ପ୍ରସାଦମାନ ଉତ୍ସବର ହୋଇ
ମହା ସମାଦରରେ ଶୁଣାର ହୋଇଥିଲା । ଏ
ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୁଅନ୍ତେ ବାହୁ ହିନ୍ଦେକା-
ଳାର୍ଥ ବସୁ ଅର୍ଥାର୍ଥନା କମେଟ୍ ପଶ୍ଚାତ୍ ପ୍ରକଳିତ
ମାନକୁ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଲେ ଏବଂ ସର୍ବପଥ
ନିବାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକଳିତମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚାତ୍ ପ୍ରକଳିତମାନ
ପ୍ରଦାନ ହେଲେ । ସାଧାରଣବର ଅଦ୍ୟ, ଏବଂ ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ବକୁଳା ଅବ୍ୟକ୍ତ ହେଲିଥିବା ଏବଂ ପ୍ରାଚିକର
ହୋଇଥିଲା । ପରିଶେଷରେ ସିରିଆ ଆଗରା
ଅଧିବେଶନ ବାହୁ ମହାଦୁନୀଥ ଠାକୁରଙ୍କର
ମେଲିଗମରେ ଚବିଶ ପରମାରେ ହେବାର
କୁର ହୋଇ ବସୁ ଭଙ୍ଗ ହେଲା ଏବଂ ଜୀମଙ୍ଗ-
ରାତ୍ରେଷ୍ଟରାଜ୍ଯ ଜୟଧିରେ ସବୁ ମହେଶ କଳ୍ପ
ନ ହେଲା ।

କୁଳର ଶକ୍ତିକାରସ୍ଥ ବାହୁ ଘୋରେ
ଦୁଃଖ ସ୍ଵପ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପମାନଙ୍କୁ ଜମଣ୍ଟଙ୍କ କର
ଶ୍ରୀମର ଘୋରେ ନିଧାରେ ଜଳ ବିହାର ଚନ୍ଦ୍ର-

ଥିଲେ ଏହି କ୍ଷମିତା ଥିଲାତି ଏହି ମିଶ୍ରାଙ୍କ ରୋ
କନ୍ଦାଳ ସଥେତିତ ବମଦର କରିଥିଲେ ।

ପରେଷା କବିତା

ବଳ୍ୟାଶ୍ଵର ଚନ୍ଦ୍ର ଗତ ପୁଷ୍ପବର୍ଷର ପ୍ରାତି
ମେଘାପଥକାର ବଳ୍ୟାଶ୍ଵର କଥା ପାଠକମାନଙ୍କ
ଜଣାଥିଲା । ଯାଇପୂର ସବୁତିହଜନରେ ସେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମୋକଦମ୍ବା ହୋଇ ଯେଉଁ ଶିଖିତ ହତ୍ତର ପାଇଁ
ବିପ୍ରଦହୀର ଶତମାନକ ଲୁହିତ ହତ୍ତର ପାଇଁ
ବିର୍ଭବରେ ଜାଲ ହତ୍ତର କାଗଜମାଳ ପଠାଇଲା
ହୀନ ବୈମାନେ କାରିଦଶ୍ରୀ ପାଇଥିଲାନ୍ତି । ଏହି
ଜଣାହେବକର ଅଛିଲେ ବିଜ୍ଞାରେ ନମ୍ବୁ ଅହା-
ହତ୍ତର ଘୟ ପ୍ରେସ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ପାଇଁଶା
ହେବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶୈଖ ବିଦରର ଯେଉଁ କରିଗୁ
ଆମନେ ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ରୀ ଏବଂ ପ୍ରହୃଷ ନିଷ୍ଠାତ୍ମକ ଥିଲେ
ମୋକଦମ୍ବା ନିଷ୍ଠିରିତ୍ତାକୁ ସେମାନଙ୍କ କଥା କୁଣ୍ଡଳ
ସିବାର ହୀନାରୁ ଏଠା କିମ୍ବା କୋରତ୍ତର ଗତ
ଧୋମବାରର ଅଧିବେଶନରେ ସେ ବିଷୟ ଉପରେ
ପ୍ରିକ ହେଲା । ହେବନ ନେହି ଏ ସବ୍ୟ ଉପରେ
କଥିଲେ । ବିବ୍ରତକର୍ତ୍ତା ମାଜିଲ୍ଲେଟ ଏବଂ ତୁଳନା-
ଦେବ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ନିଷ୍ଠିରେ କୋଣାଳି ସେ ବେ-
ମାନେ ସାମାଜିକ ସ୍ଵପ୍ନଶ୍ରୀ ବାବୁ ବିବନ୍ଦମରଜଣ
ଦାସ ସବଲନମେଳକଟରଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଗନ୍ଧ ସମା-
ନ୍ଦେତନା କରିଥିଲାନ୍ତି । ବିଷୟ ନିଷ୍ଠିରେ ଏହି
ବେଳାଥିଲା ବ ସବଲନମୋକୁ ଏମନ୍ତ ଭାବରେ
ଯୋକାଳିବନ୍ଦମେଳକଟର ସେ ସେ ଅଧିକର ତୁଳନା-
କଳର ପରେ ସମର୍ଥ ଗା କରିଥିଲା । ସେ ଏହି
ବ୍ୟାପାରରେ ଲିପି କି ଥିବାର ସମ୍ଭବ ହେଲେ
ମହା ବାହାର ଚରିତ୍ର ଅବୋଦୀ ସନ୍ତୋଷଜନକ
ହେଲା ନାହିଁ ଏବଂ ଯେବେବେ ବାହାର ଚରିତ୍ରଧାରନ
ଅଧୀନରେ ଏବେବେବେ ପ୍ରଦୀପ କିମ୍ବାଟ ବାଟିଲା
ତେବେ ସେଯେତେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ହେଲ୍ଲା ସରକେ
ବାହାର ବିଶ୍ଵାସର ଅଧିକାର ଥିଲେ । ବିଶ୍ଵାସରଙ୍ଗ ସେ
ସେପରି କବରେ ଅନ୍ତରୁ ତହିଁ ରୁ ଅଶା କରିଥାଏ
ସେ ସେ ଏହି ପାଇଁଶା କିମ୍ବାଟର କୁ ଅପରାଧମାନଙ୍କ
ଧ୍ୟାନଦେବା ବିଷୟରେ ସାଧାନ୍ତାରେ ସାଧାନ୍ତା
କରନ୍ତେ ମାତି କରି ବିଷୟର ସେ ଅପରାଧମାନଙ୍କ
କବର ଧ୍ୟାନର ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ା କହାଇଲେ ।
ଏଥୁଥିର କବାରତ ଅଧିକାଂଶ ସରାହି ମନ୍ଦାନ୍
ସାରେ ଫାହାନ୍ତ ମାତ୍ର ବିମ୍ବନ୍ତେ ସମ୍ପେଶ୍ଵର କଲେ ।
ଫାହାନ୍ତ ସାହାଧ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଯେଉଁ କରିଗଲାନେ
ଏହି ପାଇଁଶାର ଡାକମାରିର ଏବଂ ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟ-
ରେ ନିଷ୍ଠାତ୍ମକ ଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଅଧିକ ବର୍ତ୍ତମାନ

ବେଳର ସୁଲକ୍ଷଣାତ୍ମକ ସମଗ୍ରୀଦଳ
ଘୋଷିଲ ପାଇଁ ସମ୍ପଦେଶ, ଇନ୍‌ଡୋବିଲ୍ ପଟ୍ଟର
ଗୋପିକାଥ ସନ୍ଧାନ ମାର୍ଗମ ସମ୍ପଦେଶରେ ପ୍ରାନ୍ତରେ
ନୁହିବ ଏବଂ ଅଭୁବ ଆଖି ପ୍ରାଣ ସୁଲକ୍ଷଣାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ମିଶ୍ର ଏକବର୍ଷ ସକାରେ ପୁରୁଷାର
ସାରବାରୁ ବହିର ହେବାର ଦିନ ଉଚ୍ଛବିଲ । ସେ
ମଧ୍ୟ ଅବଧାକମାନେ ଦେହ ବଲୁଆନ୍ତର
ଦିନରେ ଅପଣାର ଫିଲମାନଙ୍କ ସହି ପଞ୍ଜାରେ
ରେ ଭୃଷ୍ଟିକ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ସେହିମାନେ ଦ୍ରୁତ କଥା କହି ଏହି କଠଳି
ଥବିଲଦେବା ବିଷୟରେ ସାହାଯ୍ୟ କିମ୍ବାରେ
ସେମାନେ କିନିବର୍ଷ କିମନ୍ତେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଅଳ୍ପ
ଆଳମାନେ ଚିତ୍ରବାଳ ବିମନ୍ତେ ସରକାରି ପୁରୁ
ଷାର ପାଇବାରୁ ବହିର କେବେ ।

ଆମୁମାନକ ହବେତଳାରେ ଜନ ଦୋରତ୍ତ-
କର ଉପରେର ଦିନ ପ୍ରକାଶ ଅସଂଗତ କା ଥିଲା
ବିଲୁ ହୋଇ ନାହିଁ ।

ପଞ୍ଜାର କିମ୍ବାଟ ଦିନି ଥିଲେ ଭିଦ୍ବାର
କିମର ସମୟରେ ବୋଇଛିଲକ ଜୀବିତରେ
କିମର ଅର୍ଥରେ ଏବଂ ବୋଇଛିଲକ ଅଧୀକରେ
ଥିବା ଦେଖ ବିମନ୍ତିକର ତରିକ ବିରୁଦ୍ଧରେ
ମଧ୍ୟ କେଲେ ରେଖେ କଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇଅଛି ।
କେତେଥିର ସାଥେଥି ପ୍ରମାଣ ଅଗ୍ରବରେ ଭିଦ୍ବାର
ଥିଲୁ ଶାନ୍ତି ଦିଗ୍ବୟାର ପାରିନାହିଁ । ଏଥର
ବିଧମରେ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ଜୀବିମାନେ ଧର-
ହୋଇ ପରିଚିନ୍ତାରେ ଅବାଲିତ ଏବଂ କିମ୍ବାରୁ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ବିହିତ ଦିନ ପାଇଲେ ଏଥିରୁ ଆଜା
ହେଉଥିଲୁ ଯେ କର୍ମଶିଳମାନେ ଆପଣାର ବିରୁ-
ଦ୍ଧରେ ପାରୁଥିଲୁ ଅନୁଷ୍ଠାନ କର ଅଛୁଟୁ ଥାବଧାନ-
ରୀ ସହି ଭାର୍ଯ୍ୟ ବରିଦେ ଏବଂ ଏହିକାର
କିମର ଥିଲେ ପରିମାଣରେ ଖୋଲାଯିବ । ଏହ-
କିମରେ ବାହୁ ଧାରାମୋହିନୀରେ ତେଷ୍ଟିରକ-
ର୍ଥକିମ୍ବା ସାଥେଥି ଧଳିବାର ନ ଦେଇ ଅମ୍ବାନୀ
ମାନେ ଏପ୍ରଦବି ଶେଷକରିବ ପାରୁ । ଭାବାର
ଶର୍ଷପଣ୍ଡିତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପଶ୍ଚିମାର୍ଦ୍ଦ, କିର୍ତ୍ତେଷତ୍ତ,
ପରିଜା ଏବଂ ଅପଣା ବିଲୁଗର ଜନବ ରଖି
କରି କରିପଣା ପ୍ରାୟ ସମସ୍ତକୁ କରାଇଲୁ । ଏହି
ପଣା କିମ୍ବାଟ କେବଳ ଭାବାର ମୁହଁ ଅଥ-
ବିଧିଧିତ ସୁରାନ୍ତରଜାନ ହେଲୁ ଥରୁଥିଲି ।
କିମର ହୁଅର ତତ୍ତ୍ଵ ଯେ ବେ ଅରୁ ଏକମା-
ରେ ପେନସନ କେମି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଥିଲୁ
ଥିଲି । ସରକାର ଭାବାର ଅରୁ ବିହିତ ସମୟ
ଦେଇଥିଲେ କର ହଇ କୋରାମା । ଏମର

କନ୍ତୁବଣୀ ରମ୍ଜନ୍ମାର ବଦାୟ ସାଥରଙ୍ଗା ଶବର
କଷେପ ଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀଦରଳ

ପ୍ରଳାସରୁ ଅଇନାର କରନାବସ୍ତୁ କଥମାଳ
ସମୋଧକାର୍ତ୍ତ ଅଇନ ଯେତେବେଳେ ଗରମା-
ସରେ କଙ୍ଗାୟିବନସ୍ତାପନ ସଜ୍ଜରେ ପାଷ ଦେଖୁ
ନେତେବେଳେ କଙ୍ଗଲାର ରୁଚପୂର୍ଣ୍ଣ ରେଣ୍ଡନାନୀ
ବଦର୍ଭିର ସର ମାକଣ୍ଠା ବାହାରୁର କଢ଼ ଆନ-
ନିର ହୋଇ ତିମ୍ବକୁଳିତ ମର୍ମରେ କରୁଥା
କରସ୍ଥରେ ମଥା ।—

ବଜାଗ୍ରଦେଶରେ କଲୋବସୁର ଉପପ୍ରକ୍ଷେ
ଆଇନର ଅଳ୍ପକ ଗତ କ ୧୦ ହର୍ଷରୁ ଅଳ୍ପତ୍ତି
ହୋଇଥିଲା । ସନ୍ତୋଷକ ସାଲରେ ବ୍ୟକ୍ତି-
ପ୍ରାଣକ ସମ୍ମାନ ପରମ୍ପରା ଏହି

ଅମୁମାକହ ଛବେଚନାରେ ଛଲ ମୋରତ୍ତ-
କବ ଉପବେଳ ଦଶ୍ତ ପ୍ରଦାଳ ଅସଜାଗ ବା ଥବି
ଚିତ୍ର ହୋଇ ଗାହି ।

ପଞ୍ଚମ କହୁଟ ସତିର ଅନେକ ଭାବା
ଦିଲା ସମୟ ରେ ବୋଲିବା ଶ୍ରୀମା-
ଜରେ ଆସିଥିଲେ ଏବଂ ବୋଲିବା ଅଧୀକରେ
ଥିବା ଦେଖି କମଳିବର ରଚିତ ବିବୁଦ୍ଧରେ
ମଧ୍ୟ ଦେଲେ କେବେ କଥା ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାଏ
କେତେଥର ସଥେଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣ ଅଗ୍ରବରେ ଭାବ-
ସ୍ଥଳୀ ଶାନ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପାଇଲାହି । ଏଥର
ବିଧମରେ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ତଥାମାନେ ଧର୍ମ-
ହୋଇ ଘର୍ଜିବାର ଅବାଳର ଏବଂ ବିଜ୍ଞାନୀୟ
ବିଜ୍ଞାନରେ ବିହିତ ବିଦ୍ୟା ପାଇଲେ ଏଥିରୁ ଆଜା
ଦେଉଥିଲେ ଯେ କର୍ମସ୍ତରମାନେ ଆପଣା ଦୟ-
ବିର ଗୁରୁରୁ ଅନୁଭବ କରି ଅଛନ୍ତି ସାଧ୍ୟାକ-
ାର ସହି ବାହ୍ୟ ବରିବେ ଏବଂ ଏହିକାର
କଲକ ଅନେକ ପରିମାଣରେ ଖୋଲାଯିବ । ଏହି-
ମନ୍ଦରେ ବାହୁଦ୍ୟାବାଦମୋହନେର ତେପୁଟିରକ-
ଶେକ୍କିଲୁ ସଥେଷ୍ଟ ଧନ୍ୟବାଦ ନ ଦେଇ ଅମ୍ବ-
ମାନେ ଏହିବରେ ଶେଷକରି କି ପାରୁ । ତାହାର
ପ୍ରଥମକୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ, କିରଣ୍ୟରେ,
ସରଳର ଏବଂ ଅପଣା ବିଜ୍ଞାନର ଜଳକ ରଖି
ବାର କରିବା ପ୍ରାୟ ସମ୍ଭବକୁ କରାଯାଇଛି । ଏହି
ପଞ୍ଚମ କହୁଟ କେବଳ ଭାବାବର ପ୍ରେର ଅତି
କଷ୍ଟଧୂର ସୁଶ୍ରାଵେଜାକ ହେଉ ଧ୍ୟାପତିତ ।
ଅକାଶ ଦୂରର ଉତ୍ତର ଯେ ସେ ଅର ଏକମା-
ସରେ ପେନସକ ବେଦ କାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ ସାତୁମ୍ଭ-
ବନ୍ଧି । ସରବାର ତାହାଙ୍କ ଅର ବିଜ୍ଞାନ ସମୟ
ଦେଇଥିଲେ କର ହଲ ହୋଇଥାନା । ଏହି

ଏହାକୁ ଯୌମାନେ ଏ ସାହାର କଢ଼ି ଅଶା କରି ଦୟା ଏବଂ ଯାତ୍ରିବଳୀ କିମ୍ବା ଯୁଦ୍ଧା ଦେଖି ସେମାନେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେଲାଥିବା ।

ପ୍ରେରକପତ୍ର ।

ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାନାଳ କିମନ୍ଦେ ଅମ୍ବୁ-
ମାନେ ଦାୟି ନୋହୁଁ ।

ଶ୍ରୀ ମାନ୍ଦିବର ଉତ୍ତଳପାଇତା ସମ୍ମାନକ
ନହାଇଯୁ ସମୀକ୍ଷା
ମହାଶୟ ।

ବଜ୍ରାମ୍ବ ଦିଶାର ନାବାଲକ ଶ୍ରମନ ସଜ୍ଜ
ମହୋଦୟକ ସହରେ ସେ ପ୍ରାମୟ ଉତ୍ସମଣ୍ଡଳୀ
ଶ୍ରୀମତ ଦୀପକର ଶବ୍ଦକ ତୁଳି ଠଢ଼ି ପ୍ରାମ୍ବ
ଶ୍ରମବନଦୀର ଓ କଳକାଳ ନାଟକର ଅଭିନ୍ୟା
କରିଥିଲେ । ତାହା ଦର୍ଶକହୃଦୟର ମନୋହରୀ
ହୋଇଥିଲା । ସମସ୍ତ ଦର୍ଶକ ଓ ଅଭିନ୍ୟାନୀମେ
ଶ୍ରୀ ସଜ୍ଜା ମହୋଦୟକର ନାଟକ ଅଭିନ୍ୟା
ପ୍ରକାଶକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକରଣ କରି ମେଲାଚ
ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଥମ ଉଦ୍‌ୟମରେ ଅଭିନ୍ୟା
ସଧଳ ଦେବାର ଦେଖି ଆଖା ହେଉଥିଲୁ କହି-
ଏଥକୁ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କରିବାରେ ଏ ପ୍ରାନ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘକାରୀ-
କର ଅଦର୍ଶାନ ହେବ ।

ବିଦ୍ୟକୁ }   ବିଶ୍ୱମଦ
ବିଜ୍ଞାନକୁ }   ଏ ପରିପ୍ରେସ ମଣ୍ଡଳ
ଗଣାଧିକାରୀ }

To the Editor of the Utkal Dipika
Sir.

The well-wishers of the Jaipur H. E. School cannot be sufficiently thankful to the Munsif Babu Aswini Kumar Basu, the present secretary; for the uncommon interest he takes in the well-being of the institution. Babu Aswini Kumar Basu regards the school as primary parts of his care and surpasses all his predecessors in the amount of attention, he constantly devotes to its improvement. It is due to only his promptitude that the school has been in existence after the fire which lately destroyed the school building with all its maps, books and other furniture and it is no less due to untiring efforts that in a short space of two months the school has been restored almost to its former state. We shall be guilty of sheer ingratitude to Babu Aswini Kumar Basu unless we bring this facts to the notice of the public.

Hoping you will do us the favour
of publishing the above few lines
in a corner of your highly esteemed
journal.

Jaipur

7-6-98

We remain,
yours faithfully
Justice

(on behalf of the Jaipur
public)

৮৭

ଧରିତ ପ୍ରଗାଢ଼ାର କଳକଟୁର ପ୍ରାମର ଜଳ
ମଲମାସ ଶା ୨୨ ରାତ୍ରି ଦୃଢ଼ାହିକାର ବୀଟରେ
ପ୍ରାୟ ୩୨୭ କଳାର ଲୋକଙ୍କର ସମାଜର ଦୃଢ଼ାହି-
ଥିଲା । କାରଣ ଏହାମାର ହେ ୫୭ ନ ଛିନ୍ଦରେ
ଏ ଆଳକର ବହୁଲୋକଙ୍କର ବିଭାବେହାତ୍ମକ ସମାଜ-
ଧନ କେବାର ଚର୍ଚାଜୀବ ହୋଇଥିବାରୁ କଷ୍ଟ
ଦିନ୍ଦ୍ୟ ବିଶେଷ ହେଉଥିଲା ବିକର୍ଷ ପ୍ରାୟ ୨୯
ପ୍ରଦୂର କେଳିଲୁ ଯୋର ବାଟ ଲାଗେ ଜଳଦତ୍ତରେ
ଭଲ୍ଲ ପ୍ରାଣ ବନ୍ଧିତ ହେଉଥିବା କାଳରେ ବୌଣୀରେ
ପାବକ ଗୋଟିଏ ହୋଇଥିବାରେ କଳବ
କରୁଥିଲୁ ମାତ୍ରଧୂମ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦତ୍ତ ହେବାରୁ
ସେହୁଣ୍ଡାଳରେ ବୋତିଏ ଘରସ ଲାଗେ ଲୋକ
ଏହିଟିଗ ହେଲେ । ଏହି ଗୋଲମାଳର କାରଣ
ପରାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣର କରିବାରେ କେହି ଲୋକ
କହିଥିଲେ (ଶା ତ୍ୱାମିରେ) କହିଲ କି
“ହେବ ଟାକାଧିଆ ଅଧି ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କୁ ଧରି
ଠାବା ଦେଇଅଛନ୍ତି ” । ପ୍ରାୟ ମି ଶା ନିଃରେ
“ଟାକାଧିଆ ଅମେ ଦାଇରେ ଯଥି କଲାହାର ପୂର୍ବକ
ଶିଖ ଦେଇଲେଗେ ” ଏହି ଜଳରବ ମନ୍ଦରୁ ବ୍ୟାପି
ନିଦାରୁ ଅନ୍ଧକାର ଲୋକ ଚାନ୍ଦିଗରୁ ଅତିଶ୍ୟାମ
ଅପ୍ରଦ୍ୟାମରେ ପୁରୁଷ ବେଶସ୍ଵରତରୁ ଧାରମାଳ
ହେଲେ । ମୁଁ ସେହୁସମୟେ କନ କରିବାକୁ
ସାହୁଥିଲା । ଏହି ଗୋଲମାଳର କାରଣ ପର-
ିବାରୁ କେହି ମୋହ ପ୍ରଶ୍ନର ତୁରିବ ପ୍ରଦାନ ନ
କର ଲାବନ ଭଣ୍ଡା ଲାଗି ପକବିଲୁଛିବାରେ
ଆହାର ହେଲେ । ଦେଖୁ ମୁଁ ଏକଟମକୁ ଅବ
ଜୋରଧୂମକ ପରିପ୍ରେକ୍ଷଣକୁ ସେ କହିଲୁ, “ଅବ
କିମର ପ୍ରତିକୁ କିମାନା ଅଧି ହାତରେ
ପାଇଲେଗେ ” । ଅବଶ୍ୟ ଦୁଃଖାତି ହୋଇ
ମୁଁ ବିଶ୍ଵାସର ହୋଇଅଛି ଏମା ଅମୟରେ
ତୁ ୧୦୨୮ ଜ ପ୍ରାଚୀକ ମୋହକରଟରେ ଅବ
ହଦ୍ରୁ କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ହୋଇ ପାଇଗଲେ ଏବଂ ଅପ୍ରକାଶ
ହେବାରିନଟେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ମୁଁ ସେମାନଙ୍କ
ଦାଖଲାରୁ ଯିବାରେ ଅଥ ଦେଖାଇ ଦେଲି
ଗ୍ରାମସ୍ଥ ଲୋକମାନେ ବରକା କନ କର ଘରେ
ତୁମବୁନ୍ଦରେ କହିଲା । ଏହିପରି ବିମାନ

ଦେଖି ମୁଁ ଅଛିବ୍ୟସ୍ତରେ ଶକ୍ତାକୁଳ ହୋଇ
ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଘଟନା ହୃଦୟାଲଗି କାଟକୁ ପ୍ରସାଦ କଲି।
ଦେଖିଲ ଯେ ସେଠାରେ ଖଣ୍ଡ କଲାଇ ଲୋକ ଅବ-
ମ୍ୟାଜୁ କେବଳ ଧୂଷ୍ଟ ଦେବିଶର ଲୋକ ଅବ-
ମ୍ୟାଜୁ ଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ହରିର ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କରେ
ଶୀଳାଦର୍ଶ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କେହି କାହାନ୍ତି ଏହି ଗୋଟିଏ
ଦୂରା ଜନନୀବ ଉତ୍ସିତ ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ
କୁରାଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଧାରିତ ଦୋକାନିଙ୍କ କିଳାହ ହୃଦୟରେ
ଯୋହ ଅଗରେ ଦୟାନୀ କଲେ । ପରିପ୍ରେଷରେ
ଏହି ଗନ୍ଧିଲୋକର ପୁରୁଷ କାରଣ କହିଲ
ହେବାରୁ ଅବଦେଖୁ ଦାଟିପୁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ଗୋଟିଏ ଉଚ୍ଚ ହାଙ୍ଗରକ ଉତ୍ସିତ ହେଲା । ସେହି
ଅବଦେଖୁ ଲେବମାନେ ପାଇବକମାକରୁ ମଧ୍ୟରୁ
ସେହିମାନେ କାଟର ନିକଟବର୍ତ୍ତ ପ୍ରାକରେ
ଆହୁରାରେ ସେମାନଙ୍କ “ତଳବର୍ଷି ଦେଖୁ”
ଦେଇ ଉଚ୍ଚବର୍ତ୍ତରେ ଫହାର କରି ଯେବେଶପିବା
ଲାଗି ଅହାର କରିଗାରୁ ହେତେକ ପରିପ୍ରେଷର
କଲେ । କିନ୍ତୁ ଦୂରିପରିମେଳକ ଏହିପରିପ୍ରେଷର
ନାହିଁ । ଶୀଳାଦର୍ଶ କି ହେଉଣୁ ଲେବମାନ-
ରେ ବ୍ୟବେ ହୃଦୟ ଦେବିଶର ବସନ୍ତ
ପ୍ରକାଶମାନ ଦେଉଥାଏ । ଏହିରେନ୍ତି ଦୂରା
ଏହି ଦୂରା ଦୂରିପରିମେଳ ହୋଇ କାହିଁ । କାରଣ ରୀ
ସାରାଲାଦେବେଶ ଦର୍ଶନ ଲାଗି ଏ ଗ୍ରାମପୁ ବଜାରକୁ
ଅସୁଧାରା ଯାତ୍ରିମାନେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବାଟିଜ
ପରିଧାନ କରିବା ଦୂରିପରିମେଳ ଲୋକ ଦେଖିଲେ
ଶୀଳାଦର୍ଶବୋଲି ଅଶବାକର ପାଇବୁନ କରିବାକ
ତଥିକ ଦେଉଥାଏଲା ।

ଅନ୍ତର୍ଜାଲ
ଏକାଳ୍ପି ଉପରେ
ମହାଦେଶୀର୍ଷ ଦ୍ୱାରା

১০১

ଅମ୍ବାଳକର କବାଦ ତଙ୍କୁ କୁ ଘରମାନୁର
ଗୁଡ଼ କାହିଁ ବକ୍ଷିମବନ୍ତ ମନୁମଦାର ମାନ୍ୟବର
କରୁଣମେହନ୍ତାରୁ ସମ୍ମ ସାହେବ ଉତ୍ସାହ ପ୍ରାପ୍ତ
ହୋଇଥିବାରୁ ଅମ୍ବାଳକର ମେନେଜର ମହୋ-
ଦୟ କାହିଁ ଶ୍ରୀ ଜଗମୋହନ ଶୋଇ ଉପରେକୁ
ବାହୁ ମଦାଯଧ୍ୟ ମାଲ୍ଯ ଏବଂ ଧର୍ମବନ୍ଦି ଦେବା
ଦିବେଶ୍ୟରେ ଅଧିକ୍ଷେ ବିଦ୍ୱବ୍ଲିପାଳକ ପରମାତ୍ମା
କରୁ ଜାହାଙ୍ଗରାମରେ ଗତ ଜାତ କଥ ଉଚ୍ଛଵେ
ଏକ ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲା । ଏଥରେ ଅନ୍ତରମଦିର
ପରମପାଦମୟ ଜାବାଲକ ପାଲା ଏ ଶୁଦ୍ଧମାତ୍ର
ମହାନ୍ ବାହାରୁ ଅଭ୍ୟବିଲ୍ଲ ଶାଖକ ପ୍ରକଳ୍ପ
କରିଥିଲେ । ଏ ସମ୍ବନ୍ଧେ ଅନେକମୁଢ଼ୀ ଲେଖକ

ଏହାଟିକି ହୋଇ ସର୍ବ ଗୁହନୀକୁ ଧୂତି କରିଥିଲେ
ସମୀକିଳି ନୁଦି, ପାନ, ଅଚର, ଚନନ, ପୁନା-
ମାଳ, ଶୋଷିପାଇ ଅଛି ସୁବସିତ ଦୁବିମାଳ
କିନ୍ତୁ ରଣ ହେଲା ପର ପ୍ରଥମେ ଶ୍ରୀଯୁତ ବାବୁ
ବଜମାଳୀ ସିଙ୍କ ହେଲା ମାନ୍ଦୁର ବାବୁ ଶ୍ରୀ ଅମ୍ବୁଧ-
ଲୁମାର ରାଘୁ ତାତ୍ତ୍ଵର ବାବୁ ଶ୍ରୀ ମହାନାଥ ହନ୍ଦି,
ବିଜା ସାହେବଙ୍କ ମାନ୍ଦୁର ବାବୁ ଶ୍ରୀ ପାବିତରବରଙ୍ଗ
ବାସ ସମ୍ମରେ ଦକ୍ଷାତ୍ମମାନ ହୋଇ କମାନ୍ଦୁଷେ
ବାବୁ ମହାଶୁନ୍ଦର ଅସୀମ ସାହସ ଏବଂ ଉତ୍ସାହ
ସହିତ ପ୍ରଶଂସିତ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟକଳମାନ କରୁଗାରେ
ପ୍ରକାଶ କରି ପ୍ରଶଂସାର ସହି କୋଟି ଧନ୍ୟ
ବାଦ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ କରିବାଲାରେ ସର୍ବ
ଗୁହନି ଧୂତି ହୋଇଥିଲା । ଅବଶେଷରେ ଇଣ୍ଡି-
ନ୍ଡାର ବାବୁ ମାହେଧାନ କରି ଦେଖିବ ଦୃଢ଼-
ବୈତୁର ସଥାସାଧରେ ଉତ୍ସାହ କରିବା ପରିଶରେ
ସହବାନ୍ ଦେବା କିମ୍ବୟ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ଏହିରାତୁ ମହାଶୁନ୍ଦର ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଉତ୍ସାହିତମାନଙ୍କୁ କରିମର୍ଦ୍ଦ କରି ସର୍ବ-
ଦର୍ଶକ କଲେ ।

ସାର୍ଥକରୁଷେ କହିବାକୁ ଗଲେ ବାବୁ ମହା
ଶୟକର ଯେ ସତ୍ତା କାର୍ଯ୍ୟ ତାହା ମନରେ ଭାବ
କାରୁ ଗଲେ ଆଧୁର୍ଣ୍ଣ ଅଛି ତମହାର ଦେବାରୁ
କ୍ରିୟ । ଯେତେ ଉଚ୍ଚି ଯୁଦ୍ଧ ଅଜ୍ଞାନା ଏଠାଳୁ
ଅବିଶ୍ୱଳେ ଏପରି ସାହିତି ଏବଂ ଉତ୍ସାହବନ୍ଧିତ
କାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁରାଠାରେ ଦେଖା ଥାଏ ଏ ଅନ୍ତରେ
ଏ ମହାପ୍ରଭୁ କାର୍ଯ୍ୟ ବିଭିନ୍ନ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟଃପନ
ମାୟ ଏବଂ ମଙ୍ଗଳକର ଅଟେ । ତାହାକୁ ଦିଲ୍ଲୀର
କାର୍ଯ୍ୟ ଶୁଭକ କର ଯେ ଦେବଳ ବସି ଉତ୍ସାହ
ତାହା ଦୁଇହେ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କେତେବୁଝିଏ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ଥାଏ ଗର୍ଭିମେଳେ ସେ ଜଳୁ ଉପ
ସୁରୁ ଜାଣି ବୟସ ଘରେବ ଉଧାୟ ପ୍ରଦାନ କର
ଅଜ୍ଞାନ କହିଲୁ ସେ ଅବଶ୍ୟ ଉତ୍ସାହକୁ ପାହି ଏଥି-
ରେ କୋଣାହି ଭୁଲ ନାହିଁ । ଏହି କିମ୍ବନ୍ତେ ଗଭୀରିତିମେଣ୍ଡଲ କୋଟି ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଇଥିଲୁ ।

ଶେଷରେ ଧିଏରପାଠରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି
ବାରୁ ମହାଶୟ ଏଠାରେ ଚରକାଳ ବହି ଏହା
କି ଦ୍ୱାରା ସେତର ଜୁନକି କରି ସଂଶୋଧି ହୋଇ
ଗଲା । ଏଥି ଅମେରିକାନେ ବାରୁ ମହାଶୟପାଠରେ
ଯତେବୁଦ୍ଧ ଉଥିଲାଇମାତ୍ର ପ୍ରତି ହୋଇ ଆଜି
ଥିଲା ନିଃରତ ଲାଭପାଠରେ ଚରକାଳ କିନ୍ତୁ
ଏହି ଅଛି । ଇତି । ୧ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ
ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତବ୍ୟାମ୍ବଦୀ

ମୁଖ୍ୟପ୍ରତି ।	
କାନୁ ହଳଧର ପାନୀୟକ	କେଣ୍ଠର
ବାଜାରିଥ ଚୋଥୁର	କରିକା
ମୂରି ପାଇଲ ମନ୍ଦିର	ବିଶ୍ଵାସ
କାନୁ ଦର୍ଶନ ଗଢ଼ନୀୟକ	ଅମେରିକ
” ମାଲମାଧବ ପାତା	ଦେବୁତିଥ ବାରିକ୍ଷା
” ମନ୍ଦିରମେହଳ ପାନୀୟକ	କଟକ
” ବାଲକନ୍ଦ୍ର ସମ୍ମରଣ	”
” ବାଲକନ୍ଦ୍ର ସରକାର	”
” ବାସ୍ତବକେନ ମାହାପାତ୍ର	”
” କୁମର ସିଂହ ଦେଖେ	”
” କେନୋପବ ପାନୀୟକ	ଭସୁଲକୁଆ
” ଲକ୍ଷ୍ମୀକାରୀୟକ ଚୋଥୁର	କଟକ
କାନୁ । କାନୁ କାନୁ	କାନୁ
କାନୁ ଗୋଦନକନ୍ଦ୍ର ମିଶ୍ର	ଅନ୍ଧକପୁର

ବିଜ୍ଞାପନ

ବିଜ୍ଞାପନ

ଶାରକାଦିବ୍ସଙ୍କର ଅଞ୍ଚାଦିଶପକ

ମୁଖ୍ୟ

ଏହା ଡେବାବୀକୁ ଅପରିଚିତ ଗ୍ରୂପ
ନୁହେ । ଏହାକୁ ଉତ୍କଳବକ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ
ଧାର କର ଲୋକେ ଥାଳିପିତା ସୁଫଳ
ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିବାକୁ ଏହାର ଅବର ସେ
ମନ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରତିପାଦନ ଅଣାକ ତଥେ
ଥକ ଅବଦିକ ସୁରଣ୍ଗପ୍ରକାଶକ ନାମ
ଏଥର ମୁଦ୍ରାକଳ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ତକଳ୍ପ
ନାଲାଥିଲୁଣ୍ଡି ଅଛିରେ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତର
ପୁରାଣ ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଏହା ଅତିଶୟତ୍ର କୃଦିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ଏଥିର
ଦୂରେ ସୁଲଭ କରିବାରେ କୁଟି ହେବ
ନାହିଁ । ସୁନ୍ଦର ସୁନ୍ଦର ଚିତ୍ତ ମଧ୍ୟ ଦିଅ
ଯାଇଥିଲୁ ଓ ପ୍ରସ୍ତେଷକ ଅଗ୍ରଭେ ସୁନ୍ଦର
ଦିଗେଷ୍ଟରେ ଦିଆ ଯିବ । ସାଧୁରଣଙ୍କ
ଦିକ୍ଷା କିମ୍ବିତ୍ର ଏକ ଏକ ଧର୍ମ କିମ୍ବା
ଦେବ । କମେଳ କ୍ଷୟ କଲେ ମୂଲ୍ୟ
ଦିକ୍ଷା କାହାରକ ବାଧୁକ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତ୍ତ
ମାନ୍ୟ ସତରି କର୍ଣ୍ଣ, ଶଲ୍ୟ, ଓ ଗଦାବଳ
ପା ହୋଇ କଟକ ପ୍ରକଟିକମାନଙ୍କ
ଦେଇଲପରେ ବିଜ୍ଞପ୍ତ ହେଉଥାଏ ।

କୁର୍ମିପଦା ଟ ୦ ୧୭ ଭାବମଧୁଳ ଟ ୦ ୯୭
ମଳିପଦା ଟ ୦ ୮୮ " " ଟ ୦ ୯୭
କାନ୍ଦାପଦା ଟ ୦ ୧ ଜାକମାଧୁଳ ଟ ୦ ୯୭
କାନ୍ଦାପଦା ଟ ୦ ୧ ଜାକମାଧୁଳ ଟ ୦ ୯୭

ଅମୃତ ଗୋଟିଏ ସଦାବର୍ତ୍ତ ଅଛି ସେଠାରେ
ଯେଉଁ ଦୁଃଖୀ ଦଇନ୍ଦୁ ପଥକ ଓ ସାଧୁ ବୈଷ୍ଣବ
ମାନେ ଉପଶ୍ରବ ହୁଅନ୍ତିର୍ମୁଖ ସେମାନଙ୍କ ଘୋଲନ-
ସାମାଜୀ ଏବଂ ବସ୍ତୁମାର୍ଜ ବିବେଚନା ମତେ ଦିଆ-
ସାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ କେତେବଳନ ହେଲା ଏହି
ସଦାବର୍ତ୍ତରୁ ବିଶେଷ ଅଭ୍ୟାସର ଅସ୍ତ୍ର ନ ଥିବାରୁ
ଅମେ ନିଜାନ୍ତ ଚିନ୍ତାର ଅଛି । ଏବଂବୀବି ଜାର୍ଦ୍ଦ
ବାସି ସାଧୁ ବୈଷ୍ଣବମାନଙ୍କ ପାଦପଦ୍ମରେ ଜଣାଇଁ
ଅଛି କି ସେମାନେ ଜାର୍ଦ୍ଦୁ ଯିବା ସମୟରେ ଆମ୍ବ-
ର ଏହି ସଦାବର୍ତ୍ତରୁ ଅଗମନ କଲେ ଅମୁର
ସାଧ ଅନୁଶାରେ ସେମାନଙ୍କର ଚର୍ଚା କରି ଅପ-
ଶାର ଜାବନକୁ ଚରିଗାର୍ଥ କରିବ । ଯକ୍ଷ

ଶ୍ରୀ ମହାକଳ କାଳ ସାତ
। ସା । କଳସର ପ୍ରତିପୁର । ପ୍ର । ବରୁଆ
ସାଜପୁର ସଂ ଚିକଳନ
ଦିଲ୍ଲି କଟକ ।

ଦୁଇତିମୂଳ ସାହିତ୍ୟ

ସରଳ-ଶାରୀର ରକ୍ଷା

ପରିବର୍ତ୍ତି କେନ୍ଦ୍ରନ ଚାଲୁଥିଲା ।
ସବୁଶାଖାରଣାଙ୍କ ଜୀବାଳ ବିଧ୍ୟାଭିରଥରୁ ଯେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଉପଗେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତର ବେଳିଲାଗଣ୍ଠି
ମେଘ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି କରିବାରେ ଭାବରେବେଳ ସା-
ହବନ୍ତି କର୍ତ୍ତକ ଅନୁମୋଦିତ ହୋଇ ଉତ୍ତରଳ
ଶକ୍ତି ବିଶ୍ଵାସୀ ଭାବରେବେଳ ମହୋଦୟକ-
ର୍ତ୍ତକ ସମ୍ମର ଉତ୍ତରଳ ଅପରାହ୍ନମେଶା ଏବଂ
ଲାଥର ପ୍ରାଚୀମେଶ କବିଧାର୍ଯ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧରେ
୦୫ ପ୍ରସ୍ତରରୁପେ କିମ୍ବାନ୍ତି ହୋଇ ପ୍ରତିକଳ
ରହିଥାଏ । ଏହି ପ୍ରସ୍ତର ବିର୍ତ୍ତମାନ ବିଟକ-
ିଂକୋମ୍ପାନ୍ତକ ସହାଳିଯୁବେ ଜ୍ୟେଷ୍ଠ ୧୯୦୦୦ ଶ୍ରୀ
ହୋଇ ବିଜ୍ଞାର୍ଥୀ ପ୍ରସ୍ତର ଅଛା ପ୍ରତିକଳର
୨୫ କୁଳଥଣା ।

ସରଳ ଶାସନକାର ଦୁଷ୍ଟୋଡ଼ିର ଦୁଇଗ୍ରହ
ପାଞ୍ଚପଲାପା
ତେଜବାସ୍ତୁର
ମେତିବେଳ ଦୟା
ବାଲୁକଳାରକଟକ } ଜାତିର
ଆ ସମ୍ବନ୍ଧିତା

ଶ୍ରୀବିଜୟ

ଅଜ୍ଞାନୀଙ୍କ ସେତେ ମୁଖରୁଦ୍ଧ କାହାର
ଅଛି ତନୁଷରେ ଏମନ୍ତ ବହି ଦେଖାଯାଇ ନାହିଁ

(ନିଜେ ପାଠ କରିବୁ ଓ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ପାଠ କରିବାକୁ ଦିଅଯା ।)

ସମାଜ, ଧର୍ମ, ସାହିତ୍ୟ, ବିଜ୍ଞାନ, ଇତିହାସ, ପ୍ରଭୃତି ନାନା
ବିଷୟକ ମାସିକପତ୍ର ଓ ସମାଲୋଚନ ।

୧୯୭ ଶ୍ରୀ ଜୀନୁଥୂରା ମାସରୁ ନିଷ୍ପିତରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଅଛି । ଆକାର ରେଲଟ ପେଜୀ କ ଫର୍ମା । କାଗଜ ଦିଲ୍ଲିଖ୍ତ, ଶପା ସୁନ୍ଦର । ଉଚ୍ଚଲର କବିବର ଶ୍ରୀୟକୁ ରାୟ ରାଖାନାଥ ରାୟ ବାହ୍ନାର, ଏକୁକବ ଶ୍ରୀୟକୁ ମ୍ୟାମ୍ୟବନ ରାଣ୍ଡ, ହାତ୍ୟ-ରଷ୍ଟ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁର ଉତ୍ତର ଶ୍ରୀୟକୁ ଧକ୍କାରମୋହନ ପ୍ରେକାପତି, ଚନ୍ଦ୍ରାଶାଳ ଲେଖକ ଶ୍ରୀୟକୁ ଉତ୍ତର ମୋହନ ମହାରାଜା, ଶ୍ରୀୟକୁ ରମାନାଥ ଦାସ, ଶ୍ରୀୟକୁ ସାମନ୍ତ ରାଜନୀତିକାରୀ ରାଧା, ଶ୍ରୀୟକୁ ସାଧୁତରଣ ରାୟ, ଶ୍ରୀୟକୁ ପଣ୍ଡିତ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଲକ୍ଷ୍ମିନରାଚ, ଶ୍ରୀୟକୁ ଦାମୋଦର ପଟ୍ଟନାୟକ, ଶ୍ରୀୟକୁ ଶାର୍ମିଳୀଦର ନନ୍ଦ, ଶ୍ରୀୟକୁ ହୋଲାନ୍ଧାଥ ଶାମନ୍ଦରାଧ, ସମ୍ବଲପୁର ଅଞ୍ଚଳର ପରାଚିତ ସୁଲେଖକ ଶ୍ରୀୟକୁ ପଣ୍ଡିତ ନାଲମଣ ବଦ୍ୟରହୁ, ଶ୍ରୀୟକୁ ଗରାଧର ମେହେର, ଗଞ୍ଜାମ ଅଞ୍ଚଳର ପ୍ରଧାନ ଲେଖକ ଶ୍ରୀୟକୁ ସହାରିବ ବଦ୍ୟରୂପଣ ପ୍ରବୃତ୍ତ ଏହାର ନିୟମତ ଲେଖକ । ଅଛୁ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଗ୍ରାହକବିଦ୍ୟା ଅଧ୍ୟାତ୍ମତ ବୃଦ୍ଧିଲ୍ଲବ କରିଅଛି ଏହି କମେଟ ବହୁଅଛି । ବାର୍ଷିକ ମୂଲ୍ୟ ଜୀବମାସର ସହିତ ଦିଲ୍ଲିଟି ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ।

ଶ୍ରୀ ଅକାର କୃତି ସମ୍ମାନକା ଅଛି । ଯରେ ଦସି କାଳା ଦେଶର ସାହିତ୍ୟର ଅବଗ୍ରା, ଲକ୍ଷ୍ମୀପ୍ରାସାଦ, କାବ୍ୟ, ଉପକଥାଏ, ଗ୍ରଙ୍ଖାଚି, ସମାଜନାଚି, ବିଜ୍ଞାନ, ବର୍ଗନ ପ୍ରଭୃତି ପାଠ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା ସିଲେ—ଓଡ଼ିଆ ସାହିତ୍ୟର ଉଦ୍‌ଦିତ କାମକା ପ୍ରାଣରେ ସିଲେ ସବୁର ଦିନମୁଖୀଷରକାରିଙ୍କ ନିକଟକୁ ଏହି ଓ ମୂଳ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରି ଏହାର ଗ୍ରାହକ ହେଉଛନ୍ତି ।

ଗରିବ ଛାତ୍ରମାନଙ୍କ ପଶ୍ଚରେ ମହାସ୍ଥୋଗ ।

ଦ୍ଵାଳର ଦରଦ ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କ ସୁଧିଧାରେ ଏହି ପଢ଼ିବା ସେମାନଙ୍କୁ ଅର୍ଥମୁଣ୍ଡରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବ୍ୟବସ୍ଥାଟୋଇ—
ଏହି—ସେମାନେ ଅପଣା ଅବସ୍ଥାର ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରମାଣ ପଢ଼ି ଆବେଦନ କଲେ ଅର୍ଥରେ ଅର୍ଥ ପାଇବେ ।

ପୁଣି କୋଣମ୍ଭି ବ୍ୟକ୍ତି ଓ ଶରୀ ପଢ଼ିକାର ଅଗ୍ରମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମଲ୍ଲ ପ୍ରଦାନ କଲେ ବନ୍ଧୁମଳ୍ଲରେ ଖେଳି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ଉଦ୍‌ଧାରଣା ଓ ଅନୁଵାଗର ଅମ୍ବାହରୁ ଅନେକଙ୍କିତିଏ ସାମହିକ ଧର୍ମକା ଉଚ୍ଛଳପ୍ରଦେଶ ଉଚ୍ଛଳପାହିତ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରୁ ଅନୁର୍ଦ୍ଧରିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସାମହିକ ପଢ଼ିକାର ସ୍ଥାଯିତ୍ବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକରେ ସମ୍ବନ୍ଧାନ ହେଲେଥିଁ “ଦ୍ୱାରାଲପାହିତ୍ୟ” ର ଜନ୍ମ ଓ ବସ୍ତୁତ ପ୍ରଗର ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରରେ ଅନେକ ପରମାଣରେ ଦୂର କରିବାରୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ । ଉଚ୍ଛଳର ସ୍ତରରେ ସାହିତ୍ୟବାନୁଗା ଧନୀ, ବରତ୍ରୁ ପ୍ରକଳ ଶ୍ରେଣୀର ବିଶ୍ଵିମାନେ ଅମ୍ବାନକର ସହାୟ ହେଲେ “ଉଚ୍ଛଳପାହିତ୍ୟର” ର ଅଧିକାରୀ ଏବାବେଳକେ ଦୂରାଦୂର ହେବ ଏବି ଉଚ୍ଛଳରମ୍ଭର ଗୋଟିଏ ପ୍ରଧାନ କଳକ ମଧ୍ୟ ଆଳିଛି ହେବ ।

ପରିଷ୍କାରରେ ବକ୍ତୁବ୍ୟ, ବର୍ତ୍ତମାନ “ଉତ୍ତଳମୟାହିତି”ର ଗ୍ରାହିକବସନ୍ତା ୨୦୦ ରୁ ଲାଗୁ । ପ୍ରତେକ ଗ୍ରାହିକ ପେବେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରୀଳରେ ଜଣେ କୁଠକ ଗ୍ରାହକ କରି ଦେଇ ପାରନ୍ତି, ଜାହାନେଲେ ଅବିଲମ୍ବେ, “ଉତ୍ତଳମୟାହିତି”ର ଗ୍ରାହିକବସନ୍ତା ଏକଷଳାର ଧୂମୀ ହେବା ବିହୁ ବିତତ ନୁହେ । ଏହି ପବତ ଓ ଗୁରୁଭର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ସହାୟତା କରିବା ନମିତ ଆମ୍ବମାନେ ଶିକ୍ଷିତ ଓ ସ୍ଵଦେଶବୟଳ ଉତ୍ତଳମୟାନମାନଙ୍କ ପ୍ରଦାନ ଓ ବନ୍ଦାରଚତ୍ରରେ ଅଭାବ ନିର୍ମାଣ ।

ଉତ୍କଳପାତ୍ରିତ୍ୟ ବାର୍ଷିକୀ

330

ଶ୍ରୀ କୃତ୍ତପ୍ରଭାଦ ତୋଧୁରା
ବିର୍ଦ୍ଧଧାତ୍ରୀ ।

